

“જ્ય અવને તઆલા.”

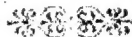
હદીયતુલ મુસ્લેમીન

યાને

મુરરીયાતે દીન.

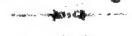
અનાવનાર,

મીર સૈયદઅલી. કાદરી, બીલીમરીયા.

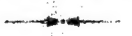

જાપાની પ્રગટ કરવાર.

સૈયદ અનુમીયાં બીન સૈયદ અમીરમીયાં
કાદરીની કું.

(આ પુસ્તકને ૧૮૬૬ના રા. માં એક મુજબ રજીસ્ટર્ડ કરાવી છે.
મીરે માફીની રજા સિવાય કોઈએ જાપાની કે જાપાવની નહીં)

મુરત.

દેશી મિત્ર એનજન પ્રેસમાં મગનલાલ કીકાબ્રાહ્મ
એ છાપી.

સને ૧૩૨૬ હીજરી.

સને ૧૮૦૭ હસવી.

સાતમી આવૃત્તિ.

નકલ ૨૦૦૦

કીમત રૂા ૦-૫-૦

ચોરેજ ૦-૦-૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૬૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ હુદિય નુલ મુસ્લિમીન

વિષય ૫૭:૪

દીબાચો.

હાલના જમાનામાં મુસલમાન ભાઈઓ દીનની કેળવણીમાં તબા પછાત પડેલા છે; અને દીની કીતાબો અરબી ભાષામાં છે, અને જે કે તેનો તરજુમો ઉરદુ, ફારસી ભાષામાં થયેલો છે, તે પણ કેટલાક ઉરદુ, ફારસી, પણ શીખેલા નહીં હોવાથી, પોતાના મજહબથી બિલકુલ નાવાકેફ છે. એ ધણી દીક્કગીરીની વાત છે.

આ તરફનાં કેટલાક મુસલમાન ભાઈઓ પોતાનો મજહબી કદમ નહીં શીખતાં, ધણાં જણાં શુન્નરાતી ભાષા શીખેલા છે અને શીખે છે. તેથી જે મજહબી કીતાબો શુન્નરાતીમાં તરજુમો થઈ છપાયેલી હોય, તે તે વાંચી પોતાના મેદા કરનારને આળખી જલ્લાલતના અધારામાંથી બહાર આવી શકે; એમ ધારી તથા કેટલાક ભાઈઓની માંગણી ઉપરથી મેં આ રીસાલો ઉરદુ જગ્યાન અને શુન્નરાતી હરફોમાં લખ્યો છે, અને એ રીસાલો એવો ઉપયોગી થઈ પડ્યો છે, કે એની નવ હજાર નકલો ખપી જવાથી સાતમી આવૃત્તી કાઢવી પડી છે, અને આ વખતે પણ ઘણા સુધારો વધારો કીધો છે, અને તેથી આગળ કરતાં એના કદમાં પણ વધારો થયો છે, છતાં દીની ભાઈઓના ફાયદાને ખાતર કીંમત વધારી નથી.

આ રીસાલામાં જગ્યાને ઉરદુ એટલાજ માટે રાખી છે, કે ધણાં ખરા ઉરદુ જગ્યાન બોલી જાણે છે. અને એ જગ્યાન બોલવાનો

જેને મહાવરો નથી. તેઓ પણ સારી પેઠે સમજી શકે છે. એમાં અરબી આપતો દાખલ કરી છે, અને તે ગુજરાતી હરદ્વામાં લખી છે; પરંતુ અરબી અક્ષરો અને ગુજરાતીનાં કેટલાક અક્ષરોનાં ઉચ્ચારમાં ઘણા ફર છે. તેથી ગુજરાતીમાં બરાબર લખી ઉચ્ચાર કરવો એ મુશ્કેલ છે, તોપણ ઘણાંક ‘કલામે શરીફ’ પદી જાણે છે. તેઓ સારી રીતે ઉચ્ચાર કરી શકશે, એમ આશા છે. એમાં સારી રીતે સમજ પડે. એ પ્રમાણે ખ્યાન કરવાની કામગીરી રાખી છે. તોપણ જે તદ્દનજ નાવાકેશ હોય, અને જેને સમજ નહીં પડી શકતી હોય, તેણે કોઈ જાણીતાની પાસે સમજ લેવી. એટલે મતલબ હાંસલ થશે.

મગરફર રિસાલામાં કેટલીક કીતાબોની મેં મદદ લીધી છે. તેથી તેનાં જનાવતારનો ઉપકાર માનું છું. અને બીજી ઘણીએક મુસના મારા હિસ્તાદ મીર સાદકઅલી તથા મારા બિરાદરો દક્ષ માધવ દુસેન તથા દક્ષીરમહમદ તરફથી કરવામાં આવી છે. તેથી તેમનો ઘણા આભારી થાઉં છું.

અગર કોઈ સાહેબને એમાં કોઈ જગાએ ભુલ માલમ પડે તો દુસ્ત કરી પદી લેશો. અને સેવકને દરગુજર કરશો એવી મારી નિર્ધારિત છે. કેમકે માણસ માત્ર ભુલથી બરેલું છે. અને કોઈનો ભુલ નહીં થાય એમ જનવું મુશ્કેલ છે.

આ રિસાલામાં અરબી આપતો તથા અમના પાસીપારાતી ચરતો વીગેરે દાખલ કરેલું છે, માટે બીજી કીતાબોની પેઠે એની તાત્ત્વીય કરવી; અને જે કોઈ એની બેઅદબી કરશે, તો બુનાદગાર થશે.

લી. દુઆગો.
મીર સૈયદઅલી કાદરી.

ફેહરીસ્તે મઝામીન.

બાબત

સદ્દા નંબર.

ઇસલામકા પેહલા રકુન કલમયે શાહાદત સાતોં ૬
કલમે ઓર અકાઇદકા ખ્યાન.

દુસરા રકુન ઇસલામકા નમાઝ, પંજવકતા નમાઝકી નીયતોં. ૧૩

દુઆયે કુનુત, ઓર અત તહીયાત. ૧૮

ખ્યાન પુઝુકા. ૧૯

નવાકીઝ પુઝુકા. ૨૦

ખ્યાન તયમમુમકા. ૨૧

ખ્યાન પાનીકા. ૨૨

ખ્યાન નગ્મસતકા. ૨૩

ખ્યાન શુસલકા મયે નીયતોંકા. ૨૪

ખ્યાન નમાઝકે ફરજોંકા. ૨૭

ખ્યાન વાજેખાતે નમાઝકા. ૨૮

ખ્યાન નમાઝકી સુન્નતોંકા. ૩૨

ખ્યાન જમાઅતકા. ૩૩

ખ્યાન ઇમામતકા. ૩૪

ખ્યાન અજ્ઞનકા. ૩૫

ખ્યાન તરકીખમેં નમાઝ પરહનેકે. ૩૬

સીપારયે અમ, પા સીપારેકી સુરતોં ૪૨

જ્યાન હકમે મદ્દે ઓર અવરતકી નમાજમેં ઓર મકર- પૃ	
હાતે નમાજ.	
જ્યાન ખીમારકી નમાજમેં.	૫૩
જ્યાન મુસાફરકી નમાજ, ઓર નમાજે જુમઆકા.	૫૪
મયે નીયતોંકે.	
જ્યાન નમાજે હદેનકા. મયે નીયતોંકે.	૫૭
જ્યાન નમાજે તરાવીહકા.	૫૮
જ્યાન આશુરેકી નમાજકા.	૬૨
જ્યાન તહજ્જુદકી, ઓર કુશુદ વ ખુશુદકી નમાજકા.	૬૨
જ્યાન શહીદકા.	૬૩
જ્યાન જનાજેકી નમાજકા, મયે નીયતોંકે,	૬૪
જ્યાન જકાતકા.	૭૦
જ્યાન સદકયે શીતરકા.	૭૩
જ્યાન કુરબાનીકા.	૭૪
ઇસલામકા ચવથા રકુન રોજે રમઝાનકે.	૭૫
ઇસલામકા પાંચવાં રકુન હજ.	૭૮
જ્યાન અકીકેકા. મયે નીયતકે.	૭૯
જ્યાન મુતદરરેકાત નીયતોંકા, ઓર દુઆ ઓર ફાતેહાઓંકા.	૮૦
અહદનામા મયે અસનાદ.	૮૮
દુઆયે સુરયાની.	૯૧
જ્યાન ગુનાહે સગીરા વ કખીરાકા.	૯૫
મદ્દેહ, ગઝલ, કસીદા વગેરા.	૯૭

હદીયતુલ મુસ્લેમીન.

યાને

૧૮૬૩

ઝુરીયાતે દીન.

બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

“અલહુમ્દો લીલ્લાહે અલા નવાલીહી વસ્સલાતો વસ્સલામો અલા રમુલીહી મોહમ મદીવ વઆ લીહી વ અસહાબીહી અજ મઈન.” અય અછન્ને સમજોતુંમ ઇસિયાત કો કે મુસલમાન હોના બડી નેઅમતહે. જો કોઈ મુસલમાન હુવા હુનિયામેંલી ઉસપર રહમત હો, ઝોર આકેઅતમેં બડે બડે દરજે બેહિસ્તમેં પાવે, ઝોર બગેર મુસલમાન હુયે કોઈ ઇઆદત કુચુલ નહીં હોતી, ઇસી વાસ્તે હર ઇતસાનપર લાઝીમ હએ, કે પેહલે ઇમાન ઝોર ઇસલામકે મસાયેલ સીખે, ઝોર અપની અબલાદ ઝોર સબ ઘરકે આદમીઓકોં સીખાવે તો મરનેકે બાદ નખત અન્નઅસે પાવે. ઝોર નહીંતો બહોત અઝાબ દેખેગા.

ગેહબી ઓર ઉસકે ઘર વાસેબી.

અબ તુમ મસાયેલ દીનકે દીલસે સુનો. પક્કી પક્કી જ્ઞાતાઓં મોતેબરસે નીકાલ કર બ્યાન કરતા હું—ફરમાયે
 ‘રસુલે ખુદા સલ લક્ષ્ણાહો અલયહો વચ્ચાલી હી વસલ્લમ
 ને, કે ખુનવાદ હસલામકી પાંચ ચીજેં હેં. અવ્વલ કલેમા
 શહાદતકા, દુસરી ‘નમાઝ’ તીસરી ‘જકાત’, ચવથી,
 ‘હજ’ પાંચવી ‘રોજે રમઝનકે’.

ઈસલામકા પેહલા રૂકુન-કલમયે શહાદત.

‘ અવ્વલ કલમે તૈયબ, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો
 મોહમદર રસુલુલ્લાહ. ’—દોયુમ કલમે શહાદત, અશ
 હદોઅન લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વાહદહુ લા શ
 રીફા લહુ વઅશ હદો અનના મોહમ મહન અબ
 હોહુ વ રસુલો.—સૈયુમ કલમે તમજીદ, સુબહા નલ્લાહો
 વલહમદો લીલ્લાહો વ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો
 વલ્લાહો અકબર વલા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલા
 બીદ્દા હીલ અલી ઇલ અઝીમ—ચહાદ્દમ કલમે તવ
 હીદ, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વાહદહુ લા શરીફ લહુ
 લહુલ મુલકો વ લ હુલ હમદો ચોહયી વ ચોમીતો વહોવા
 હૈયુન લા યમુતો વલા યનામો વલા યપુતો અબદન બે

યદે હીલ ખેર, વહોવા અલા કુલ્લે શેઈન કદીર—યં-
 જુમ કલમે રદ કુદર, અલ્લા હુમ્મા ઇનની આઉએ
 બેકા મીન અન ઉશરેકા બેકા શેઅંવ વ અના આ-
 લમે ખીહી અસતગ ફેરોકા લેમાલા આલમે ખીહી
 તુળતો વ રજતો અનહો વ અસ લમતો વા કુલો ઇ-
 નની અશહદો અન લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વાહદહુ
 લાશરીક લહુ વાઅશહદો અનના મોહમ મદન અબ
 દોહુ વ રસુલો (ઇમાને મુફ્સિલ) આમનતો ખીલાહે
 વ મલા એ ક તીહી વ કોતોખીહી વ રોસોલીહી
 વલ યૌમીલ આખેરે વલ કદરે ખયરીહી વ શર રીહી
 મીનલાહે તઆલા વલ ખાસે ખાદલ માતે હક.
 (ઇમાને મુજમ્મીલ) આમનતો ખીલાહે કમા હોવા
 બે અસમા ઇહી વ સીદ્દાતીહી વ કખીલતો જમીઆ
 અહકામીહી અશ હદો અન લા ઇલાહા ઇલ લ-
 લાહો વાહદહુ લાશરીકા લહુ વ અશ હદો અનના
 મોહમ મદન અબદોહુ વ રસુલો—શુમ કલમે અસ-
 તગફાર, અસતગ શીરૂલા હીલ અઝીમીલ લલ લા
 ઇલાહા ઇલાહુ અલ હયુલ કૈયુમ વઆતુબો ઇલયકા
 મીનજ જન બીલ લલ લા આલમે ઇન નકા અન
 તા અલ્લામુલ ગુયુબ, યા ગફફાર રજ જુતુબ, બે રહ
 મતેકા યા અર હમર રાહેમીન—હફ્તુમ કલમે રૌયદુલ
 અસતગફાર. અલ્લા હુમ્મા અનતા રખી લા ઇલાહા

ઇલ્લા અનતા ખલક તની વ અના અખદોકા વ અના
અલા અહદેકા વ વાઅદેકા મસ તતા તો આઉએ
એકા મીન શરરે મા સનાતો! અણુઓ લકા એ નેઅ
મતેકા અલઇયા વ અણુઓ એ જનળી ફગ ફેરલી
ફ ઈન નહુ લા યગ ફેફજ જુનુળા ઇલા અનતા
એ રહમતેકા યા અર હમર રાહેમીન.'

અથ સુનો તુમ પેહલે કલમેકે માયને ફર્જ પેહી હે
મુસલમાન પર હેકે જાગાનસે ઇકરાર કરે, ઝોર દીલસે સય
ગને, કે પયદા કરને વાત્રા સારી જહાનકા એકહે, અલ્લાહ
ઉસકા નામ પાક હે, કોઇ ઉસકા શરીક નહીં. સય બડાઇયાં
ઝોર કમાવ ઉસીકા હે, ઝોર પેહલ સય એમોંસે પાકહે. કીમી
કામમેં કીસીકા મોહતાજ નહીં. ઝોર સય ઉસકે મોહતાજ
હે, સય ચીજોંકી ઉસે ખયરહે. એક જરરા ઉસસે છુપા
નહીં, ઉસે સય ચીજોંકી કુદરત હે, જો ચાહે સો કરે. કોઇ
ઉસકે હુકમકો ફેર નહીં સકતા. ઝોર જો કુછ બંદે કામ
કરને હે, ભલા યા ખુરા બલકે જો દુનીયામેં હોતાહે, સય
ખુદાકી તકદીરસે હોતાહે. ખુદાને પેહલેહી મુકરર કર રખ્યાયા.
કે ફદાનેસે ફદાને વક્ત અયસા અયસા હોમા, ઝોર ઇમાન
લાવેકે શીરિસ્તે બંદે ખુદાકે હે. પયદા હુયે તુરસે પાક હે,
જુનાહ નહીં કરતે જસ જસ કામપર ખુદાને મુકરર કર દીયાહે
ઉસપર કાયેમ હે. ન મરદ હે ન અવરત, ખાતે પીતે નહીં.
ખુદાકા જક ઉનકા જંદગીહે. ચીનતી ઉનકી ખુદાકે સીવા કોઇ
નહીં જાનતા, ઉનમેં ચાર શીરિસ્તે બહોત નામવર હે. જખ
ઇલ, કે કીતાબેં ખુદાકી ઝોર હુકમ ખુદાકે, પેગંબોંકે

પાસ લાયા કરતેથે. મીકાઇલ કે રોજ ખુદાકે હુકમસે બંદોંકી પોંદ્યાતેહેં. ઝોર મેંહકી તૈયારી બી કરતેહેં. ઇસરાયીલ કે સુર મોહમેં લીયે ખડે ક્યામતકે દીન પુકેગે, ઇઝરાયલ કે મરતે વક્ત બન નીકાલતેહેં, ઝોર ઇમાન લાવે, કે ખુદાને કીતાબેં પેગંબરોંકો ભેજેહેં, તવરેત હજરત મુસા પર ઇનજીલ હજરત ઇસા પર, ઝખુર હજરત દાઉદ પર, કુરઆન હજરત મોહમંદ મુસતફા પર, અલયહીસ્સલાતો વસ્સલામ, ઝોર યાહ કીતાબેં, ઝોર પેગંબરો પર, જોકુછ ખુદાકી કીતાબોંમે લીખ્યા હે, સખ હક હે, ઉસપર ઇમાન લાવે, ઝોર ઇમાન લાવે, કે ખુદાને બંદોંકી હીદાયતકે વાસ્તે દુનિયામે પેગંબરોંકો ભેજ; ઝોર હુકમ શ્રીયા કે જસ રાહપર પેગંબરચહેં. ઉસી રાહપર ચલો, તો દીન દુનિયા તુમહારા દુસ્ત રહે. જો કોઇ દુસરી રાહ ચલેગા. દોઝખી હોગા. સખ પેગંબર બરહક હેં, ઝોર યુનાહોંસે પાક ઝોર સારી ખુદાઇસે અફજલ હેં. ઉનકે દરગેઝો કામ નહીં પોહોંચતાહે. અબ્વલ પેગંબર હજરત આદમ હે, યાપ સખ આદમીઓંકે, ઉનકે પીછે અવલાહસે ઉનકે ઝોર બહોતસે પેગંબર હુયે, ગીનતી ઉનકી ખુદાકો માહુમ હે. આખેર સખસે પીછે દુનિયામેં હજરત મોહમંદ મુસતફા સજ તલાહોં અજયહેં વ આલીહી વ સલ્લમ આયેહેં, ઝોર પેગંબરી હજરત પર ખતમ હુધ, પરતુર હજરતકા સખસે પેહલે પયદા હુવાયા. ઇસી વાસ્તે હજરત સખ પેગંબરોંકે સરદાર હેં, પયદા હુયે મકકે શરીફમેં, જખ આલીસ બર્સકે હુયે તખ ખુદાકી તરફસે પેગંબરી મીલી, ઝોર કુરઆને શરીફ ઉતરના શુર હુવા, શીર તેરા બરસ મકકે શરીફમેં ઝોર રહે, વહાં મેઅરાજ હુધ, હજરત અબ્બાસ પુરાક લેકર આયે, હજરતકો સવાર

કરકે મસછદે અકસામે લેગયે. ઓર વહાંસે સાતવેં આસમાન પર હજરત તશરીફ લેગયે, અર્શ ઓર કુરસી સખ કુછ દેખા. ઓર બેહિસ્ત ઓર દોજખ કીબી સેર કી. ઓર ઉસ રાતમેં બડી બડી નેઅમતેં ખુદાકી તરફસે પાઈ, ઓર પાંચોં નમાજ લી વહાં ફર્જ હુધ. શીર જખ હજરત તીરપન બરસકે હુયે, ખુદાકે હુકમસે મકકે શરીફસે મદીને પાકમેં આયે. દસ બરસ વહાં રહે, જખ તીરસઠ બરસકે હુયે વફાત પાઠ. ચુનાંચે મગરે શરીફ હજરતકા વહાં બના.

ચાર કુરસી હજરતકી ચેહે.

મોહમ્મદ ખીન અબ્દુલ્લા, ખીન અબ્દુલ મુત્તલિખ ખીન હાશીમ ખીન અબ્દ મુનાફ.

ઓર ઇમાન લાવે, કે મરનેકે પીછે આદમીકે પાસ દો શી રિખે મુનકર નકીર, આકર સવાત્ર કરતે હેં, રખ તેરા કોન મુરદા અગર બાઇમાનહે, જવાબ કિતકો દેતાહે, રખ મેરા અશ્લાહ દીન મેરા ઇસલામ. ઓર યે શખ્સ રસુલ ખુદાકેહેં. હમારે વાસ્તે ખુદાકે હુકમ લેકર આયેથે. શીર ઉસ મુરદેપર ખુદાકી રહમત હોતી હે. બેહિસ્તકી તરફ દરવાજા ઉરકે વાસ્તે ખોલ દેતે હેં, ઓર જો યેહ મુરદા બેઇમાન થા મુનકર નકીરકા જવાબ ઉસે નહીં આતા. હરબાર કેહતા હે, મેં નહીં જનતા શીર ઉસપર અજખ સખ્ત કરતેહેં, ઓર દરવાજા દોજખકી તરફ ખોલ દેતેહેં. ઓર ઇમાન લાવે, કે કયામત આની બર હક હે, ઉસદીન હજરત ઇસરાફીલ સુર ટુકેંગે. આસમાન ફટ જાવેંગે, તારે ટુટ જાવેંગે, ઓર ફટ કર ગીર પડેંગે, ઓર

પકાડ ઉડતે શીરંગે, જોસે રૂઢકે ગાલે. ફીર આસમાન ઝોર
સારા જહાન ફના હોગા, જળ દુસરી ખાર મુર ટુકેંગે, ફીર કુછ
મેળુદ હોળખેગા. મુરદે ગોરોસે નીકરેંગે, ઝોર તરાણુ અમલખી
બડી હોગી. ઝોર નામે આમાલકે ઉનકે હાથોમેં દેંગે, ઝોર
હિસાબ કરેંગે, હાથ પાઉં ઉસકે ગવાહી દેંગે, કે બલે કામ
કાપેથે યા ખુરે. ઝોર દોજખખી પીડપર પુલ સરાત ખડા હોગા
ખાલસે ખારીક ઝોર તલવારસે તેજ. ઝિસપર સખકો ચલનેકા હુકમ
હોગા. નેક અયસે ચલે જાદંગે, કે જયસે ખીજલી, યા જયસે
ખાવ, યા જયસે ઘોડા તેજ. ઝોર ખાઝે ખ્યાદોંકી તરેહ, ઝોર
બહોતસે દોજખમેં કટ કર ગીરેંગે. ઝોર ધમાન લાવે કે, હક
તઆલાને હજરત પેગંબરકો હોળે કવસર દીયા હે, પાની ઉસકા
ગ્રહદસે મીઠાહે, ઝોર દુધમેં ઝીયાદા સુદેહ હે, કુઝે ઝિસકે બહોત
હેં. ઝોર ધમાન લાવે કે, હજરત રસુલે ખુદા ઝોર સારે પેગંબર
ઝોર અવલીઆ ઝોર નેક આદમી શકાયત ગુનાહગારોંકી કયા
મતકે દીન કરેંગે. ઝોર ધમાન લાવે, કે મુસલમાનોંકો બડીબડી,
નેઅમતેં બેહિસ્તમેં મીલેંગી, ખાનેકો મેવે, ઝોર પાનેકો શરબત
ખીદમતકો હુરેં, ઝોર ગીલમાન, રેહનેકો મકાન અછછે અછછે
સખસે બડી નેઅમત બેહિસ્તમેં દીદાર ખુદાકા હે, કે અપને
ફજલો કરમસે મુસલમાનોંકો નસીબ કરેગા. ઝોર કાફેરોંકો
દોજખમેં બડે બડે અન્નયબ હોંગે. આગ, સાંપ, ખીછણુ, ગરમ
પાની, તૌકાજંજીર, કાંટે બદખુકે મકાન ઝોર બહોતસે અન્નયબ હેં.

હક તઆલા દુન્યાસે સાથ ધમાનકે ઉદાવે, ઝોર સખ
મુસલમાનોંકો અન્નયસે બચાવે. ઝોર ધમાન લાવે, કે જો કુછ

કુરઆન ઓર હદીસમેં બેહિસ્ત દોજખા ઓહવાલ ઓર
 અગલી પીછલી બાતેં લીખ્ખીહેં સખ હકહેં, ઓર જો બાત
 મોવાશીક શરેકે હે હક હે, ઓર જો બાત ખીલાફે કુરઆન ઓર
 હદીસકે હે, સખ બાતેલ હે, ઓર ખુરીહે. ઓર હર મુસલમાન
 પર લાજમ હે, કે હજરત રસુલે ખુદા કી ખુશીકે વાસતે
 હજરતકી અહમેત ઓર અજવાબે મુતહ હરાતસે ઓર હજ-
 રતકે યારોસે મોહખ્ખત ઓર એતેકાદ રખ્ખે. ઓર તમામ
 ઉમ્મતમેં ઉનકો અફઝલ ઓર બેહતર સમજે. ઓર ઉન સખકી
 તાઝીમ કરે, જખ કીસીકા નામ ઉનમેંસે સુને રહી અટલાહો
 અનહો કહે. કુરઆનમેં ઉનકી બકી તારીફ હે. ઉન સખમેં હજરત
 અબુબકર હજરત ઉમર હજરત ઉસમાન ઓર હજરત
 અલી ઇન સખકી તાઝીમ કરે. કયું કે હજરતને ઉનકી
 બહોતસી ખુશીઆં બયાન કીહેં. દોસ્તદાર ઉનકા બેહિસ્તિ ઓર
 દુસ્મન ઉનકા દોજખી હે. રહી અટલાહો અનહુમ અજ
 મઇન, ઇન સખ બાતોં પર એતેકાદ કરે, હક જનકે પકા
 મુસલમાન હોકે, મસલે તુઝ ઓર નમાજકે સીખે, ઓર નમાજ
 કો સારી ઇબાદતોમેં અફઝલ બેહતર ફર્જ ખુદાકા સમજકે પાંચોં
 વકત નમાજકો જમાબતસે અદા કરે, ઓર યુસ્તીસે કબી તર્ક
 નકરે. ફરમાયા રસુલે ખુદા સલ લલાહો અલયહે વસલ્લમને,
 જો કોઇ મોહફિજત ન કરે નમાજપર, ન કસે તુર હો ન હુજ્જત
 ન નખત, ઓર હો વોહ શખ્સ દીન કયામતકે સાથ કારન,
 ઓર શીરઓન ઓર હામાન, ઓર અખી બીન ખલફકે. ઓર
 ફરમાયા હજરતને કહો તુમ અપની અવલાદકો નમાજ કરે, જખ
 સાત બરસકેહોં, ઓર જખ દખ્ખ બરસકેહોં, મારકે નમાજ પરહાવ.

દુસરા રૂકુન ઈસલામકો નમાજ.

નમાજ ફજરકી ૪, રકઆત (૨, દો સુન્નત, ૨, ફરજ)

૨, દો રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ તયને સુન્નતા રસુ લીલાહે તઆલા સુન્ન તલ ફજરે મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહ તીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨, દો રકઆત ફરજકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ તયને સલા તલ ફજરે ફર દુલાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે *ઇક તદયતો બે હાજલ ઇમામ* મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહ તીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

* એ નિશાનીકે અંદર જો લીખ્યા હુવાહે, વોહ આગે ઇમામ ફરજ નમાજમેં હો તો પરહે. ઓર અગર અકેલા નમાજ પરહતાહો તો ઇતના છોડકે નિયત પરહે, ઇસી તરેહ તમામ ફર જોંકી નિયતોમેં અમલ કરે. ઓર એહ ફકત ફરજ નમાજ કે વાસ્તેહી હે. અગર ફરજમેં આપ ઇમામ હોવે તો “ઇક્ત દયતો બેહાજલ ઇમામ” લીખ્યાહે વહાં ‘અના ઇમામુન લેમન હુદરા’ પરહે.

નમાજ ઝોહરકી ૧૨, રકઆત (૪ રકઆત સુન્નત, ૪ ફરજ, ૨, સુન્નત, ૨ નરીલ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા અરખઃ રકઆતીન સલા તઝ ઝોહરે સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

૪, રકઆત ફરજકી નિયત.

“નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા અરખઃ રકઆતીન સલા તઝ ઝોહરે ફરજીલાહે તઆલા ફરજ હાજલ વકતે* “ ઇક ત હયતો એ હાજલ ઇમામ* ” મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાળતીશ શરીફત અલાહો અકબર.”

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા રકઆતયને સલા તઝ ઝોહરે સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

૨, રકઆત નરીલકી નિયત.

“નવયતો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા રકઆતયને સલાતા નફ લીઝ ઝોહરે મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહ તીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

નમાજ અસરકી ૮, રકઆત. (૪, રકઆત સુન્નત, ૪, ફરજ) ૪. રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીઘાહે તઆલા અરબા રકઆતીન, સુન્નતા રસુહીલાહે તઆલા સલાતલ અસરે સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરજકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીઘાહે તઆલા અરબા રકઆતીન, સલાતલ અસરે ફરદુલાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે “ઈકત દયતો બે હાજલ ઇમામ” સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર. ”

નમાજ મગરેગકી ૭, રકઆત. (૩, રકઆત ફરજ. ૨, સુન્નત, ૨, નફીલ.)

૩, રકઆત ફરજકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીઘાહે તઆલા સલાસા રકઆતીન સલાતલ મગરેબે ફરદુલાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે “ઈકત દયતો બે હાજલ ઇમામ” સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીઆ લીઘાહે તઆલા રકઆ

તયને સલાતલ મગરેળે સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા
સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ શરીફતે અ-
લાહે અકબર.

૨, રકઆત નફીલકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ
તયને સલાતા નફીલ મગરેળે સુ ત વજ જેહન ઇલા
જેહતીલ કાખતીશ શરીફતે અલાહે અકબર.

નમાજ ઇશાકી ૧૭, રકઆત. (૪, રકઆત સુન્નત
૪, ફરજ, ૨, સુન્નત. ૨, નફીલ, ૩. વીતરેવાજેખ,
૨, નફીલ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા અર-
બા રકઆતયને સલા તલ ઇશાએ સુન્નતા રસુલીલાહે
તઆલા સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ
શરીફતે અલાહે અકબર.

૪, રકઆત ફરજકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા અરબા
રકઆતીન સલાતલ ઇશાએ ફરદુલાહે તઆલા
ફરદ હાજલ વકતે *ઇકત દયતો બે હાજલ
ઇમામ* સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ
શરીફતે અલાહે અકબર.

૨, રકબાત સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકબા તયને સલાતા બાદલ ઇશાએ સુન્નતા રમુલીલાહે તઆલા, મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

૨, રકબાત નફીલકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકબા તયને સલાતા નફીલ ઇશાએ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

૩, રકબાત * વીતરે વાજેબકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા સલાતા રકબાતીન સલાતા વીતરે હાજેહીલ લયલે બાદલ ઇશાએ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

૨, રકબાત નફીલકી નિયત.

નવયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકબા તયને સલાતા નફીલ ઇશાએ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

* રમઝનમેં તરાવીલકે અંદર વીતર ઇમામ કે સાથ પરહે. ઉસ વકત જહાં બાદલ ઇશાએ લીખ્યાહે, ઉસકે પીછે “ઇકતદયતો જે હાજલ ઇમામ” સાથ મીલાકે પરહે.

*દુઆયે કુતુત.

અલ્લા હુમ્મા ઇનના નસ્ત ઇ નોકા વ નસતગ
ફેરોકા વતુ મેનો બેકા વ ન તવકકલો અલયકા વતુસ
ની અલયકલ ખેર, વ નસ કેરોકા વલા નક ફેરોકા
વ નખલઓ વ નતરોકો મધયફ જોરોકા અલ્લા હુમ્મા
ઇયાકા નાખુદો વ લકા નોઅલ્લી વ નસજોદો વ ઇલયકા
નસઆ વ નહફેદો વ નરજુ રહ મતકા વ નખશા
અજા બકા ઇન્ના અજા બકા બીલ કુફરારે મુલ હેક.

†અત્ત તહીઆત.

અત્ત તહી યાતો લીલાહે વસ સ લ વાતો વત તેએ
આતો અસ્મલામો અલયકા ઐયો હુન નખીઓ વ રહ
મતુફલાહે વ બ ર કા તોહુ અસ્મલામો અલયના વ અલા,

* યેહ દુઆયે કુતુત ઇશાકી નમાજમેં વીતરકી તીસરી
રકઆતમેં અલહમદો ઝોર દુસરી મુરત પરહકે રકઆત તોડકે
ફીર આધે. ઝોર યેહ દુઆ પરહે. આદ રકુમેં જાયે.

† અત્તતહીયાત દર નમાજકે કાયદેમેં ખાહ ફર્જ હો. ખાહ
મુન્નત. ખાહ નફીલ કે પરહે. અગર દો રકઆત હો, તો પુરી અત્ત
તહીયાત પરહે ઝોર સલામ ફેરે. અગર તીન યા ચાર રકઆત હો.
તો યેહયે દો રકઆત પરહકે, કાયદેમેં બેઠકે અત્તતહીયાત પરહે, લેફીન
દુરદ, ઝોર દુઆયે માસુરા ન પરહે, ઝોર દુસરે કાયદેમેં તમામ પરહે.

ઈમાદીલા હીસ સાલે હીન, અશ હદો અન લા ઇલાહા
 ઇલ લલાહો વા અશ હદો અનના મોહમ મદન અબ
 દોહુ વ રસુલો (દુરદ) અલા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ
 મદીવ વ અલા આલે મોહમમદીન કમા સલ લયતા
 અલા ઇબરાહીમા વ અલા આલે ઇબરાહીમા ઇન નકા
 હમીદુમ મજીદ, અલા હુમ્મા બારેક અલા મોહમ
 મદીવ વ અલા આલે મોહમ મદીન કમા બારકતા અલા
 ઇબરાહીમા વ અલા આલે ઇબરાહીમા ઇન નકા હમી
 દુમ મજીદ. (હુઆયે માસુરા) અલ્લા હુમ મગ ફેરલી
 વલે વાલે હઈઆ વલે મન તવા લદા વર હુમ હોમા કમા
 રબ બના ની સગીરવ વગ ફેરીલા હુમ્મા લે જમી
 ઇલ મોમે નીના વલ મોમેનાત, વલ મુસ્લે મીના વલ
 મુસ્લે માત અલ અહીયાયે મીનહુમ વલ અમવાત, બે
 રહ મતેકા યા અર હુમર રાહેમીન.

બયાન વુજુકા.

‘વુજુકી નિયત’—“નવયતો અન અત વદ હઆ લેઈસ
 તેબાહતીસ સલાતે તકર રોબન ઇલલાહે તઆલા.”

વુજુકે ફરજ ચારહે. એક મોહ ધોના માથેકે બાલોંસે હુફીકે
 નીચે તક, ઓર દોનો કાનોં તક, દુસરે-દોનોં હાથ ધોના કાહ-
 નીચે તક, તીસરે-ચોથાઇ સરકા મસાહ કરના, ચોથા દોનોં પાઉ

ધોના ટપ્પનો સમેત. ધન ચાર ચીજોસે અગર ખાલજી ખરાખર બી સુખા રહે વુઝુ સહીદ નહો.

તરતીય વુઝુકી-સુન્નત યુંહે, કે ઉપર લીખ્ખી હુધ નિયત. ઝોર “બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ” પરહકે દોનો હાથ પહોંચો તક તીન બાર ધોવે. શીર તીન ફલ્લી કરે, મીસ-વાક સમેત. ઝોર તીનબાર નાકમેં દાહને હાથસે પાની ડાલકે બાયેં હાથસે નાક ઝાડે. ઝોર તીનબાર મોંહ ધોવે, ઝોર તીન બાર દોનો હાથ કોહનીયોં સમેત ધોકર, એક બાર સારે સરકા મસાહ કરકે, કાનોંકા મસાહ કરે. ઝોર તીનબાર ટપ્પનો સમેત દોનો પાકોં ધોવે, વુઝુ તમામ હુવા, વુઝુ કરતે હુએ કલેમા શહાદતકા પરહે-“અશ હુદો અન લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વહ હુ લા શરીક લહુ વ અશ હુદોઅનના મોહુમ મદન અમ હાહુ વ રમુલો” પરહે. ઝોર ચેહ દુઆ પરહે.-અલ્લા હુમ મજ અલની મીનત તવવા બીના વજ અલની મીનલ મુ ત તહ હેરીન. સુખહા નકલ્લા હુમ્મા વયે હુમદેકા અસતગ ફેરોકા વા તુબો ઇલેક”-વુઝુ તમામ હુવા. વુઝુ કરતે હુએ દુનિયાકી બાતેં કરની મકરહ હે, ઝોર બહોત પાની ડાલના ખુરા હે.

નવાકીઝ વુઝુકે,

જો નખસત આદમીકે આગે પીછેસે નીકલે વુઝુ હુટ જાયે, ઝોર લહુ ઝોર પીપ નીકલકે બહે, વુઝુ હુટ જાયે, ઝોર ચીત વા યા કરવટ લગાકે તકયા દેકે સોચે વુઝુ હુટ જાયે, ઝોર

જો કાયદા બદોબસ્ત નમાજકેમેં સો જાય, ખડા યા રુકુઅમેં યા સીજદેમેં યા બેઠાહો વુજુ નહીં દુટા, જો ઢીલા ન હુવા હો. ઓર જો નસા પીકર મસ્તહો, યા બીમારીસે ગચીહો, યા બગાયત ઝંઘડો, યા બાવલાહો, વુજુ દુટ જાએ. ઓર નામઝમેં કેહકહા કર નેસેબી વુજુ દુટ જતા હે.

બયાન તયમમુમકા.

તયમમુમકી નિયત—“તવયતો અન અત ય મ મમા લે રફ ઇલ હદસ, વલ ઇસતેબા હતીસ સલાતે તકર રોખન ઇલહલાહે તઆલા” —અગર નમાઝીકો પાની ન મીલે એક ટ્રોસ બર દુરહો, યા બીમારીસે પાની ખત્તલ કરતાહો, યા ઇદેનકી નમાજ જાનેકા ખૈફહો, પાક મીટ્ટી પર તયમમુમ કરકે નમાઝ પરહે, હરગીજ નમાજ તરક ન કરે.—તરતીય તયમમુમકી-પેહલે નિયત કરકે દોનોં હાથ જમીન પર મારકે મોંહપર મલે, ઓર અયસી તરેહ મલે, કે જીતના મોંહ હાથ ધોના ફરજ હે સખ જગે હાથ પહોંચે, ઓર અગર હાથમેં અંગુડી હો ઉસેબી હીલાવે, તયમમુમ ગુસલ ઓર વુજુકા એકસાહે, જયસા આદમી વુજુ ઓર ગુસલસે પાક હોતાહે, તયમમુમસેબી પાક હોતાહે. બે વીસવાસ નમાઝ ઓર કુરઆન પરહા કરે, જખ તલક પાની ન મીલે, જખ પાની મીલા તયમમુમ દુટા. ઓર જીન ચીજેસે વુજુ દુટ જતાહે! ઉનહીસે તયમમુમ દુટ જતાહે. અગર બદન યા કપડા નાપાક હો ઓર પાક કરને વાસ્તે પાની નહીં મીલતા, ઉસી તરેહ નમાજ

ફરજ પરહે. પર જો સતરકે મુવાઈક કપડા પાક મીલે, સારે
કપડે નાપાક ઉતારકે નમાજ પરહે.

બ્યાન પાનીકા.

અગર કુંએમેં નળસત પડે, યા કોઈ હેવાન ટુલે યા ફટ
જાવે, યા મર જાવે, માનીંદ આદમી યા બકરીકે, તો સખ પાની-
નીકાલા જાવે, અગર મુમકીન હો તો. ઓર મુમકીન
નહો. તો સાહેબે બસારત જીતના પાની બતાવે, નીકાલ ડાલે.
ઓર અગર કબુતર યા મુરગી બરાબર મરજાવે, તો ચાલીસ
ઠોલ તક પાની નીકાલે, ઓર અગર ચીડીયા યા ચુહે જયસા
મરા હો, તો બીસ ઠોલસે તીસ ઠોલ તક નીકાલે. ઓર ઠોલ
દરમ્યાની હો, અગર ઠોલ છોટા બડા હો, તો હીસાબ કરકે
બરાબર લેં. અગર કુંએસે નળસત યા હેવાન મરા હુવા નીકલા,
તો જીસ વકતકે નળસત યા હેવાન માલુમ હોવે ઉસ વકતસે
હુકમ નળસતકા કરેંગે. ઓર અગર માલુમ નહીં, કે કબ ગીરા
આ, તો ઉસકો એક દીન રાતસે નાપાક ઠેરાવેંગે, ઓર અગર
ટુલા ળટાહે, તો નળસતકા હુકમ તીન દીન રાતસે કીયા જાએગા,
ઓર આદમી ઓર ઘોડેકા જુટા. ઓર જીસ જાનવરકા ગોસ્ત
હલાલ હે, ઉસકા જુટા પાક હે. ઓર ચાર પાયે શીકારી જાન
વેરંકા જુટા નાપાક હે. ઓર જો જાનવરકે ધરોંકે સુરાખોંમેં રહ્યા
કરતે હેં, ઓર ખીલ્લી ઓર છોટી ફીરતી મુરગી, ઓર પરીંદે
શીકારી જાનવરોંકા જુટા મકરહ હે. ઓર ગધે ઓર બચ્ચરકા

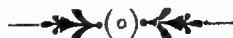
જુદા મશકુક હે, અગર પાની નમીલે, તો મશકુક પાનીસે લુઝ કરે, ઓર જસકા જુદા પાક હે, ઉસકા પસીનાભી પાક હે.

ખ્યાન નળસતકા.

અગર બદન યા જગા યા કપડા નજસ હોજવે, અયસી નળસતસે કે દીખાઈ દેતી હો, તો પાનીસે ઓર અયસી ચીજસે કે જો બેઢતી હો, ઓર નાપાકીકો દૂર કરતી હો, ઉસસે પાક કરે, અગરએ ઉસકા અસર બાકી રેહજવે. ઓર જયેલ નહોવે, તોભી પાક હોતા હે. ઓર જો ચીજકે નજસ હોજવે, ઉસ નળસતકે દીખાઈ નહીં દેતી, તો ઉસકો તીન બારકે ધોનેસે ઓર નીચોડનેસે પાક હોજવેગી. ઓર જસકા નીચોડના મુમકીન નહીં હો, તો તીન બારકે ધોને ઓર હરબારકે છોડ દેનેસે, યહાંતક કે કતરા ટપકનં મોકુફ હોજવે, પાક હોજવેગી, અગર બદન યા કપડેપર તર મની લગીહો, તો વોહ ધોનેસે ઓર અગર ખુશ્ક હો, તો ખુર ચનેસે પાક હોજતા હે ઓર મોઝેપર અગર ઘાડી નાપાકી લગી હો, તો જમીનપર રગડનેસે, ઓર અગર પતલી નાપાકી હો, તો ધોનેસે પાક હોજતા હે. ફક્ત તલવાર ઓર જો ઉસકે મીસલ ચીજહો, જમીનપર મલનેસે પાક હોજતી હે. ઓર જો બીછોના અયસાહો કે ધોના ઉસકા દુશવાર હો, એક દીન રાત ઉસપર પાની બહાનેસે પાક હોજતા હે. જમીન ઓર જો ચીજ કે ઉસકે મુતતસીલ હો, મનીંદ પથ્થર, ઈંટ, ઘાંસ, કે જબ ખુશ્ક હોજવે, ઓર નળસતકા અસર જતા રહે તો પાક હોજતી હે, ઓર વહાં નમાજ જયેજ હે, લેકીન તયમ

મુમ ઉસકે દુરસ્ત નહીં, અગર ચોથાઇસે કમ કપડા ખરીદ
નાપાકી જયસા ઘોડેકા ઓર હલાલ જનવરોંકા પેશાખ ઓર હરા
મ ચીડીયોંકા બેટસે નજસ હોજવે, તો મોઆફ હે, ઓર હલાલ
તાઓરકી બેટ પાક હે, મગર મુરગી ઓર બતખકી બેટ ગલીઝ
નાપાક હે, માનીંદ જાઝુરર ઓર પેશાખ ઓર ખુન ઓર શરાખ
કે, પસ મોઆફ હે કદર એક દીરહમ કે, કે વોહ એક મીસકાલ
હે કસીફમેં, ઓર હતેલીકે ગરહેકા અરઝ હે રકીકમેં. ઓર
અગર પેશાખકી છીંટેં સુધકે સરકે બરાબર પડ જાવેં, તો ઉસ
કા ઘોના વાજેખ નહીં, જો પાનીકે નજસ ચીજપર પડ જાવે
વોહલી નજસ હે, યા નજસ ચીજ પાનીમેં પડ જાવે, તખ
બી પાની નજસ હે, ઓર નજસકી રાખ નજસ નહીં, માનીંદ
ગધેકે, કે નમકદાનમેં ગીર પડા. ઓર નમક હોગયા તો પાક
હે, ઓર જસ કપડેકા અસતર નજસ હો, ઓર સીયા નહો
ઉસપર નમાજ દુરસ્ત હે. એક તરફકે હીલાનેસે દુસરી તરફ
હીલે યા ન હીલે. ઓર અગર નજસ કપડેકા પાક કપડેકે સાથ
લપેટે, ઓર ઉસકી તરી પાક કપડે પર આજવે, તો અગર
અયસી તરી હે; કે નીચોડનસે પાની નહીં ટપકતા તો નમાજ
ઉસપર દુરસ્ત હે, અગર જમીન ખુશ્ક અયરી મીટીસે કે જસમેં
ગાબર મીલા હુવા હો, લીપી ગઇ હો, તો ઉસપર તર કપડા
ખીજાકર નમાજ પરહના દુરસ્ત હે, એ અગર એક કિનારા
કપડેકા જો નજસ હુવાથા ભુલ ગયા ઓર દુસરા કિનારા ઘો
લીયા, તો નમાજ ઉસપર જાયેજ હે, માનીંદ ગીલુંકે કે રોંધનેમેં
ગધેને પેશાખ ડ્રીયા, તો ફીર બાઝે ગીલું બાંટે ગયે, યા ઉસમેં
સે કુછ ફકીરકો દીયે તો સખ પાક હો જાયેજે.

બયાન ગુસલકા.

એહ તેલામકે ગુસલકી નિયત.

નવયતો ઝન ઝગ તસેલા ' મીન ગુસલીલ એહતે લામે ' મીન રગ બતીશ શયતાને ઇમતે સાલલ લે ઝમ રીક્ષાહે તઆલા વ તહા રતલ લીલ બદને લે ઇસતેખા હતીસ સલાતે વ રફ ઇલ હદસ.

જનાબતકે ગુસલકી નિયત.

નવયતો ઝન ઝગ તસેલા * "મીન ગુસલીલ જના બતે" ઇમતે સા લલ લે ઝમ રીક્ષાહે તઆલા વ તહા રતલ લીલ બદને લે ઇસતેખા હતીસ સલાતે વ રફ ઇલ હદસ.

ગુસલ કે અંદર ફર્જ તીન ચીજે હે. ફક્લી કરના, નાકમે

*ઉપર જનાબત, કે ગુસલકી નિયત લીખ્ખીહે, મગર 'હયજ' યા નીફાસ યા 'જુમાઝ' યા 'ઇદ', યા 'એદરામ' કા ગુસલ હો, તો ઉપર લીખ્ખી હુદ તમામ નિયત પરહે, લેકીન જહાં 'મીન ગુસલીલ જનાબતે' લીખ્ખાહે. વહાં અગર હયજકા ગુસલ હો તો "મીન ગુસલીલ હયજે" અગર નીફાસકા હો તો "મીન ગુસલીલ નીફાસે" ઝોર અગર જુમાઝકા હો, તો 'મીન ગુસલીલ જુમાઝતે' અગર ઇદકા હો, તો 'મીન ગુસલીલ ઇદે', અગર એદરામ કા હો, તો 'મીન ગુસલીલ એદરામે', ઇસ તરેહ પરહે, ઝોર બાકીકી તમામ નિયત પુરી કરે.

પાની ડાલના, સારે બદનપર એકબાર પાની બહાના. પર સુત્રત
 યુંહે, કે પેહલે હાથ ધોયે, ઓર નાપાકી બદનસે દુર કરે, શીર
 વુઝુ કરે, ફીર બદનપર પાની બહાવે, ગુસલ જીમાઅસે ફર્જ હોતાહે
 દોનોંપર, મની નીકલે યા ન નીકલે. ઓર જો સોતા ઉઠ્ઠા બદનપર
 યા કપડેપર મની પાવે ગુસલ ફર્જ હે, એહતેલામ યાદહો
 યા નહો, પર જો એહતેલામ યાદ હો, ઓર બદન
 પર યા કપડે પર અસર ન પાવે, ગુસલ વાજેબ નહીં. અ-
 ગર ઔરતકે પાસ બેઠા, ઉસે હાથ લગાયા, ઓર બોસા લીયા
 ઓર વયરીહી ઓર શહવત હોકે ચીપસા નીકલા, ઉસે મજી
 કેહતેહેં. ઉસકે નીકલનેસે ગુસલ વાજેબ નહીં હોતા, પર જો હાથ
 લગાનેસે મની શહવતસે કુદકે નીકલે, ઓર લગ્નજત હોયે ગુસલ
 વાજેબ હુવા. ઉલમા શરમાતે હેં, કે જો ધનસાન સોતા ઉઠ્ઠા
 ઓર નાઇજે પર તરાવત મજીકી પાઈ, ઉસે ચાહીયે કે એહતી
 યાત કે વાસ્તે ગુસલ કરલે. જબ ઔરત હયઝ ઓર નીફાસસે
 પાકહો, ઉસપર ગુસલ વાજેબ હુવા. કમતર મુદત હયઝકે તીન
 દીન હેં, જ્યાદા દસ રોજ હેં. દસ મુદતકે અંદર જીસ
 રગઝા લહુ નીકલે, વોહ હયઝહે, જબ સુદેદ પાની આયા હયઝ
 હો ચુકા, ગુસલ કરકે નમાજ પરહે. જનનેકે પીછે જબતલક લહુ
 નીકલે, નમાજ મોકુફ કરે, જબ ખુશ્ક હોગયે નમાજ પરહે, જો
 લહુ ચાલીસ દીનસે આગે ચલા ગુસલ કરકે નમાજ પરહે, હયઝ
 ઓર નીફાસમેં નમાજ ન પરહે, ઓર રોગ ન રખ્ખે. જબ
 સુખ જયે નમાજકી કળ નહીં, પર રોજે જીતને પાવે, ઉતને
 કળ કરે, ઔરતસે હયઝ ઓર નીફાસમેં જીમાઅ કરતા હરામ
 હે, ઓર ઇસ્તેહાઝમેં રવાહે, બે વુઝુ વાલેકો ફરઆન પર હાથ

લગાના રવા નહીં. પર યાદ પર પરહના રવાહે. ઓર હાજતે ગુસલ વાલેકો દોનોં બાતેં રવા નહીં. ઓર મસજીદમેં જનાબી રવા નહીં; ઓર કામે શરીફ કે ગીદ ફીરના બી રવા નહીં.

બયાન નમાજકે ફરજોંકા.

ફર્જ નમાજકે તેરા હેં. સાત બાહેર નમાજસે હેં, ઓર છે અંદર નમાજકે. બાહેરકે સાત યેહ હેં, અબ્વલ પાકી બદ-નકી, દુસરી પાકી કપડેકી, તીસરી પાકી જાયે નમાજકી. ચોથી સતર ઢાંકના. પાંચવીં વક્ત પર નમાજ પરહની. છઠી કીબલેકે તરફ ખડા હોના. સાતવીં નિયત નમાજકી દીલમેં કરની. યાને જીમેં સમજનાકે ફજરકી નમાજ ફરજ પરહતાહું, નિયત જખા નસે ઝુરર નહીં ચાહે કરે યા ન કરે. અગર આદમીકે બદનમેં ફાડાહે, યા જખમહે, ઓર હર વક્ત બેહતાહે, યા કીસીકા હર વક્ત પેશાબ ટપકતાહે, યા બાવ સરતીહે, બંદ નહીં હોતી, ય હસ્ત બંદ નહીં હોતે, યા નકસીર ચલતી હે, બંદ નહીં હોતી અયસા આદમી હર નમાજકે વક્ત વુજુ તાગ્ન કીયા કરે, ઓરા બે ખતર નમાજ પરહા કરે. નમાજ તરક નકરે, ઓર શીર જખ, વક્ત નમાજકા ગયા વુજુ દુટા, મરદકો સતર ઢાંકના નાફસે જનનું સમેત ફરજહે, ઓર અવરત આગ્નહ બીબીકો સારા બદન ઢાંકના ફરજહે, સીવા મુંહ ઓર દોનોં હથેલી ઓર દોનોં પાઉંકે, ઓર બાંદીકો પેટ ઓર પીડસે ઘુટનોં સમેત ઢાંકના ફરજહે, ઓર બાકી મુસ્તહબહે. જીતના સતર ફર્જહે, ઉસમેંસે જોનસે અજુકી ચોથા.

ઇ નમાનમેં ખુલજવે, નમાન દુટ જવે. જયસે ચોથાઇ સતર-
 કી, યા ચોથાઇ જકરકી, યા ચોથાઇ ચુતડતકી, યા ચોથાઇ ઝાર
 તકે સરકી, યા કહીં ઝોર ખુલજવે નમાન ફાસેદ હોવે, જસે
 કપડા મુયસ્સર ન હોગા, નમાન પરહે, તરફ ન કરે કે નમાન કે
 તરફકા બડા અનખ હે. જસે પગડી, જમા, કુરતા મુયસ્સર હો
 ઉસે ટોપીસે, યા અકેલી ઇજરસે નમાન મફરદહે, સવાખ કમ
 હોજતા હે, પર નમાન જાતી નહીં, જો સતરે ફર્જ દકાહો.
 અગર નમાજ જંગલમેં અયસે મકાન પર હો, કે કીજલા માલુમ નહો,
 જહરહો યા અધેરી રાતહો, ઝોર કોઇ આદમી ન મીલે કે જસે
 પુછે, અયસી જગે સોચ કરે. જસ તરફ દીલ ઉસકા શહાદત દે
 ઉસી તરફ નમાન કરે, બગેર સોચકે નમાન દુસ્ત નહીં. ઝોર
 જો કઇ આદમી હોં, હર આદમી અપની સોચ યાને કીયાસ પર
 નમાન કરે, વક્ત નમાજોંકે મશહુર હેં, પર મુસ્તહબ યું હે, કે
 સુખ્હોકી નમાન જરા અવ્વલ વક્તસે ઉપર કરકે પરહે, કીરા
 અતસે પરહે, ઝોર ઝોહરકી નમાન ગરમીયોમેં જરા ઉપરસે પરહે,
 ઝોર મગરેબકી નમાન અખરકે દીન ઉપર કરકે પરહે. ઝોર
 ઈશાકી નમાન બડી રાત ગયે પરહે. ઝોર બાકી નમાજોં અવ્વલ
 વક્ત પરહે, બેહતર હે જસ વક્ત સુરજ નીકલે. ઝોર જસ વક્ત
 દો પહર બરાબર હો, ઝોર જસ વક્ત સુરજ છુપે, નમાન પર
 હની દુસ્ત નહીં, ન ફરજ ન નશીલ ન નમાન જનાજોંકી ન
 સીજદા તીલાવતકા, પર જસને અસરકી નમાન ન પરહીહો,
 લાચારીકો સુરજકે છુપનેકે વક્ત પરહ લે. સુખ્હોકી નમાન
 પીછે. સુરજ નીકલનેસે પેહેલે. ઝોર અસરકી નમાનકે પીછે
 સુરજ છુપનેસે પેહલે નફીલેં પરહની મફરદહે, પર કઝા
 નમાન જાયેજ હે.

છે ફળે અંદર નમાજકે ચેહ હેં—અબ્વલ તકબીરે તહ-
રીમા યાને “અલ્લાહો અકબર” કેહકે નમાજ શુર કરની, દુસરે
ખડે હોકે નમાજ પરહની. તીસરે કીરાઅત યાને નમાજ પરહનેમેં કુછ
કુરઆને શરીફ પરહના. ચોથે રકુઅ, પાંચવેં દો સીજદે હર રકઆતમેં
કરને, છઠ્ઠે કાયદે આખેર નમાજકે અત્તતહીયાતકી કદર ખેઠનાં,—ફળે
ઔર વીતર બેઠકે પરહના બજેર ખીમારીકે સહીહ નહીં, ઔર સુન્નત
ઔર નફીલ બેઠકેલી જાયેજ હે, પર ખડે હોકે પરહના બહોત
સવાબહે. ચેહ તેરા ફળે નમાજકે હેં, ઇનમેંસે અગર એકબી
તર્ક કરે, નમાજ હુટ જાયે, ફેરકે નમાજ પરહે. ઇમામ આઝમ
સાહેબકે મજહબમેં એક આયતે કુરઆન પરહની નમાજમેં ફરજ
હે, ઔર એક આયતસે જુયાદા પરહના વાજેબહે યા સુન્નત, પર
ઔર ઇમામોંકે મજહબમેં ‘અલહુમ્દ’ સારી પરહની ફળે હે.
કીરાઅત દો રકઆત ફરજમેં ફરજ હે. ઔર બાકીમેં સુન્નત હે,
ઔરજો વીતર, ઔર સુન્નત, ઔર નફીલહો, હર રકઆતમેં કીરા
અત ફરજહે.

બયાન વાજેબાતે નમાજ.

વાજેબ નમાજકે ચવદાહેં—અબ્વલ સારી અલહુમ્દ પરહની,
દુસરે અલહુમ્દકે પીછે સુરત મીલીહુદ્દા પરહની. તીસરે રકુઅ
સીજદોમેં દેર કરના. ચવથે રકુઅ કરકે સીધા ખડા હોકે સીજ
દેકો જના. પાંચવેં એક સીજદા કરકે બેઠકે દુસરા સીજદા કરના,
છઠ્ઠે દરમીયાન નમાજકે અત્તતહીયાતકે વાસ્તે ખેઠના. સાતવેં અત્ત
તહીયાત દોનોં કાયદોમેં પરહની. આઠવેં પુકારકે પરહના. જહાં પુકા

રકે પરહતે હેં ઇમામકો. ઓર આહીસ્તા પરહના જહાં આહીસ્ત, પરહતે હેં. નઝવી “અરસલામુ અલયકુમ” આખેર નમાજકે કેલના. દસવીં દુઆયે કુતુત વીતરમેં પરહની. આરવીં છે છે તક ખીરેં દોનોં ઇદકી નમાજમેં પરહના. આરહવીં ચાર રકઆત ફરજમેં એ દો રકઆત અવ્વલકો કીરાઅતકે વાસ્તે મુકરર કરના. તેરહવીં જો ફરજ બારબાર હર રકઆતમેં આતેહેં કસમેં રેઆયત કરના, ચવ ધવીં હર વાજેખમેં તરતીય નીગાહ રખની, સખ વાજેખ ચવદા હુયે, ઇતમેંસે અગર કસદ કરકે એકખી તરક કરેગા નમાજ જતી નહીં, પર નીહાયત મકરહ હોતીહે, ઓર જનકે પાસ હોજતી હે, વાજેખ હેકે ફેરકે કસ નમાજકો પરહવે. ઓર જો ઇત વાજેખોં મેંસે એક યા છયાદા એકસે ભુલકે તરક કીયા, ઓર આખેર નમાજકે સીજદા સહુકા કરલીયા નમાજ સહીહ હુહ. ઓર જો સીજદા સહુકા નકીયા વાજેખ હે કે નમાજ ફેરકે પરહ. ઓર જો ફેરકે નમાજ ન પરહી ફરજ ઉતર ગયા. પર વાજેખકે તરકમેં ગુનાહ સરપર રહા, સીજદા સહુકા ચેહ હેકે; જખ આખેરકી અત્ત તહીયાત પરહ ચુકે, સલામ ફેરકે દો સીજદા કરે, ફેર અત્તતહીયાત દુરદ દુઆ પરહકે સલામ ફેરે, લાજમ હે હર મુસલમાન પરકે અલ્લ હમ્દ ઓર કધ સુરતેં કુરઆનકી ઓર જો બીજકે નમાજકે અંદર પરહી જાયે, ખુખ સહીહ કરકે યાદ કરે, ઓર નહીતો ગુનાહગાર હોગા, બલકે બાકી ગલતીયોંસે નમાજ જતી રહેગી. અગર અલ્લ હમ્દસે પેલવે ભુલકે સુરત પરહ ગયા, યા એક આયત પરહ ગયા, સીજદા સહુકા વાજેખ હોગયા, જો અલ્લહમ્દ કે પીછે સુરત પરહના ભુલ ગયા, તીસરી યા ચોથીમેં અલ્લહમ્દ કે પીછે પરહવે ઓર સીજદા સહુ કરે. ઇમામ પર વાજેખ હેકે, દો રકઆત મુખ્હો ઓર મગરેખ, ઓર ઇશા, ઓર જુમા ઓર ઇદન, ઓર તમામ

તરાવીહમેં કીરાઅત પુકારકે પરહે. અદા પરહતાહો યા કઝા. અગર બુલકે આહિસ્તા પરહે સીજદા સહ નકરે. ઝોર અકેલા આદમી મુખ તારહે, ચાહે ઉત નામાન્નેકો પુકારકે પરહે યા આહિસ્તા, અગર વક્ત પર પરહતાહો પુકારકે પરહના અઝઝાહે. ઝોર જે અકેલા કઝા પરહ તાહો આહિસ્તા પરહે પુકારકે જાએજ નહીં, ઝોર ઝાહર અસરકી નમાજમેં ઝોર દીનકે નરીસોમેં અખ આહિસ્તા પરહે પુકારકે જાએજ નહીં, અગર દો રકઆત પરહકે અત્તતલીયાતકે વાસ્તે ખેદના બુલ ગયા, જખ તલક સીધા ખડા નહીં હુવા એઃ જાએ, ઝોર અગર અત્ત તલીયાત પરહે, ઝોર સીજદા સહુકા લાજમ નહીં. ઝોર જે સીધા ખડા હોયગા શીર નખેડે, આખેર નમાજકે સીજદા સહુ નકરે, ઝોર જે ખેદ જાએગા નમાજ ફટ જાએગી, ઝોર જે ચાર રકઆત પરહકે પાંચવીંકે વાસ્તે ખડા હોયગા, ઝોર અત્તતલીયાત બુલ ગયા જખ તલક પાંચવીં રકઆતકા સીજદા નહીં કીયા ખેદ જાએ. ઝોર અત્ત તલીયાત પરહે, ઝોર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દેરે. નમાજ દુરસ્ત હુઈ, ઝોર જે પાંચવીં રકઆતકા સીજદા કીયા, ફરજ ખાતેલ હુયે, યે નમાજ નરીલ હુઈ; ચાહીયે અત્તતલીયાત પરહકે સીજદા સહુકા કરકે સલામદે. અખ ચાર રકઆત નરીલ હુઈ, ઝોર એક રકઆત જાએ હુઈ, ઝોર જે ચાહે પાંચવીંકે સાથ એક રકઆત ઝોર પરહકે છે પુરી કરકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે. અખ છેકે નરીસે હો જાએગી, ઝોર ચાર રકઆતકે પીછે અત્તતલીયાત પરહકે બુલ કે પાંચવીંકી તરફ ખડા હો જાએ, જખ યાદ આ જાએ ખેદ જાએ. ઝોર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, ઝોર પાંચવીં રકઆત પરહકે છઠી રકઆત ઉસકે સાત મીલાકર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દેગા, તોબી નમાજ સહીલ થાગી, ચાર ફરજ દો નરીલ હો જાએ.

ખયાન નમાજકી સુન્નતોંકા.

સુન્નતે મવક કેદા નમાજમેં ખારાહેં—એક રકઅ યદેન, યાને દોનોં હાથ કાનોં તલક શુરઅકે વક્ત ઉકાને, દુસરે દોનોં હાથ ખાંધકે નમાજ પરહની. તીસરે સુખહા નકટલા હુમ્મા વખે હુમદેકા વતખા ર કસ મોકા વ તઆલા જદ દોકા વ લા ધલા હા ગયરોકા, પરહની. પેહલી રકઆતમેં ચોથે ‘આઉજે ખીટલા હે મીનશ શયતા નીર રજીમ’ પેહલી રકઆતમેં પરહના. પાંચવીં દર રકઆતમેં ‘ખીરમીટલા હીર રહમા નીર રહીમ’ પરહના. છઠી તકબીરાત ધનતેકાલાતકે કેહને યાને ઉકેને એકે “અલ્લાહે, અકબર” કેહના. સાતવીં રકઅમેં “સુખહાના રખી યલ અઝીમ” તીન ખાર યા પાંચ ખાર યા સાતખાર કેહના. આઠવીં “સમેઅ અલ્લાહે લેમન હુમેદા, રખાના લકલ હુમદો” કેહના, નવવીં સીજદેમેં “સુખહાના રખી યલ આલા” તીનખાર યા પાંચખાર યા સાતખાર કેહના. દસવીં અત્તતહીયાતકે પીછે દુરદ ને અત્તતહીયાતકે સાથ આગે લીખ્ખાહે ઉસકે પીછે ને દુઆ લીખ્ખી હુમદે વોહ પરહની. છસે વોહ દુઆ યાદ નહો કુર આનમેંસે યા હદીસમેંસે યાદ કરકે દુરદકે પીછે પરહે. ખારહવીં સુરે અલહમ્દકે આખેર આમીન કેહના.—યેહ ખારા સુન્નતે મવ કેકેદા નમાજમેં હેં. ઉસકે સીવા ઝોર ખાઝી ચીન્ને કીતાબોમે સુન્નત લીખ્ખીહેં ઝોર ખાઝેમેં મુસ્તહબ, અગર યેહ સારી સુન્નતેં નમાજમેં ખગ્લ લાયા નમાજ કામેલ હુઈ, ઝોર ને ધન મેંસે કોઇ સુન્નત તરક કરે નમાજ સહીહ હે પર મકરહ હોતીહે,

યાને સવાળ કમ હોખતા હે, નમાજ સુન્નત ઓર નરીલ ઇસ વાસ્તે મુકરર હુયે હે. કે જો ફરજ નમાજમેં કુછ તુકસાન ખલલ હુવા હો, ક્યામતકે દીન સુન્નત ઓર નરીલસે પુરી કરદે, ઓર જીસ શખ્સકી નખત હો, ઇસ વાસ્તે હર ઇનસાનપર લાજીમ હેકે. ફરજોકે અદા કરનેમેં બહોત કોશીશ કરે. સબ કારો બાર હોડકે ફરજ અદા કરે, અગર નમાજકા વકત તંગ હો, યા બીમારીસે નમાજ પરહની મુશ્કીલ પડે, યા સફરમેં કાફિલા, જાતાહો ફરજકો અદા કરલે, બાકી નમાજકી દુરસત મીલેતો ઉસેબી પરહે. નહીં તો ખયર. કયું કે ક્યામતકે દીન ફરજોકે તરકસે બડા અજબ હોગા, પર સુન્નતસે કમ, ઓર સુન્નતકે તરકસે ક્યામતકે દીન ઉસે ગુસ્સા કરેગે. જીડકેગે, પર અજબ સખ્ત નકરેગે, ઓર મુસ્તહબ ઓર નરીલકે તરક કરનેવાલે બડે દરજોસે મહરમ રહેગે.

બયાન જમાઅતકા.

જમાઅતસે નમાજ પરહની સુન્નતે મવકકેદા હે, બલકે બાકે ઉલમાતે વાજેબ કહાલે, મુસલમાન પર લાજીમ હે, કે જમાઅતકા તક્રીયુદ બહોત રખ્ખે. અગર જમાઅતસે એક નમાજ પરહેગા, સત્તાધરા નમાજોકા સવાળ પાવેગા, ઓર ફરજ નમાજ મસજીદમેં પરહે, અગર ઘરમેં યા દુકાનમેં પરહેગા, એક નમાજકા સવાળ મીલેગા. ઓર જો જુમાઅતકી મસજીદમેં પરહેગા, પાનમો નમાજકા સવાળ મીલેગા. ઓર જો મસજીદે અદમામેં પરહેગા, હજર નમાજકા સવાળ મીલેગા. ઓર જો “રસુલ અલય હીસ્સલામ” કી મસજીદમેં પરહેગા, પચામ હજર નમાજકા

સવાળ મીલેગા, ઓર જો કાળે શરીરકી મસજીદમેં પરહેગા. લા.
ખ નમાજકા સવાળ મીલેગા.

ખયાન ઈમમાતકા.

ઇમામત અયસા આદમી કરેકે, સારી જમાઅતકે લોગોમે ઇદમ
દીનકા જ્યાદા રખતાહો, ઓર કુરઆને શરીફ ખુબ સહી
પરહતા હો. અગર જાહેલ ઇમામ હોગા, અપની ઓર તમામ
મુકતદીયોંકી નમાજ ખોદેગા. ઓર જીસ શખ્સકે મજહબમેં
ખલલ હો, નમાજ ઉસકે પીછે મકરહ હે, ઓર નમાજ શસેકકે
પીછેબી સહી, પર મકરહ હે. કાસેક વોહ હે, કે ગુનાહે કખીરા
જીસને કીયા, યા સગીરા, પર ખો પકડે હમેશા કીયા કરતા હો,
લડકે નાખાલેગકે પીછે નમાજ સહીલ નહીં, પર તરાહવીકો
ખાજે બિલમાને જાયેજ રખ્યા હે; ઓર બાજોંને નહીં રખ્યા.
અગર ઇમામ ખીમારીસે ખેડકે નમાજ પરહતાહો, ઓર મુકતદી
ખડે, યા ઇમામ ઉજરસે તયમમુમ કરે, ઓર મુકતદી વુઝુ કરકે
પરહે જાયેજહે, ઓર નમાજ સખકી સહીલ હે; સારી સફકે
પીછે જુદા હોકે એક આદમીકો ખડા હોના મકરહ હે, ઓર
બહોત ખુરા હે. સુન્નત યું હેકે, જખતક સફે અવ્વલ સારી બર
નલે, પીછે કોઈ ખડા નહો. ઓર જો સફમેં જગા નરહે, ચાહીયેકે
એક આદમી સફસે નીકલકે પીછલેકે પાસ આકે દો હોજાયે,
ઉસે અકેલા ન છોડે. મુકતદી સખ કધેસે કંધા મીલાકર બરાબર
ખડે હોં, ખીચમેં જગા ન છોડે, ઓર પાંડે આગે પીછે કરકે
સફકો ખીંગા ન કરે, કે બહોત ખુરાહે.

બયાન અજ્ઞનકા.

અજ્ઞન કેહની ફરજોંકે વાસ્તે સુન્નતહે; વક્ત પર પરહે ય કઝાહો, ઓર મુસાશીર જંગલમેંબી અજ્ઞાં કેહકે નમાજ પરહે, ઓર ચાહે નીરી અકામત કહે, જખ મોઅજ્જનન કહે, “અદલાહો અકબર અદલાહો અકબર અદલાહો અકબર અકબર અદલાહો અકબર.” સુનતેવાલાબી ઉસી તરેહ ચાર બાર કહે, જખબાદ મોઅજ્જન “અશહદોહન લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, અશહદો અન લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ” કહે, સુનતે વાલાબી યેહી કહે, જખ વોહ કહે, “અશહદો અનના મોહમ મદર રસુલુ લ્લાહ અશ હદો અનના મોહમ મદર રસુલુલ્લાહ” યેહબી કહે, જખ વોહ કહે, હૈયા અલસ સલાહ, હૈયા અલસ સલાહ,” યેહ કહે, લા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલા યીલ્લાહ” જખ વોહ કહે, “હૈયા અલલ ફલાહ હૈયા અલલ ફલાહ” સુનતે વાલાબી વોહી કહે, જખ વોહ કહે, અદલાહો અકબર. અદલાહો અકબર, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ,

*ઉપર જો અજ્ઞન લીખ્ખી હુઇ હે, ઉસી તરેહ પાંચોં વક્તોંકી નમાજકે વાસ્તે અજ્ઞન કહે. લેકીન મુખ્હોટી અજ્ઞનમેં “હૈયા અલલ ફલાહ” કેહકે ઉસકે પીછે “અરસલાતો ખયરૂન મીનન નોમ” દોબાર કેહકે બાકી અજ્ઞન તમામ કરે, ઓર ‘અકામત’ મેં “હૈયા અલલ ફલાહ” કે બાદ દોબાર “ફદ કામતીસ સલાત” કેહકે બાકી તમામ કરે. અકામતબી અજ્ઞનકી તરેહ પરહે લેકીન જો ફરક ઉપર લીખ્ખાહે કિતનાકી ફરકહે,

ચેહની કહે. જો કોઈ બાદ અગ્નિને કલમયે શહાદત પરહકે ચેહ દુઆ પરહે, વોહ દુઆ ચેહ હે, “અલ્લા હુમ્મા રખ્યા હા જે હીદ દાઅ વતીત તામ મતે વસ સલાતીલ કાએમતે આતે મોહમ મદા નીલ વસી લતા વલ ફદી લતા વદ દરજતર મ્દીઆ વખ અસહો મકામન મહમુદા, નીલ લજ વાઅત તહુ વરજોકના શફા અત હુ યૌમલ કીયામા ઇન નકાલા તુખલે પુલ મીઆદ” હક તઆલા ઉસકે ગુનાહ બખશે; ઓર હજરત ઉસકી શફાઅત કરે. જસતોર જવાબ અ જાનકાહે, ઉસીતોર જવાબ અકામતકા હે. પર જબ મોઅજ્જન કહે ‘કદકામતીસ સલાત’ ચે કહે, અકા મહદલાહો વ અદા મહા.’ અગ્નિને પીછે દુઆ કરે જો ચાહે, ઉમ્મીદ કુખુલકીહે.

બયાન તરકીબમેં નમાજ પરહનેકે.

અગ્નિ સુનકે નમાજકે વાસ્તે આહિસ્તા આહિસ્તા ચલકે આવે, દોડકે નચલે, કે ખુરા હે. ઓર જમાઅતકે વાસ્તેબી દોડકે ન ચલે, અજર ઇનસાન ચાહેકે જલ્દ નમાજ પરહે. અયસે તોરસેકે જસમેં ફરજ વાજેબ, મુસ્તહબ અદા હોં, ઓર મકરહાતસે ખા લીહો,, વોહ નમાજ યુહે, કે અગ્નિ કહે, ઓર ઉસકે પીછે અ કામત યાને તકબીર હો, ઓર “હેયા અલસ સલાત” કે વક્ત ઇમામ ઉહે. ઓર દીલકો ખુદાકી તરફ મુતવજ્જ કરકે નીચત

કરકે, ઓર કદ કામતીસૂસલાત' કે વક્ત દોનોં હાથ કાનોંતક ઉઠાકે, “અટલાહો અકબર” કહે, ઓર મુકતદી ઇમામકે પીછે “અદલાહો અકબર” કહે. ઓર અવરત મુઠોં તલક હાથ ઉ ઠાયે, ઓર દાયાં હાથ બાયેકે ઉપર મરદ નાફસે નીચે, ઓર અવરત છાતીપર બાંધે, ઇમામ આઝમ સ્નાહિયકે મજહબમેં, ઓર ઉલમાકે મજહબમેં મદબી છાતીપર બાંધે. ઓર “મુબહા નકલ્લા હુમા વખે હમદેકા વ તબા ર કસમોકા વ તઆલા જદ્દોકા વલા ઇલાહા ગયરોકા.” સબ નમાઝ આહીસ્તા પરહેં, ઇમામ હો યા મુકતદી યા અકેલા. ફીર ઇમામ અકેલા ‘આઉઝે બીદલાહે મીનશ શયતા નીર રજીમ, બીસમીદલા હીર રહમા નીર રહીમ.’ આહીસ્તા પરહે, મુકતદી ફીર ન પરહેં, ઇમામ ઓર મુતદરદ અકેલા ‘અલહમ્દ’ પરહે, ફીર સારે ‘આમીન’ આહીસ્તા કહેં, ઇમામ આઝમકે મજહબમેં ઇમામ યા મુકતદી, અગર ઇમામકી અલહમ્દ સુને ફીર ઇમામ ઓર અકેલા સુરત પરહે, ઓર મુકતદી ચુપકે સુના કરે, જબ કીરાઅત પરહ ચુકે, “અટલાહો અકબર” કેહતા હુ વા રકુઅમેં જાયે, ઓર મુકતદી ઇમામસે પીછે રકુઅ કરે, ઓર ઉંગલીયાં દોનોં હાથોંકી કુશાદા કરકે દોનોં ઘુટને મજબુત પકડેં, ઓર દોનોં હાથ સીધે રખ્ખેં, જયસે કમાનકા ચીલ્લા. ઓર સર કમર સુરીં હમવાર બરાબર રહે, સર ઉંચા નીચા નહો. ઓર “મુબહાના રખ્ખીયલ અઝીમ” તીનબાર યા પાંચબાર યા સાતબાર કહેં, ફીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી સર ઉઠાકે ખડેહોં. ઇમામ સર ઉઠાતે વક્ત “ સમેઅ અટલાહે લેમન હમેદા” કહે, ઓર મુકતદી “ રખ બના લકલ હમદો

કહે, ઓર અકેલા નમાજ દોનો કહે. ઓર સાહેબેનકે નજદીક
 ઇમામ પેહી દોનો કહે. બહોત ઉલમાકા ઇસપર અમલ હે, જબ
 કવમા પુરા કરે, અવ્વલ ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલ્લાહો
 અકબર”. કેહતે હુયે સીજદેમેં જાવે, પેહલે જમીનપર ધુટને
 શીર દોનો હાથકી ઉંગલીયાં મીલાકે કીબલેકી તરફ કરકે બરાબર
 ઇનોંકે રખે, ઓર બાજુકો બગલસે ઓર પેટકો જનુસે, ઓર
 પીંડલીકો ઓર બાહોંકો જમીનસે મરદ દુર રખે, ઓર અવરતે
 ઇત સબકો મીલાકે રખે. ઓર તીનબાર યા પાંચબાર યા સાત
 બાર “સુબહાના રખમી યલ આલા”, કહે. ઇમામ પીછે ઉસકે
 મુકતદી “અલ્લાહો અકબર” કેહતે હુયે સીજદેસે સર ઉઠાકે
 ચપેન તસલીસે બેઠકે પરહે, “અલ્લા હુમ્મગ ફેરલી વર
 હુમની વહુદેની વર જોકની વર ફૂઅની વજ ધારની”
 ઓર જો સારે કલમે ન પરહ સકે એક યા દો કલમે પરહે ગની
 મતહે. શીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલ્લાહો અકબર”
 કેહતે હુયે દુસરે સીજદેમેં જાવે, તીનબાર યા પાંચબાર યા
 સાતબાર “સુબહાના રખમી યલ આલા” કહે. શીર ઇમામ
 પીછે ઉસકે મુકતદી “અલ્લાહો અકબર” કેહતે હુયે દુસરી
 રકઆતકે વારતે ઉઠે. પેહલે માથા નાક શીર દોનો ધુટને ઉઠાકે
 ખડે હોકે જસતોર પેહલી રકઆત પરહીથી, દુસરી રકઆત પ
 રહે. શીર “સુબહા નકટલા હુમ્મા”, ઓર “આઉજે”, ન
 પરહે. જબ દુસરી રકઆત પરહ લે, દાહના પાઉં ખડા કરકે ઉંગ
 લીયાં ઉસકી કીબલેકી તરફ કરે, ઓર બાયાં પાઉં, બીછાકે ઉસ
 કે ઉપર બેઠે, ઓર ઉંગલીયાં દોનો હાથકી કીબલેકી તરફ કરકે
 દોનો જનુંપર રખકે અત્તહીયત પરહે. અગર નમાજ દુગાનાહે.

દુરૂદ, અત્તહીયાતકે પીછે ઓર દુઆયે માસુરા (જે અત્તહીયાત કે સાથ સામીઝહે) પરહકે, દોનોં તરફ સલામ દે, યાને “અસ સલામુ અલયકુમ વ રહ મતુલ્લા” કહે.

અકેલા નમાઝ સલામકે વકત જુમેં યું નિયત કરેકે, સલામ દોનોં તરફકે શીરીસ્તોંકો કરતાહું, ઓર ઇમામ યું નિયત કરેકે, સલામ મુક્તદીયોંકો ઓર શીરીસ્તોંકો કરતાહું, ઓર મુક્તદી યું સમજેકે, સલામ ઇમામકો ઓર ઇધર ઉધર મુક્તદીયોંકો. ઓર શીરીસ્તોંકો કરતાહું, ઓર જો નમાઝ તીન યા ચાર રકઆત હે. દો રકઆતકે પીછે અત્તહીયાત પરહકે, ખડા હોકે તીસરી યા ચોથી રકઆત નીરી અઝહમ્સે પરહકે, આખેરકે અત્તહીયાતકે પીછે દુરૂદ પરહકે સલામદે. નમાઝ નમાઝમેં સીધા ખડા રહે ઓર ખોઝા દોનોં પાઉં પર બરાબર રખ્ખે, ઓર દોનોં પાઉંકે ખીચ ચાર ઊંગલ ખુદા રખ્ખે, બહોત ચવડા ઓર બહોત તંગ નકરે, ઓર નઝર સીજદેકી જગે પર રખ્ખે, ઇધર ઉધર ન દેખે, ઓર ઇમામકી મુતાબેઅત હર બાતમેં કરે, યાને રકુઅ યા કવમા યા સીજદા, યા જલસેમેં ઇમામસે જલદી ન કરે, કે બહોત ગુના હ હે. જો કોઇ ઇમામસે જલદી કરેગા. સર ઉસકા ગધેકાસા હોગા. ઓર કવમા જલસેકો ખુશ અદા કરે, ઓર નહીંતો ખડા ગુનાહગાર હોગા; બલકે ખુદાકે ચોરોંમે લીખ્ખા જાયેગા. ઓર નમાઝકો લાયેક હેકે, નમાઝમેં દીલ ખુદાકી તરફ મુતવજ્જહ રખ્ખે, ઇધર ઉધર ન લેજાયે, કે બહોત ખુરા હે. ઓર જો ખુદા તવશીક દે, બાદ સલામકે ‘આયતુલ કુરસી’ એકબાર, ઓર ‘મુબહા નહા’ તેંતીસબાર, ‘અલહમ્દો લિલ્લાહ’ તેંતીસબાર ઓર “અલ્લાહો અકબર” ચોંતીસબાર, ઓર ‘લા ઇલા

હા ઇલિ લલાહો વહ દહુ લા શરીફા લહુ લહુલ મુલકો
 વ લ હુલ હમદો યોહ ઇ વ યોમીતો બે યદે હીલ ખયર
 વ હોવા અલા કુલ્લે શેઇન કદીર'. એકબાર પરહે, ઓર દુ
 આ જનામે ઇલાહીમે માંગે. ઓર વઝીરૂદ્દી દુઆયે હદીસ,
 શરીફમે બહોતહે, બે ચાહેસો પરહે,

બે કાદ ઇમામકો રુકુઅમે પાવે નિયત કરકે ખડા હોકે,
 'અલ્લાહો અકબર' કીયા, દુસરે બાર 'અલ્લાહો અકબર
 કેહતા હુવા રુકુઅમે શરીફ હોખમે, ઓર બે ખડા હોકે એકબાર
 ર 'અલ્લાહો અકબર' કહા, ઓર રુકુઅ કીયા, તોબી નમાજ
 મેં કાખીત્ર હુવા, ઓર નમાજ સહીદ હુઇ, પર બાજે ઉલમાને
 જખ તક દોબાર ન કહે, સહી નહીં રખ્યા હે, ઓર બે નિય
 ત કરકે 'અલ્લાહો અકબર' બુકકે રુકુઅકે નજવીક હોકે કહા,
 નમાજ સહી ન હુઇ. સખ ઉલમાકે મજહબમે, અગર ફરજ
 નમાજ કઝાહો, ઓર દુસરે નમાજકા વકત આવે, યા વીતર ક
 ઝાહો, ઓર ફજરકી નમાજકા વકત આવે; વાજેઅહેકે, પેહલે ક
 ઝા પરહકે, પીછે ઉસકે અદા પરહે. ઓર બે દોબાર નમાજે
 કઝાહો વાજેઅ હેકે તરતીયસે પરહે, યાને પેહલે સુખ્હોકી, શીર
 જોહરકી, ઇસીતોર આખેર તક, અગર એક નમાજ કઝાહો, ઓર
 ઉસકી યાદપર દુસરે વકતકી પરહે, અદા નમાજ સહી ન હુઇ,
 અગર કઝા નમાજ યાદ હે, ઓર વકત અદાકા તંગ હે, કે દો
 નાં નમાજે નહીં પરહ સકતા, ચાહીયે અન્વલ નમાજ અદા પર
 હે, પીછે ઉસકે કઝા પરહે. ઓર બે કઝા નમાજ બુલ ગયા
 ઓર અદા પરહલી. તોબી જાયેજ હે; યાદ ઉસકે કઝા પરહલે,
 ઓર બે કીસી શખ્સને છે નમાજે કઝાકી, અખ સાતવીં

નમાજ ઉસકી યાદપર પરહની જાયેજ હે. જળ્ય ઉન છેહોંકો પરહ ચુકેગા. શીર સાહેબે તરતીય હોજાયેગા. અગર બાદ ઉસકે એક યા દો યા ત્રીન યા ચાર યા પાંચ નમાજેં કજા હોં પેહલે ઉનકે પરહયે. તખ્ત વક્તકી નમાજ પરહેગા, ઓર જો છે કજા હુઈશીર તરતીય સાકેત હુઈ, શીર જળ્ય ઉન છેયોંકો પરહ લીયા, સાહેબે તરતીય હોગયા. અગર નમાજી નમાજકે અદર કુછ બાત બોલ ઉત્તૂ જાનકે યા ભુલકે યા કીસીકો સલામ કરે. યા જવાબ સલામકા દે. જ્યાનસે ખાવે યા પીવે. યા અવાજ કરકે રોયે દર્દે મુશીબતસે, યા આહ કરે, યા અખ અખ ખાંસે યા કીકને વાલેકો 'થર હુમો કુમુદલા' કહે, યા કીસીને અપની ખબર નેક, યા ખુશીદા બાત કાંદે, ઓર ઉસને જવાબમેં કહા 'સુખહાનહલા' યા 'અલાહમ્દો લીલ્લાહ' યા નમાજમેં કુરઆન અયસા ગલત પરહા, જીસસે માઅને ઓર હોગયે. યા અપને ઇમામકે સીવાયે કીસી ઓરકો ગલતી બતાયા, યા નમાજમેં કુરઆન ભુલ ગયા, ઓર અપને મુકતદીકે સીવા કીસી ઓરકે બતલાનેસે લુકમા લે લીયા, યા નગ્નસત પર સીજદા કીયા, યા કીબલેકી તરફસે છાતી ઉસકી ફેરે, યા નમાજમેં કામ દરજ બેઉજર તરફ કીયા, યા સી જદેમેં દોનોં પાકે જમીનસે ઉઠાલીયે, યા નમાજમેં કુરઆન દે ખકે પરહા, યા નમાજમેં ઇમામકે આગે ખડા હોગયા, નમાજ ઉસકી ઉન સખ મુરતોમેં બાતેલ હુઈ, યાને દુટ ગઈ, ઓર જાતી રહી, શીર નમાજ પરહે, ઓર જો નમાજકે અંદર અમલે કસીર કીયા, નમાજ દુટી. અમલે કસીર વોહ હે, કે જો કામ દોનોં હાથોંસે હુવા કરતાહે. ઓર નમાજીને ઉસી કામકો દોનોં હાથોંસે કીયા, યા એક હાથસે કીયા, નમાજ દુટી, અગર નમાજમેં મુસકુરાયા, ખગેર આવાજકે, નવુજી જાયે ન નમાજ, ઓર જો આ

વાજસે હંસા પર ઉસને સુના ગેરને નસુના, અયસી હંસીસે ન માજ જાતીહે. પર વુઝુમેં ખલલ નહીં હોતા, ઓર જો ખીલ ખીલાકર હંસા, ગેરોંને સુના વુઝુભી ગયા, ઓર નમાજભી ગઇ, અગર કરદ કરકે વુઝુ તોડે નમાજ ફાસેદ હુઇ, અગર તીનખારા યા એક રૂકુનંદે અંદર નમાજમેં બદન ખુજલાયા નમાજ ફાસેદ હુઇ,

સિપારયે અમ.

સુરતુલ ફતેહા.

ખિસ મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલ હુમ્દો લિલ્લાહે રખીલ આ લ મીન. અર રહમા નીર રહીમ. મલેકે યવમીદ દીન, ઇયાકા ના ખુદો વઇયાકા નસ્ત ઇન, એહદે નસ સિરાતલ મુસત ફીમા, સિરાતલ લજના અન અમતા અલય હીમ, ગય રીલ મગદુબે અલય હીમ, વલદ દાલ્લીન (આમીન)

સુરતુન નાસ.

ખિસ મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ

કલ આઉ જો જો રખીન નાસે, મલેકીન નાસે,

ઇલાહીન નાસ, મીન શરરીલ વસવાસીલ ખત્રાસ, અલ
લજી ચેા વસવેસો ફી સુદુરીન નાસે, મીનલ જીન ન
વન નાસ.

સુરતુલ ફલકે,
ખિસ મિદ્દા હિર રહમા નિર રહીમ.

કુલ આઢિને બે રખખીલ ફ લ કે, મીન શરરેમાખ લ
ક. વમીન શરરે ગાસેફીન ઇબ વકબ, વમીન શરરીન નફ
ફા સાતે ફીલઓ ક દે, વમીન શરરે હાસેદીન ઇબ હસદ.

સુરતુલ ઇખલાસ,
ખિસ મિદ્દા હિર રહમા નિર રહીમ.

કુલ હો વલ્લાહો અહદ. અલ્લા હુસ સમદ, લમ
યલીદ, વલમ યુલદ વલમ યકુલ લહુ, કૌફોવન અહદ.

સુરયે તબ ખત,
ખિસ મિદ્દા હિર રહમા નિર રહીમ.

તબ ખત યદા અખી લ હ ખીવ વ તખ્યા અમા

ગના અનહો માલોહુ વમા કસળ, સયસલા નારન જાતા
લ હ બીવં વમરા અતોહ, હમમા લતલહ ત બે શીજી
દેહા હબલુમ મીમ મસદ.

સુરતુન નસર.

ખસ મિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

ઈજા જાઆ નસરૂલાહે વલે ફતહો, વ ર અય તન
નાસા યક ખુલુના શીદીનીલાહે અફવાજ, ફસળ બેહ
બેહમદે રબેકા વસતગ ફેરહો, ઇન નહુ કાના તવવાબા,

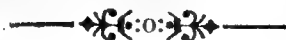
સુરતુલ કાફેર.

ખિસ મિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

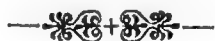
કુલ યા અઇયોહલ કાફેરના, લા આબુદો માતા
ખુદુના, વ લા અનતુમ આબેદુના માઆબુદ, વલા અના
આબેદુમ મા અબદતુમ, વલા અનતુમ આબેદુના મા
આબુદ લકુમ દીનોકુમ વલે યદીન.

સુરતુલ કવસર.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઇન્ના આતયના કલ કવસર, ફસલ્લે લે રખ્ખેકા
વનહર, ઇનના શાનેઅકા હોવલ અખતર.

સુરતુલ માઉન.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અ ર અયતલ લળ યો કજજેખો ખીદ હીન, ફળ
લેકલ લળ યદો ઉલ યતીમા વલા યહુદદો અલા તઆ
મીલ મીસકીન, ફ વય લુલ લીલ મુસલ્લી નલ લળ નહુમ
અન સલાતીહીમ સાહુન, અલ લળ નહુમ યોરાઉના
વયમના ઉનલ માઉન.

સરતુલ કુરેશ.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

લેઇલાફે કુરેશીન, ઇલાફેહીમ રેહલતશ શીતાયે

વસસેફ, ફલ યાબુદુ રખ્યા હાજલ બયતીલ લભ અ
તઆ મહુમ મીન ભુ ઇવ, વઆ મ ન હુમ મીન ખોફ.

સુરતુલ ફીલ

સિખ મિલ્લ હિર રહમા નીર રહીમ.

અલમ તરા કયફા ફાઆલા રખોકા બેઅસહા ખીલ
ફીલ, અલમ યજઅલ કય દહુમ ફી તદલીલીવ, વ અર
સલા અલયહીમ તયરન અખાખીલ, તરમીહીમ બેહીજ
રતીમ મીન સીજજલીન, ફ જાઆ લહુમ કાઅસફીમ
માફુલ.

સુરતુલ હોમઝા

મિસ મિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

વયલુલ્લે કલ્લે હો મ જતીલ લો મ જા, નીલ લભ
જ મ આ માલવ વ અદ દ દ હુ, યહ સખો અનના માલહુ
અખ લ દા, કલ્લા લયુન બજનના ફીલ હો ત મતે, વમા
અદરાકા મલ હો ત મા, નાફ્ફાહીલ મુ ક દ તુલ લતી
તત તલેઓ અલલ અફ્ફેદા, ઇન નહા અલયહીમ મુ સ
દ તુન શી અમ દીમ મોમદ દદા.

સુરતુલ અસર

ખિસ મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ

વલ અસરે, ઇન નલ ઇનસાના લક્ષી ખુસરીન, ઇલિ
લલ લજના આ મનુ વઆમેલુસ સાલેહાતે વ ત વા
સવખીલ હકકે; વ ત વા સવખીલ સખરે.

સુરતુલ તકાસોર.

ખિસ મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલ્લાહો મુત તકાસોરો, હત તા જુરો મુલ મકા
ઝેર, કહ્વા સવક્ષ તા લ મુના સુમમા કહ્વા સવક્ષ તા
લ મુન, કહ્વા લવ તા લ મુના ઇલમત્ર યકીન, લ ત રા
વુન નલ જહીમા સુમમા લ ત રા વુન નહા અયનલ યકી
ન, સુમમા લતુસ અલનના યવમા ઇજિન અનીન નઈમ.

સુરતુલ અલકારેઆ.

ખિસ મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલકારેઆતો મલકારેઆ. વમા અદરાકા મલ

કારેઆ, યવમા યકુતુન નાસો કલ ફરાશીલ મળસુસે,
 વ ત કુતુલ જીઆલો કલ એહનીલ મનકુશ, ફઅમ
 મા મન સકોલત મવાજીનોહુ, ફહોવા ફી ઇ શતીર
 રાદીયા, વ અમમા મન ખફ ફત મવાજી નોહુ, ફ ઉમ
 મોહુ હાવીયા, વમા અદરાકા માદીયા, નાફન
 હામીયા.

સુરતુલ આદીયા.

ખિસ મીક્ષા હિર રહમા નીર રહીમ.

વલ આદેયાતે દળહન, ફલ સુરીયાતે કેદ હન
 ફલ સુગીરાતે સુળહા, ફઆ સરના ખીદી ન કે અન, ફ
 વ સતના ખીદી જમઆ, ઇન નલ ઇનસાના લે રળએહી લ
 કાનુદ વ ઇન નહુ અલા જલેકા ત શહીદ, વઇન
 નહુ લે હુળખીલ ખયરે લ શદીદ, અ ફ લા યા
 લમો ઇજા ખોઅસેરા માફીલ કુખુરે વહુસ સેલા
 માફીસ સુદુર, ઇનના રળ ખહુમ ખીદીમ યવમા
 ઈજલ લ ખ ખીર.

સુ ર તુઝ ઝીલઝાલ.

ખિસ મીઠ્ઠા હિર રહમા નીર રહિમ.

ઇજા જુલઝે લતીલ અરદો ઝીલ ઝા લહા, વ અખ
ર જતીલ અરદો અસકા લહા, વ કાલલ ઇનસાનો
મા લહા, યવમા ઇજા તોહદદેસો અખખા રહા,
ખેઅનના રખ બકા અવહા લહા, યવમા ઇજા યસદુરૂન
નાસો અશતા તલ લેયરવ આમા લહુમ, ફમચ યામલ
મિસકાલા જર રતીન ખેરચ યરા, વ મચ યામલ
મિસકાલા જર રતીન શર રચ યરા.

સુરતુલ જૈયેના.

ખિસ મીઠ્ઠા હીર રહમા નીર રહિમ.

લમયોકો નીલ લજના ક ફ રૂ મીન અહલીલ
કિતાખે વલ મુશરેકીના મુન ફક્કીના હતતા તાતીયા હુમુલ
જૈયેના, રસુલુમ મીનદ્વાહે યતલુ સોહોફમ મુ
તહ હ ર તન, શીડા કોત્રોખુન ફેયેમા, વમા ત
ફર રકત લજના ઉતુલ કિતાખા ઇજા મીન બાદે
માખઅત હુમુલ જૈયેના વમા ઉમેરૂ ઇજા લે યા

બુદ્ધિલાહા મુખલે સીના લહુદ દીના હો ન કાઆ
વયેકી મુસ સલાતા વ યુ તુઝ ઝકાતા વ જલેકા
દીનુત કેયેમા, ઇન નલ લજના ક ફ રૂ મીન અહ
લીલ કીતાએ વલ મુશરેકીના શીનારે જહન નમા
ખાલેદીના શીહા ઓલાએકા હુમ શરફ બરીયા,
ઇન નલ લજના આ મનુ વઆમેલુસ સાલેહાતે ઓલા
એકા હુમ ખયરફ બરીયા, જઝા ઓહુમ ઇનદા રખ
ખીહીમ જનનાતે અદનીન તજરી મીન તહતે હલ
અનહરે ખાલેદીના શીહા અ બ દા, રદી અહ્લાહો
અનહુમ વ રહુ અનહો જલેકા લેમન ખશીયા રખા

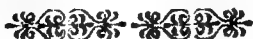

સુરતુલ કદર.

ખિમ મીઝા હિર રહમા નિર રહીમ.

ઇનના અનઝલનાહો શી લય લતીત કદરે,
વમા અદરાકા મા લય લતુલ કદરે. લય લતુલ
કદરે ખય રૂમ મીન અતફે શહર. તનજ ઝલુત
મલા યે ક તો વર રૂહો શીહા એ ઇજને રખ ખીહીમ
મીન કુદ્દે અમરીન સલામ, હીયા હતતા મત લ
ઇલ ફજરે.

અયાન ફરકમેં મદ્દ ઓર અવરતકી નમાજમેં.

અવરત તકબીરે તહરીમામેં મુઢોં તક હાથ ઉઠાવે, ઓર મદ્દ કાનોં તક, અવરતોં રીતેપર હાથ ધાંધે, ઓર મદ્દ નીચે નાફકે. અવરતોં સીજદેમેં હાથ જમીનસે ઓર રાનોં પેટસે મીલી રખેમેં, ઓર મરદ અલાહેદા, અવરતોં અત્તતહીયાત પરહનેકે લીયે દોનોં પાઉં દાહને તરફ નીકાલકર બેઠેં, ઓર મરદ બાયેં પાઉંપર ઇસ તરેહ બેઠેં, કે ઉગલીયોંકા મોંહ દાહને જનીઅ રહે, અવરતોં અઆવાજે બુલંદ એક હરફલી ન પરહેં, ઓર તકબીરે તશરીફલી અવરતોં આહીસ્તા કહેં, ઓર મરદ જહરીમેં જહર કરેં, નમાજ જુમાકી અવરતોં પર ફરજ નહીં, મરદોંપર ફરજ હે. નમાજે ઇદેન અવરતોં પર વાજેઅ નહીં. મરદોંપર વાજેઅ હે. જમા અતસે નમાજ પરહની અવરતોંપર સુન્નતે મવકકેદા નહીં, મરદોંપર સુન્નતે મવકકેદા હે. અવરતોં સીરફ અવરતોંકી ઇમા મત કર સકતીહેં, ઓર મરદ દોનોંકી. અવરત ઇમામ હોતો સફકે દરમીયનમેં ખડી રહે. અવરતકો સફે આખીરમેં જુઆદા સવાબહે, ઓર મરદોંકો સફે અબ્વલમેં જુઆદા સવાબ મીલતાહે.

અયાન મકરૂહાતે નમાજકા.

મકરૂહાત નમાજકે બહોત હેં. આજે ઝુરરી અયાન હે.

તેહું. અગર વાળેખ નમાજકા તરફ કીયા મકરૂહે તહરીમી હુધ, વાને બહોત મકરૂહ હુધ; વાળેખહે કે અયસી નમાજ ફેરકે પરહે, ઝોર જો સુન્નતે મવકકેદા તરફકી, તોભી ફેરકર પરહે. ઝોર જો મુસ્તહબ તરફ કીયા, નમાજ સહીહ હે, પર યોડાસા સવાબ કમ હુવા. નમાજમેં હરકતે અબસ યાને જે ફાયેદા કરની મકરૂહ હે, અગર થોડીહે, ઝોર જો બહોતહે નમાજ ફાસેદ હોતી હે. નમાજમેં માથેકી મીટી પુછની મકરૂહ હે, ઝોર કપડેકો મીટીસે બચાનેકે વાસ્તે ઉઠાના મકરૂહ હે, ઝોર કપડેકો કાંધેપર ડાલકે દોનાં તરફસે લટકાના, યા કુરતા યા જમા ફેરકે બંદ ઉસકે ન બાંધને મકરૂહ હે, સર નંગે નમાજ કરની મકરૂહ હે, સર પર બાલોંકા ગુડા બાંધકે નમાજ મકરૂહ હે. બલકે સવાબ યું હે, કે બાલોંકા નમાજકે બક્ત ખોલદે, તો વોહબની સીજદા કરેં, માથેકે આગેસે કંકર મીટી દુર કરની મકરૂહ હે, જો સીજદા હોસકે, અગર જો ન હોસકે, ઝેકબાર યા દોબાર દુર કરે, તીનબાર ન કરે. ઉંગલી યાં નમાજમેં ચટકાની મકરૂહ હે. નમાજમેં ઇધર ઉધર દેખ ના, યા આસમાનકી તરફ દેખના યા હીલના દાહને તરફ બાંધે તરફ, ઝોર જમાઇ લેના અંગડાઇ તોડની, જમીનપર સીજદા કરતેમેં બાંહે ડાલની, યા પેટસે રાન મીલાની મકરૂહ હે. ઝોર મરદકો લાલ, જર્દ કપડોંસે યા રેશમી કપડોંસે યા ઘેરા પધડી સરપર બાંધકે નમાજ મકરૂહ હે. ઝોર જીન કપડોંમેં આદમી યા જાન વરકી મુસ્તહો, નમાજ પરહની મકરૂહ હે. ઝોર નમાજકે આગે ચલા જાના બહોત બડા ગુનાહ હે. ઇસ વાસ્તે નમાજકો લાયેક હેકે, જીસ જગે રસ્તા ચલતાહો નમાજ ન પરહે, બલકે ઝેક લકડી અપને આગે ખડી કરકે પરહે. નમાજમેં ખાંસના ખુબ

નહીં. જખતલકકે જોર ન કરે, લાચારીકો મોઆફ હે, જસ વક્ત ભુખ ગાલેખ હો, ઝોર ખાનાભી તૈયાર હો, ઝોર વક્ત ખડાહો, યા ધનિસાનકો એહતીયાજ મકાને બુરર યા પેશાખકી હો, નમાજ મકરહ હે, અબ્વલ ખાતેર જમા કરકે નમાજ પરહે. જો નમાજ મકરહહો, ફેરકે પરહના ખુખહે, તો કયામતકે અખખસે છુટે, ઝોર જો નમાજ ન પરહા, ફરજ સરસે ઉતરા, પર તકસીરવાર હુવા.

ખયાન ખીમારકી નમાજમેં

અગર ધનિસાન ખીમારહો. અયસાકે ખડા ન હોસકે, એકકે નમાજ પરહે. ઝોર રકુઅ સીજદા કરે, ઝોર જો રકુઅ સીજદાભી ન હોસકે તો દોનોંકે વાસ્તે ધશારા કરે, પર રકુઅકે વાસ્તે થોડા બુકાવે. સીજદેકે વાસ્તે બહોત બુકાવે, ઝોર જો એકનેકી તાકત નહો, લેટકે નમાજ ધશારેસે પરહે, ચીટ લેટે, ઝોર પાઉ કીબલેકે તરફ કરકે, યા જયસા ગોરમેં લીગાતેહોં, ઉસીતોર લેટકર કીબલેકી તરફ મુંહ કરકે, ઝોર જો અયસા ખીમારહો, કે ધશારતકે વાસ્તેભી સર ઉઠા નહોં સકતા નમા જ મવકુફ રખ્ખે, જખતક હકતઆલા સર ઉઠાનેકી તાકત દે; જખ તાકત સર ઉઠાનેકી આવે, નમાજ શુર કરે, ઝોર ખાજે ઉલમાને કહા હે, જસે તાકાત સર ઉઠાનેકી નહો. દીલમેં નીયત કરકે દી લસે નમાજ પરહે, ઝોર પલકોંસે ધશારા રકુઅ સીજદોંકા કરે, ગરજ નમાજ ન છોડે, કે છોડના નમાજકા બહોત બદચીન હે. કયામતકે દીન ખેનમાજકો સખત અખખ હોગા.

બયાન મુસાફરકી નમાજમેં.

અગર ઇનસાન ત્રીન મનજીલ યા જીયાદ સફરકા ઇરાદા કરકે અપને ઘરસે બાહર નીકલે, ઓર ઇમારત શહેરકીસે બાહર હો, અથ યે શખ્સ મુસાફીર હુવા. ચાહીયે કે ચાર રકઆત ફરજ હો રકઆત પરહે. યાને ઝાહર, અસર ઓર ઇશાકી નમાજ હો રકઆત પરહે, ઓર ફજર, મગરેબકી નમાજ પુરી પરહે, કમ ન કરે, ઓર જો મુસાફર ઇમામ હો, ઓર મુકીમ મુક્તદી હો, મુસાફર અપની હો રકઆત પરહકે સલામ ફેરે. ઓર મુકીમ મુક્તદી ખડા હોકે હો રકઆત અપની બાકી પરહકે સલામ ફેરે, અગર મુસાફીર અપને ઘર આયા, અથ સફર તમામ હુવા, ચારોં રકઆત આકે ઘરમેં પરહે. ઓર જો રાહમેં મુસાફરને કીસી શહેરમેં, યા કીસી ગાંવમેં પંધરા દીન યા પંધરા દીનસે જીયાદ રેહ નેકા ઇરાદા કીયા, તોબી ચાર રકઆત પરહા કરે, જથ ઉસ મકાનસે, સફર કરેગા, ફીર દુગાના પરહેગા, મુસાફર સુન્નતોંકો કમ ન કરે, પર જો રાહમેં ચક્કા જનતા હો, ઓર સુન્નત પરહનેકી કુરસત ન પાવે, સુન્નત મવકુફ કરે, ઓર ફરજ પરહલે.

બયાન નમાજે જુમઆકા,

૨, રકઆત તહયતલ પુઝુ, ૪, રકઆત કબલલ જુમા સુન્નત,
૨, રકઆત ફજર, ૪, રકઆત બાદલ જુમા સુન્નત, ૨ રકઆત
બાદલ જુમા સુન્નત, ૨, રકઆત બાદલ જુમા નશીલ, - ઇસતોર
૧૬, રકઆત જુમાકી હો.

૨, રકઆત તહય તલ વુજુકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીયા લીલાહે તઆલા રકઆ તયને સલાતલ તહય તલ વુજુએ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૪, રકઆત કમલલ જુમા સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીયા લીલાહે તઆલા અરબા રકઆતીન કમલલ જુમાએ સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨, દો રક આત ફર્જકી નિયત.

નવયતો અન ઉસકેતા ફરફઝ ઓહરે અન જુમ મતી બે અહાએ રકઆતયને સલાતીલ જુમાએ ઇક ત હયતો બે હાજલ ઇમામ મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૪, રકઆત બાદલ જુમા સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીયા લીલાહે તઆલા અરબા રકઆતીન બાદલ જુમાએ સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨, રકઆત બાદલ જુમા સુન્નતકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીયા લીલાહે તઆલા રકઆ

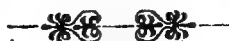
તીન સલાતલ બાદલ જુમોઅતે સુન્નતા રમુલીલાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કામતીશ શરીફતે અહ્લાહો અકબર.

૨, રકઆત નરીલ બાદલ જુમાકી નિયત.

નવયતો અન ઓસહીયા લીલાહે તઆલા રકઆ તયને નફલીલ બાદલ જુમોઅતે મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કામતીશ શરીફતે અહ્લાહો અકબર.

નમાજ જુમઆકી ફરજ હે. હો રકઆતસે શેહર મેં. અકેલે સહીહ નહીં, ગાઉમેંબી સહીહ નહીં, જુમઆકી ફરજ પરહનેસે ઝોહરકી નમાજ સરસે ઊતર જાતીહે. જુમઆકે દીન હો પહરકે બાદ વક્ત અજાકે, ખરીદો ફરોખત હરામ હે, તૈયા રી નમાજકી કરે, ઓર દુનિયાકે કારોબાર મવકુફ કરે, જખ ઇમા મ ખુતબા પરહે, ઉસકી તરફ સખ મુત વજ્જહ હોકે, ખુતબા સુને, અવ્વલસે આખેર તક; ખુતબેકે વક્ત ખાતેં ન કરે, ઓર નમાજ સુન્નત, નરીલ ન પરહે; ચુપ બયકે રહે. જખ નમાજ હોલે ખરીદો ફરોખત મુબાહ હુયે, જુમઆકે દીન શેહરમેં ઝોહરકી નમાજ જમાઅતસે મકરૂહ હે-તરકીખ જુમઆકી નમાજ પરહ નેકી,-પેહલે વુજુ કરકે હો રકઆત તહયતલ વુજુ પરહે, બાદ મો અજ્જન જખ સલાત કહે ઉસવક્ત ચાર રકઆત કબલલ જુમઆ સુન્નત પરહે, ઉસકે બાદ મોઅજ્જન અજાં કહે, ઓર ખતીખ ખુતબા પરહે, જખ ખતીખ ખુતબા પરહ ચુકે, તખ બાદ જમા અતસે હો રકઆત ફરજ પરહે. બાદ ચાર રકઆત સુન્નત બાદલ જુ મઆ, શીર હો રકઆત સુન્નત ઓર હો રકઆત નરીલ પરહે, નમાજ તમામ હુઇ.

ખયાન નમાજે ઇદેનકા

ઇદુલશીતરકી નમાજકી નિયત—નવયતો અન ઓસ લીઆ લીલાહે તઆલા રકઆતયને માઆ સોતતા તક ખીરાતીન સલાતા ઇદીલશીતરે ઇક તદયતો ખેહાજલ ઇમામ સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર,—નિયત નમાજ ઇદુદદોહાકી,

નવયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ તયને માઆ સોતતા તક ખીરાતીન સલાતા ઇદીલ અહ હા ઇક તદયતો ખેહાજલ ઇમામ સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાળતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

ઇદુલશીતરકે દીન સુન્નત યું હેકે, પેહલે કુછ ખાવે, ઓર મીસવાક કરે, ઓર યુસલ કરકે અછછે કપડે પેહને, ઓર ખુશ બુ અગર મુયરસર હો લગાવે; ઓર સદકા ફીતરકા ફકીરોંકો દેકે ઇદગાહકો નમાજકે વાસ્તે જાવે, ઓર રાહમેં આહિસ્તા આહિસ્તા તકબીર કહેતા હુવા ચલાગવે, ઓર જખ ઇદગાહમેં પહોંચે તકબીર મવકુફ કરે, તકબીર યું હે, “અટલાહો અકબર અટલાહો અકબર લા ઇ લાહા ઇલ લટલાહો વટલાહો અકબર અટલાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હુમ્દ.” વક્ત નમાજે ઇદેનકા ઇશરાકકે વક્તસે દોપહેરતક હે, ઇદેનકી નમાજ યું પરહે—પેહલે નિયત કરકે તકબીરે તહરીમાકે બાદ હાથ બાંધે કે ‘મુબહાનકદના હુમ્મા’ પુરી પરહે, જખ પરહ ચુકે દોનોં

હાથ કાનોં તલક ઉઠાડે, ‘અદલાહો અકબર’ કહે. ઓર હાથ ઊઠે, ફીર હાથ ઉઠાડે ‘અદલાહો અકબર’ કહેકે હાથ બાંધલે, ઓર ફીરાઅત પરહે, ઓર રકુઅ, સીજદે કરકે એક રકઆત પુરી કરે, ઓર દુસરી રકઆતમેં જમ ફીરાઅત પરહ ચુકે; ઉસીતોર તીન બાર ‘અદલાહો અકબર’ કહેકે ફીર હાથ તીસરી બાર ન બાંધે, બલકે ચોથી બાર ‘અદલાહો અકબર’ કહેકે રકુઅ કરે, ઓર દુસરી રકઆતબી પુરી કરકે અતતહીયાત પરહકે નમાજ તમામ કરે. ઇદદદોહાકે દીનબી યુંહી કરે, જયસે ઇદુલફીતરમેં હે, પર નમાજસે પેહલે ન ખાવે, બલકે બાદ નમાજે ઇદકે અપની કુરબાનીમેંસે ખાવે, ઓર રાહમેં તકબીર પુકારકે પરહતા ચલે, ઓર દોનોં ઇદોંમેં બેહતર યું હે કે એક રાહસે જાવે દુસરી રાહસે આવે. નવવીં તારીખ જલહજકીસે તેરવીં તારીખ અસરકી નમાજ તલક એક બાર પીછે હર નમાજ ફરજકે તકબીર પુકારકે કહે. વોહ ચેહે. અદલાહો અકબર અદલાહો અકબર લા ઇલાહા ઇલ લહલાહો વદલાહો અકબર અદલાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ.’

બયાન નમાજે તરાવીહકા.

નિયત તરાહવીહકી નમાજકી—નવયતો અન ઓસ

*તરાહવીહમેં દો રકઆતકી નિયત કરે તો, ઉપરજે નિયત લીખ્ખી હુઈ વોહી પરહે. લેકીન જે ચાર રકઆતકી નિયત કરે તો રકઆતયને લીખ્ખાહે, વહાં ‘અરઆ રકઆતીન’ પરહે. ઓર અગર અકેલા નમાજ પરહેતો, ચેહ નીશાનીકે ખીચકી ઇબારત છોડ દે, ઓર ઇમામકે સાથ પરહતા હોતો, ઇસકુ નંછોડે.

લક્ષ્મીઆ લીલલાહે તઆલા+રકઆતયને+સુન્નત તરાવીહ.
 ઇકતદયતો યે હાજલ ઇમામ સુ ત વજ જેહન ઇલા
 જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

જસરોજ રમઝનકા યાન દેખે ઉસ રાતસે તરાવીહકો શુર
 કરે. ઓર જખ શબ્વાલ મહીનેકા યાન દેખે ઉસ રાતકો તરાવીહ
 મોકુફ કરે. તરાવીહકી ખીસ રકઆતે હે, ઓર ઉસકે પરહનેકી
 તરકીખ હસતોર હે—યાને પેહલે ઇશાકી ચાર રકઆત સુન્નત, ઓર
 ચાર રકઆત ફરજ પરહે, બાદ દો રકઆત સુન્નત, ઓર દો રકઆત
 નશીલ પરહે. હસતોર ઇશાકી બારા રકઆત પરહકે તરાવીહકે
 વાસ્તે સખ મીલકે સલાત કહે, વેહ ચેહ હે.

અમ સલાતો સુન્નત તરાવીહ વરહ મ તુલ્લાહે લા
 ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વહ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર
 વલીલ્લા હીલ હમ્દ. ચેસલાત કહે, બાદ નિયત નમાજકી કરકે
 દો રકઆત પરહે, જખ દો રકઆત પરહ ચુકે, તખ ચેહ પરહે.
 “ફદલુમ મીનલ્લાહે વ નેઅ મતુવં વ મગફે રતુન વ રહ
 મા, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વહ્લાહો અકબર, અલ્લાહો
 અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ.” ફીર દુસરી દો રકઆત પરહે.
 ઓર પરહે બાદ ચેહ દુઆ પરહે “સુબહાના જીલ મુલકે વલ
 મલકુત, સુબહાના જીલ ઇજ્જતે વલ અઝમતે વલ હયબતે
 વલ કુદરતે વલ બહાએ વલ કીબરીયાએ વલ જખરૂત
 સુબહાનલ મલેકીલ કુદ્દુસ; સુબહાનલ મલેકીન હઇલ
 લજી લા યનામો વલા યમુતો વલા યપુતો સુબખુ હુન
 કુદ્દુ સુન રખોના વ રખુલ મલાયે ક તે વર રહ.”

ધસકે. બાદ કોઇ દુઆ ને આગે ધસ રીસાલેમેં લીખખા હુઇલે, ઉનમેંસે યા દુસરી કોઇ પરહે. ઝોર દુઆકે બાદ “નખીઓના મોહમ મદ. નીલ ખદરો સદ્લુ અલયહે સલ લદનાહો અલયહે વ સલમ, વ લા ઇલાહા ઇલ લદલાહો વલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ. પરહે.

ઉપર ને બયાન લીખખાહે, ધસતોર તમામ તરાવીહમેં અમલ કરે, યાને હર દો રકઆતકે બાદ ફૂલુમ મીનદનાહો, તકબીર પુરી પરહે, ઝોર જખ ચાર હોવે તખ સુખહાના જલ મુદકે પુરી પરહે, ઝોર દુઆ પરહે; ઝોર જખ ચાર રકઆત હોવે ઝોર દુઆ પરહે, ઉસકે બાદ નખીઓના મોહમ લીખખા હે-વોહ પુરી પરહે. ઝોર જખ આઠ રકઆત હોવે, ઝોર સુખ હાના જલ મુદકે પરહકે દુઆ પરહે. બાદ ખતીફતે રસુલીલાહે ખીસ સીદકે વત તહકીક, કાનેલલ કુપુરતે વજ જનદીક; અમીરીલ મોમીનીના વ ઇમામીલ મુત તફીના સૈયદેના અખી ખકરે નીસ સીદદીક, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લદનાહો વલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ.’ પરહે, ઝોર જખ બાર રકઆત હોવે તખ ૨ ઇ સુલ અસહાખે મુનવ વેરૂલ મસજેદે વલ મીમ ખરે વલ મેહરાબ, અમીરીલ મોમીનીના વ ઇમામુલ આદે લીના સૈયદેના ઉ મ રખનીલ ખત તાખ, રદી અલ્લાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લદનાહો વલ્લાહો અકબર વલીલ્લા હીલ હમ્દ.’ પરહે. બાદ જખ સોલા રકઆત હોવે તખ

જામેજિલ કુરઆને ક મસલીત તરતીએ શ્રી લવહીર
રહમાને ઇમામુલ મુનવ વરેઇના અમીરીલ મોમેનીના સૈય
હોના ઉસમા નખનો અફકાન, રહી અલ્લાહો તઆલા
અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર વત્તીલ્લા
હીલ હમ્દ.' પરહે, ઓર જબ ખીસ રકઆત હોયુકે, તબ 'અ
સ હુલ્લા હીલ ગાલેએ મઝહૂર અજઅએ વલ ગરાએબ
ઇમામુલ અશ જઇના અમીરીલ મોમેનીના સૈયહોના
અલી યોખનો અખી તાલેબ, રહી અલ્લાહો તઆલા અનહો,
લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર વત્તીલ્લા હીલ
હમ્દ.' પરહે. ઇસકે બાદ વીતરકી ત્રીન રકઆત ઇમામકે સાથ
પરહે, ઓર દો રકઆત નશીલ ઇશાકી પરહે. બાદ કોઇ
દુઆ પરહે.

ખયાન આશુરેકી નમાઝકા.

આશુરેકે દીન છે રકઆત પરહે, હર રકઆતમે બાદ સુરે
ફાતેહાકે વશશમ્સ એકબાર, ઓર કદર એકબાર, ઓર સુરે ઇબ્ર
ગુલ જલતીલ અરદો એકબાર, ઓર ત્રીન કુલ એક એકબાર
પરહે. બાદ સલામકે સીજદેમે કુલયા ઐયોહલ કાફરન સાતબાર
પરહે, તમામ ગુનાહ બખ્શે જાયે.

બયાન તહજજુદકી નમાજકા.

બારા રક્આત નમાજ તહજજુદકી હે, ઓર ઇસકે પરહનેકી બહોત તરકીબે હે, લેકીન સહેલતર તરકીબ ચેહહે, કે હર રક્આત મેં બાદ સુરે ફાતેહાકે સુરે કુલહો વલ્લાહકો પેહલી રક્આતમેં બારા મરતબે, દુસરીમેં બારા મરતબે ઓર તીસરીમેં દસબાર, ઇસ તોર હર રક્આતમેં એક એક બાર કમતી પરહે, તે આખેરકી રક્આતમેં એકબાર કુલહો વલ્લાહ પરહની હોગી. ચેહ નમાજ બાદ ઇશાકે દેરસે પરહે. ઓર જીસકો પરહની મંજૂર હો, તે ઇશામેં બીતર ન પરહે. જખ તહજ જુદકી નમાજ પરહલે. તખ બાદ બીતર પરહે.

બયાન કુશુક વ ખુશુક ઓર ઇસતીસ કાકી નમાજકા.

જખ સુરજમેં ગહન લગે, તે હસ વકત ઇમામે જુમ-આકો ચાહીયે, કે હો રક્આત નમાજ લોગોંકે સાથ પરહે, ઓર ઇસ નમાજકે લીયે અગ્નન ઓર અકામત નહીં હે, બલકે ફકત “અસં સલાતો જામેઆ.” કે લફઝસે નીદા કરદે, તાકે લોગ જમા હોજયે, ઓર બાદ નમાજકે ખેઠા દુઆ કરતા રહે, ઓર લોગ આમીન કેહતે રહે, ઇસ હદતક કે આફતાબ સાફ વ ચેશન હોજયે.

ચાંદ ગહનકે વક્ત ઓર આંધી ચલનેકે વક્ત રાતકો હો
યા દીનકો, ઓર બવકો સખત તારીકોકો દીનકો, ઓર તેજ
રોશની હોઝનેકે રાતકો, ઓર બીમારીયોંકો કસરતકે વક્ત ઓર
દુશ્મનોંસે ધગરાહટ ઓર ખાફકે વક્ત દોરકઆત નમાજ અપને
ધરમેં તનહા પરહે. ઓર દુઆ કરતા રહે.

જય ગુનાહોંકો શામતસે ખુશક સાહી હો, પાની ન બરસે
તો ધમામકો ચાહીયે, કે ફક્ત મુસલમાનોંકો લેકે જંગલમેં જાયે,
ઓર બતોર ધડકે નમાજ પરહે, બાદ ઉસકે સગ લોગ દુઆ વ
ઈસતીગદાર કરતે રહેં, યે અમલ તીન રોજ કરના ચાહીયે.

બ્યાન શહીદકા.

જો શખ્સ મુસલમાન તાહેર ઓર બાલેગ હોવે, ઓર મારા
જાયે બુદ્ધમકો રાહસે; ઓર ઉસ મારનેકે બદલેમેં માલ વાજેબ
ન હોવે, ઓર ન કુછ છંદગીકા ફાયદા લેવે, યા લડાઈકે મય-
દાનમેં ઝખમી મુરદા પાયા જાયે, તો વોહ શહીદ હે. પસ જો
કપડા મુરદેકે વાસ્તે મુકરર હે, ઉસકે સીવાયે જો કુછ હોવે,
ઉતાર લેવે, ઓર અગર કફનમેંસે કોઈ ચીઝ કમ હો,
તો બ્યાદા કરે, ઓર અગર બ્યાદા હો તો, કમ કરે, ઓર
ઉસકો મુસલ ન દેવે, ઓર નમાજ પરહે, ઓર ખુન બરા
હુવા દફન કીયા જાયે, ઓર જો શખ્સકે શેહરમેં મારા હુવા
પાયા જાયે, ઓર ઉસકા કાલીલ ન માલુમ હોવે, ઓર જો
શખ્સ ઝખમી હુવા, ઓર છંદગીકા કુછ ફાયદા લીયા, જયસા કે
સોયા, યા ખાયા યા પીયા, યા ઇત્તાજ કીયા યા ઉસકો બેમેમેં

જગાદી, યા લડાઈકે મયદાનસે ઝીંદા બાહેર નીકલા, યા એક નમાજકે વક્ત તક હોશ રહ્યા, યા કુછ વસીયત કી, ઇન સબ સુરતોંમેં જો શખ્સ મરાહો, ઉસકો ગુસલ દેના ચાહીયે; ઓર ઉસપર નમાજબી પરહના ચાહીયે. ઓર અગર અગી હોનેકે સબખસે, યા રાહજનીકે સબખસે કત્લ કીયા ગયા હો, તો ઉસકો ગુસલ દેવેં, લેકીન ઉસપર નમાજ ન પરહેં.

બયાન જનાજેકી નમાજકા.

મુરદયે મુસલમાનકો ગુસલ દેના. ઓર કફન ગોર કરના ઓર નમાજ જનાજેકી પરહની ફરજે કીજાયા હે, જો બાજે મુસલમાનબી થેહ કામ કર લેગે, સબકે સરસે ઉતર જાયેગા, ઓર જો કીસીને ન કીયા, જીસ જીસકો મુરદેકા એહવાલ માલુમ હોગા સબ ગુનાહગાર હોંગે. ઓર મુસલમાન પર લાજીમ હે, કે અપની મોત યાદ રખે, હદીસે શરીફમેં લીખ્યા હે, કે જો કોઈ અપની મોતકો દીનમેં ખીસ મરતખે યાદ કરેગા. દરજ શહાદત કા પાયેગા, ઓર લાજીમ હે, કે જો કીસીકા દેન, યા હક, ઉસ પર આતાહો, યા નમાજ, રોગ્ગ યા કફરા કસમકા, યા કુછ ઓર ઉસકે જીમમે હો, ઉન સબ ચીજોંકો લીખકર અપને પાસ રખે, અગર અયાનક મોત આવે, ઉસકે પીછે વારેસ ઉસકે અદા કરેં. જબ ઇનસાન મરને લગે, ઉસકે પાસવાલે કલેમા પરહેં. ઓર સુરે યાસીન. જબ મરજીવે જલદીસે ગુસલ કફન કરકે નમાજ જનાજેકી પરહકે દફન કરેં. ઓર સખર કરેં, રોના ચીલાના ઓર હાયે હાયે કરના, ઓર બાલ નોચના ઓર

છાતી પીટના હરામ છે. જમકે હજરતને અપસે લોગોંપર લાનત કીહે. લેકીન ફકત દીલસે ગમ કરના, જોર આંસુસે આહિરતા રોના મુળઓકા નહીં, અગર ખજેર નમાજ પરહે મુરદેકો દફન કીયા, તીન દીનકે અંદર નમાજ ઉસકી જોર પર પરહે. નમાજ જ નાજોકી યું છે- પેહલે નિયત કરે, વેહ નિયત ચેહ છે. 'નવચતો અન ઓવદદીઆ લીલ્લાહે તઆલા અરખા તકબીરાતીન સલાતીલ જનાજને ફરદુલ કીફાયતે વસ સનાઓ લીલ્લાહે તઆલા વસ સલાતો અલન નળીઓ વહ દોઆઓ લીલ મૈયતે ઇક તદેયતો યે હાજલ ઇમામ મુ ત વજ જે હુન ઇલા જે હતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહે અકબર' નિયત કરે બાદ દોનોં હાથ કાનોં તલક ઉઠાવે ઓર બાંધલે, શીર હાથ ન ઉઠાવે; ઓર ચેહ દુઆ પરહે. સુખહા નકહ્લા હુમ્મા વખે હુમ્મે કા વ ત બા ર કસમોકા વ તઆલા જદહોકા વ જહ્લા સનાઓકા વલા ઇલાહા ગયરોકા. શીર અલ્લાહે અકબર કેહકે ચેહ પરહે. અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ્મ મ દીવ વ અલા આલે મોહમ્મ મદીન કમા સલ લયતા અલા ઇબરાહીમા વ અલા આલે ઇબરાહીમા ઇન નકા હ મીદુમ મજીદ." તીસરી બાર 'અલ્લાહે અકબર' કેહકે અગર મરદ યા અવરત હોતો ચેહ પરહે. અલ્લાહુમ મ-ગ ફેર લે હૈયેના વ મૈયેતેના વ શાહેદેના વ ગાએથેના વ સગીરેના વ કબીરેના વ જક રેના વ ઉનસાના હુરરેના વ અબદેના અલ્લા હુમ્મા મન અહયય તહુ મીન્નાફ અહ ચેહી અલ્લ ઇસલામ, વમન તવફ ફય તહુ મીનના ફ ત

વક્ર ફહુ અલલી ઇમાન, અલ્લા હુમ મગ ફેર હો વર હુમ હો
વઆફેહી ફાફે અન હો.” ઓર અગર મધ્યત લડકાહો તો
ઇસકે બદલે થેહ દુઆ પરહે. “ અલ્લા હુમ મગ અલહો
લના ફરતંવ વજ અલહો લના અજરંવ વ જુખરંવ વજ
અલહો લના શાફે અંવ વ મુશફ ફેઆ. ” અગર લડકી
હોતો ઉસકે બદલે “અલ્લા હુમ મગ અલહો લના ફર તંવ
વજ અલહો લના અજરંવ, વ જુખરંવ વજ અલહો લના-
શાફે અંવ વ મુશફ ફેઆ, પરહે, શીર ચોથી બાર અલ્લા
હો અકબર’ કેહકે ‘રખમના આતેના શીદ દુનીઆ હસ નતંવ
વફીલ આખેરતે હસ નતંવ વકેના અજાબન નાર’ પરહેકે
દોનોં તરફ સલામ ફેરે, નમાજ તમામ હુઇ.

તરીકા દહન ઓર કહનકા થે હે. કે જગ્યા આદમી કરી
ખુશ મૈત હો, તો ઉસકે મોંઢકો કિઅલા રખ કરે ઓર દહની
કરવા લીગયેં ઓર કલમયે શહાદત ઇસતોરપર તલકીન કરેં કે ખુદ
હાજેરીન ઉસકે પાસ બઆવાઝ પરહેં, તાકે ઉસકે કાનમેં આ-
વાઝ પહોંચે. શીર જગ્યા રહ ઉસકી કબૂલ હોગયે, તો આંખે
ઓર મોંઢ ઉસકા બંદ કરે, ઓર કપડે ઉતારકે તખ્તેપર નીલ
લાયેં, ઓર નાફસે ઝાલું તકે હાંકે કે મુરદેકે ઉન આઝાકો દેખના
મમનુહે, શીર વુઝુ કરાયેં, બગેર કુલી ઓર નાકમેં પાની ડાલનેકે
ઓર અગર મૈયત જનાબત યા હેઝ યા નિફાસકી હાલતમેં ગરે
હોતો, મઝમઝા ઓર ઇસતનશાક ખીલમ-તેશક કરાયેં, ઓર
અગર અયસી હાલત મૈયતકી ન હો તો, તર કપડેસે ઉસકા મોંઢ
ઓર નાકકે નથને સાફ કીયે ગયેં, ઉસકે મુસલકે પાનીમે

એરીકે પતે યા ઓર કોઇ મેલ છાંટને વાલી ચીઝ ડાલકે જોશ
 દે, ઓર ઉસકે સર ઓર દાદીકો ગુલે ખેર વગેરાસે ધોયે,
 ઓર પેહલે ઉસકો બાઈ કરવટ લીટાયે, ઓર દહની તરફસે
 પાની બહાયે, બાદ ઉસકે દહને બાઝુપર લીટાયે, ઓર બાઈ
 જાનીબ ધોયે, બાદ ઉસકે મૈયતકો બીકાકે પેટકો આહીસ્તા
 મલે, જો કુછ પાયખાનેકો રાહસે નીકલે સાફ કરે, ઓર બાલોંમે
 કંધી ન કરે, ઓર નાખુન ઓર બાલ ન તરાશે, કેયે સખ મકરહે
 તહરીમી હે, તીનબાર બદનકો ધોયે, મગર તીસરી બાર પાનીમે
 કાપુર મીલાકે ધોયે, જખ ગુસલસે ફરાગત હો બદનકો રમાલ યા
 કપડેસે ખુસ્ક કરે, બાદ ઉસકે કફન પેહનાયે. મરદોંકે લીયે કફન
 મેં સુન્નત તીન કપડે હે, પેહલા તેહબંદ કે વોહ ચાદર હે
 સરસે કદમ તક, દુસરા કમીસ યાને કફની ગરદનસે કદમ તક,
 ઉસકા ગીરેબાન શાનેકી તરફ હો, તીસરા લીફાફા કે વોહબી
 ચાદર હે તેહબંદસે જયાદા લંબી. ઓર ચૌરતોંકે લીયે સુન્નત
 કફનમેં પાંચ કપડે હે, કફની, તેહબંદ, ખીમાર યાને દામની, કે
 ઉસકા અરઝ એક બાલીસ્ત હો, ઓર તુલ તીન હાથ, કે સરકે
 બાલ ઉસમેં લપેટકે સીનેપર રખખે, ચોથા લીફાફા, પાંચવાં
 એક પારચા જીસસે ઇનકા સિનાબંદ બનાયે, અરઝ ઉસકા મૈય
 તકી બગલસે ઝાનુંતક હો, ઓર તુલ તીન હાથ હો, સીનેબંદકે
 દોનોં ચાદરોંકે બીચમેં રખના અવલા હે, ઓર કફનીકે ઉપર
 ઓઢની જીસમેં બાલ લપેટકે રખખે, ઉસકે ઉપર વોહ
 ચાદર જીસે તેહબંદ કેહતે હે ઉસકે ઉપર લીફાફા યાને
 બડી ચાદર, ઓર કફનકો તીન ધજજીયોંસે બાંધે, એકસે સરકી
 તરફકા સીરા, દુસરીસેં કમર, તીસરીસેં કદમ, ઓર જીસ તરેહ
 નમાઝમેં પેહલે બાયાં હાથ રખકે ઉસકે ઉપર દહના હાથ

રખતે હેં, ઇસી તરેહ દેહનકા બાયાં હીરસા પેહલે મૈયતપર
 ડાલે, ઉસકે ઉપર દહની તરેહકા કપડા ડાલે, જનાનઝ ઉઠાનેમે
 સુન્નત યુંહે, કે ચાર આદમી અપને કાંધેપર ઉઠાયેં, ઓર જલદી
 જલદી ચલેં પર દોડેં નહીં, ઓર જનાનઝકે પીછે ચલના
 મુસ્તહબ હે, ઓર જનાનઝ રખતેકે અબ્બલ બેઠના મકરહ હે,
 બાદ નમાઝકે મૈયતકો કબરમે રખ્યે, ઓર રખતેવાલે કહેં,
 “મિસમીદલા વ અલા મિદલતે રસુલીદલા” ઓર મોંઢ
 કિબલેકી તરફ કરદેવે. ઓર કફનકી ગીરેહ ખોલ દેવે, કબર બ
 ગલી ખોદી જાવે, ઓર દફનકે વક્ત ઓરતકી કબરપર પરદા
 કરે, ઓર કબરકો માહી પુસ્ત કરે.

જો બચ્ચા પયદા હોકે રોવે યા હરકત કરે, કે જીના ઉસકા
 માનુમ હો, ઉસપર નમાઝ પરહે. ઓર જો મુરદા પયદા હો
 ગુસલ દે કે કપડેમેં લપેટકે દફન કરદેં, નમાઝ ન પરહે. જીસ
 અવતરકા ખાવાંદ મરે, ઉસ અવતરપર વાજેબ હયકે, ચાર મહીને
 ઓર દસરોજ તક સોગ કરે, યાને બનાવ સીનગાર મવકુફ કરે,
 મેહદી ચુડી સુખ જાફરાની કપડા ઇસ્તેમાલ ન કરે; ઓર સરમેં
 તેલ સુરમા કાજલ ન લગાવે, ઓર ખાવીંદકે ઘરસે બાહર ન
 જાયે, ઓર જો કોઇ કારોબાર સવદા સલફકો નહો. લાચારીકે
 દીનમેં બાહર જાયા કરે, ઓર રાતકો ઉસી ઘરમેં રહા કરે, પર
 જો ચોરોંકા રાતકો ખતર હો, યા ઘર ગીરજાવે, યા કોઇ જબર
 દસ્તીસે ઉસે ઘરસે નીકાલે, લાચારોંકો કીસી ઓર ઘરમેં જાકે
 સોગ કરે. પર સખરસે બેડી રહે, પીટના ચીલ્લાના હરામ હે જબ
 ચાર મહીને દસ રોજ હોવે, સોગ દુર કરે, યાને મેહદી યા પુશબુ
 લગાવે. ઓર જો ખાવીંદકે સીવા કોઇ મરજાયે, બાપ યા બાઇ
 યા બેટા યા ઓર કોઇ ત્રીન દીન તક સોગ કરના જાએજ હે;

પાળેખ નહીં, ચાહે કરે ચાહે ન કરે. ઓર ત્રીન દીનસે જીયાદ સોગ કરના હરામ હે. કબરસ્તાનમેં જીયારતકે વાસ્તે જના સવાખ હે. પર કબરોંકો દેખકર અપની મૈત યાદ કરે, ઓર ખુદસે અપને વાસ્તે ઓર મુરદોંકે વાસ્તે દુઆ રહમતકી ઓર બખ્શીશકી માંગે ઓર અલહુમ્મે ઓર કુલહો વદ્દાહ, ઓર અલહાકો મુત તકાસીરો, યા ઓર કુછ કલમે પરહકે સવાખ ઉન કો બખ્શો. અબ્વલ કબરસ્તાનમેં જાકર યેહ દુઆ પરહે. અંસ્સલામો અલય કુમ યા અહલલ કુબુરે મીનલ મુસ્લે મીના વલ મોમેનિના અનતુમ લના સલકુન વ નહને લકુમ તખ ઉન વ ઇનના ઇનશા અલ્લાહો જે કુમ લાહેકુન યર હમુદ્દા હુલ મુસતક દે મીના મીનના વલ મુસતા ખેરીના નસ આ લુલાહા. લના વ લ કુમુલ આફી યતા ફ યગ ફેરહાહો લના વ લ કુમ વ યર હમો નદ્દાહા વ ઇયાકુમ.”

જો ઇબ્રાહીમ ખુદાકે વાસ્તે કરે. નમાજ, નરીલ યા રોજ, યા હજ, ફકીરોંકો ખીલાના, યા પાની પીલાના ઓર ઉસ ઇબ્રાહીમ સવાખ મુરદોંકી રહકો બખ્શો, ઉસે સવાખ પહોંચતા હે. પર જો નિયત ઉસ ઇબ્રાહીમ ખુદાકે વાસ્તે નકી, જયસા બાઝે જાહેલ કુરતે હે. યાને પીરોંકે નામપર બકરા યા મુરગા પાત્રકે નીયાજ કરતે હેં અયસી નીયાજ કામકી નહીં, અયસી બાતોંમેં પીર નાખુશ હોતેહેં, ઓર યેહ લોગ ગુનાહગાર હોતે હેં, બલકે બાઝે ઉલમાને અયસે બકરે ઓર મુરગેકા ગોસ્ત ખાના હરામ લીખ્યાહે, ખુદા મુસલમાનોંકો અયસી બલાઓંસે બચાવે. કબરોંકો સીજદા કરના હરામહે, ઓર ગીર્દ ઉનકે કુરબાન હોના, મન્નત ઉનકી માનની,

ઝોર રોશની કરની, ઝોર દુઆ ઉનસે માંગની, બહોતહી ખુરાહે.
 બલકે ઉનકે નામપર બેઠીઆં પેહનની, ડોરે ડાલનેભી ખુરા હેં.
 ઝોર સરપર બાલ ચોટી ઉનકે નામપર રખનીભી નીહાયત ખુ
 રા હે, થેહ રસમેં જાહેલોંકી હેં. હુક તઆલા નમતદે. જસે
 દુઆ અવલીયાકે વસીલેસે મંજુર હો યું કહે-યા અટલાહ મે
 રી મુરાદ ફલાને વલીકે તુફલસેં ખરલા. ઝોર યું નકહે, યા પીર
 મેરી મુરાદ ખરલાવ. ઝોર નીયાજ યું કરે, યા અટલાહ મુજે
 બેટાહો. તેરે નામકા ફકીરોંકા ખાના ખીલાઉંગા, ઝોર સવાખ
 ઉસકા વલીકી રહકો અખશુંગા, યું ન કહે, યા પીર તું મુજ
 કો બેટા દેગા તેરી નીયાજ કરંગા. અયસી ખાતેં બહોત ખુરી હેં.
 ખુદા અમલકી તવશીક દે, શખ ખરાતકો મુરદોંકી ગોરપર ચીરા
 ગ જલાને. બલકે હર વક્ત જલાનેભી હરામ હે, અવલીયાકી
 ગોરહો. યા શહીદકી યા કીસી ઝોરકી, ઝોર લાલ તાગે બાસનપર
 બાંધકે મુરદોંકી ફાતેહા દેની બેહુદા ખાતહે. જસે શતેહા દેની
 મંજુરહો, ખાના પાની ખુદાકે વાસ્તે મોહતાબેકો દેકે સવાખ
 મુરદેકો અખશદે, જ્યાદા બખેડા બેવકુશી હે. ઝોર શખખરાત
 કો ધરોંકે અંદર બહોતસે ચીરાગ જલાના, ઝોર આતશખાજ
 છોડના હરામ હે, કયું કે થેહ રાત ખુશુર્ગ હે. ઇસ રાતમેં ઈ
 બાદત કરે બીદઅતોંસે દુર રહે.

ઈસલામકા તીસરા રૂકુન જકાત.

ખયાન જકાતકા.

તીસરા રૂકુન ઈસલામકા જકાતહે, ઝોર વોહ ફજહે; ઝોર

કોઈ ફળ નળને વોહ કાઢેર હે. ઓર ઇસપર ફળહે, ઓર અદા ન કરે તો કયામતકે દીન ઉસકા માલ સાંપ ખીઝણુ હોકે ઉસકે ગલેમેં તોક હોગા. ઓર સોના ચાંદી દોજખમેં ગર્ભ કરકે ઉસકે બદનપર દાગ દેંગે. જકાત ફળ હે, મુસલમાન આકેલ બા લેગપર, જખ માલેક નીસાખકા હો. ઓર નીસાખ કારોબારે ઝુરરી સે બચ રહે, ઓર નીસાખપર એક બરસ પુરા ગુજરે, યાને સુલામ પર જકાત નહીં, ઓર લડકે ઓર દીવાનેકે માલપર જકાત નહીં, 'ધમામ આઝમ' કે મળહબમેં, ઓર ઉલમા ફરમાતે હેં, કે લડકે ઓર દીવાનેકે માલમેંબી જકાત શરબ હે. ઉસકે તરફસે વાલી ઉનકા દેવે, ઓર ઇસકે પાસ માલે નીસાખસે કમ હો, ઉસપર જકાત નહીં, ઓર ઇસકે પાસ માલ નીસાખ બર હો, ઓર વોહ હન્ના યા ઉસસે જ્યાદા કરઝદાર હો. ઉસપર જકાત નહીં. રેહનડ વરોમેં પહેનનેકે કપડોમેં, ખીદમતકે ગુલા મોમેં, સવારીકે જનવરોમેં લડાઈકે હથીયારોમેં કસબકે અવ જારોમેં, પરહનેકી કિતાબોમેં, ઓર જોનસી ચીજોં ધરકે કારો બારમેં કામ આતી હેં, જયસા તવા, તગારી. પકાનેકે બરતન, ઇન મેંબી જકાત નહીં. ઇસ માલમેં જકાત ફરજ હે, વોહ માલ તીન કીસમ હે. એક કીસમ-નકદી, યાને સોના ચાંદી ખાહ રૂપી આ અશરશીહો, યા જેવર યા પતરે સોને ચાંદીકે હોં. નીસાખ ચાંદીકે દો સો દીરમ હેં, જનકે બાવન તોલે છે મારો ચાંદી હોતી હે. ઇસે હકતઆલા દે, ઓર ખા પીકે છતની ચાંદી ઉસકે પાસ બચે, ઓર બરસ દીન ઉસપર ગુજરે, ચાલીસવ હીરસા ફરજ જનકે ખુદાકી રાહમેં દેવે, ઓર નીસાખ સોને કી ખીસ મીસકાલ હેં, ઇસકા સાત તોલે છે મારો સોના હોતા હે, ઇસકે પાસ છતના સોના કારોબારે ઝુરરીસે બ

ચ રહે, ઓર બરસ રોજ ઉસપર ગુજર જાયે ચાલીસવાં હીરસા જકાત દે, જસકેપાસ નીસાબસે કમ ચાંદી હો, ઓર નીસા બસે કમ સોના હો, મોલ કરકે પુરા કરલે; ઓર ચાલીસવાં હીરસા જકાત દે, નીયત જકાતમેં ઝુરર હે, બગેર નીયતકે અદા નહીં હોતી. જસપર જકાત ફર્જ હો જસવક્ત ચાલીસવાં હીરસા જુદા કરે, ઉસે જકાત જનકર જુદા કર રખે, ઓર ફકીરોંકો દે. ઓર જો જુદા નકરે જબ કીસી ફકીરકો કુછદે, ઉસ વક્ત જમેં સમઝલે, કે જકાત ફરજ અદા કરતા હું, અગર નીયત જકાતકી નકી, ઓર સારા માલ ખાંટ દીયા, જકાત સરસે ઉતર ગઈ, ઓર જો કુછ માલ રખ્યા કુછ ફકીરોંકો દીયા, ઓર નીયત જકાતકી નકી. ખાજે ઉલમાને કહા હે. સારે માલકી જકાત ઉસ પર લાજમ હે, ઓર ખાંજોને કહા જતના માલ ખાંટા ઉસકી જકાત સરસે ઉતર ગઈ, જતના રહા ઉસકી જકાત દે.

દુસરી કીસમ જકાતકી ચેહે, કે સવદાગરીકે વાસ્તે ખરીદા કપડા યા ગલ્લા, યા કુછ ઓર, જબ અયસે માલ પર બરસ ગુજરે ઉસકી કીમત કરે, અગર ખાવન તોલે છે માશે ચાંદી યા ઉસસે જ્યાદા કીમત ઉસકી ઠેહરે, ચાલીસવાં હીરસા જકાત દે.

તીસરી કીસમ માલ જકાતકી જનવર હે, યાને ઊંટ ગાયે બકરીયાં નર માદા, અગર સારે બરસ યા આઘે, બરસસે જ્યાદા જંગલમેં યુગા કરે, જકાત ઉનમેં વાજેબ હે, ઉંટકી જકાત કે મસાયેલ બયાન નહીં કીયે ગયે. તીસ ગાયે બેલોંસે કમમેં જકાત નહીં. જબ તીસ પુરે હોં, ઓર બરસ ઉપર ગુજરે, એ ક. તખીયા યાને પડયા યા પડવા બરસ દીનસે જીયાદા હો બરસસે કમકી દેવે, જબ ચાલીસ હોં એક મસના. યાને હો બરસસે જ્યાદા તીન બરસસે કમકા પડયા, યા પડવા દેવે જબ

સાઠ હોં, દો તખીએ દે. જળ સત્તર હોં એક મસના ઝોર એક તખીઆ, જળ અસ્સી હોં દો મસ્ને, જળ નવે હોં તીન તખી એ, ઝોર જળ સો હોં, દો તખીએ ઝોર એક મસના દે, ઇસી તોરસે હરેક તીસમેં તખીઆ, ઝોર ચાલીસમેં મસના દીયા કરે. ગાય બેંસકી જકાત એક તોર હે, ચાલીસ બકરેસે કમમેં જકાત નહીં. જળ ચાલીસ પુરે હોં, ઝોર બરસ ઉનપર ગુજરે, એક બકરી જકાત એકસો બીસ તક, જળ એકસો છત્રીસ બકરે હોં તો, દો બકરે જકાત દે, દોસો તલક; જળ દોસોસે એક છ યાદા હો તીન બકરે દે. એક કમ ચારસો તલક, જળ ચારસો પુરે હોં ચાર બકરે દે, શીર હર સેંકડેમેં એક બકરી દીયા કરે. બેંક બકરીકી જકાત એક તોર હે, ચાહે બકરી દે ચાહે બકરા દે. છોટે બડે સખ જાનવર ગીનકે જકાત દે, મુસલમાનોકો દે, કાફે રોકો નદે, ફકીરોકો દે, દવલતમંદોકો નદે, દવલતમંદ વોહ હે. કે માલીક નીસાખકા હો. ઝોર જો નીસાખસે કમ માલ ઉસકે પાસ હો જકાત ઊસે દેની જાયેજ હે, જકાત અપને માખાપકો ઝોર દાદા દાદી, ઝોર નાના નાની ઝોર અવલાદકો નદે, ઝોર અવરત અપને શોહરકો, ઝોર શોહર અપની અવરતકો ઝોર અપને ગુલામ યા લોંડીઓકો, ઝોર ઉન લોગોંકો નદીયા જાયે, જીનપર ખુદ જકાત વાજેજ હે. ઝોર જકાતકા પએસા સૈયદોંકો નદે, સીવા જકાત ઝોર કુછ અખદસે ગુજરાને, અગર ચયે ભાઇ કરાખત વાસે મો હતાજ હોં, જકાત ઉનકો દેની ખુખ હે.

બયાન સદકયે ફીતરકાં.

જો શખ્સ માલીક નીસાખકા હો, છદકે દીન સદકા ફીતરકા

દેના ઉસપર વાળેય છે, જીતને આદમી ધરકે હોં હરએકકી તરફસે દોસેર ગંદુમ યા ચાર સેર જવ ફકીરોંકો દેકે ઇદકી નમાજકો જાયે, પર અપની જોરકી તરફસે ઓર ખેટા ખેટી બાલેગોંકી તરફસે દેનાં ખુશર નહીં. વોહ અપને પાસસે આપ દેવેં. અગર માલીક નીસાખ કે હોં. પર ગુલામ બાંદીકી તરફસે દે. જીસને સદકા ફીતરકા ઇદકે દીન નદીયા જાય ચાહે દે, જો કોમ કીસીકે ધર ઉતરે તીન દીન તક ઝીયાફત ઉસકી ખુશીસે કરની સુખત હે. સવાલ કરના બગેર મોહતાજકે હરામ હે.

અયાન કુરબાનીકા.

જો શખ્સ માલીક નીસાખકા હો, ઇદુદદોહાકે દીન કુરબાની ઉસપર વાળેય છે. બકરી બરસ દીનકી યા જીયાદાકી, યા ગાય દો બરસ યા જીયાદાકી, યા ઊંટ પાંચ બરસ યા જીયાદાકા જીખહ કરે. ઓર જો સાત આદમી એક ગાય યા ઊંટ શરીક હોંકે, કુરબાની કરે જાયેજ હે, અગર સખકી ગરઝ કુરબાની હો. જનવર ફરયા ખેએખ જીખહ કરે. કુરબાની ઇદકી નમાજસે પેહલે જાયેજ ન હોં. ઇદકી નમાજસે પીછે જીખહ કરે. તીન દીન તક જીખહ સહીહ હે, દસવીં, ગ્યારવીં, બારવીં, અગર તીન દીનકે અંદર કુરબાની નકી, જીતી કુરબાની યા ઉસકી કીમત ફકીરોંકો દે. સદકા ફીતરકા ઓર ઇદુદદોહાકા હર સાહેબે નીસાખ પર વાળેય છે, નીસાખસે બરહનેવાલે હો યા ન હો. જયસા કપડો પેહનનેસે યા ધર રેહનેસે જીઆદા હો, ઓર કીમત ઉસકી નીસાખ

હો, ઓર નીચત તીજારતકી નહો, પર જકાત ફર્જ હોગી; જખ નીચત તીજારતકી ઉસમેં હોગી, ઓર બરસભી ઉસપર ગુજરેગા.

ઈસલામકા ચવથા રૂકુન રોજે રમઝાનકે.

ચોથા રૂકુન ઇસલામકા રોજે રમઝાનકે હેં. જો કોઇ ફર્જ નળને કાફરહે. ઓર જસપર ફરઝ હોં, ન રખ્ખે તો બડા ગુનાહગાર હે. નિચત રોજેમેં ફરઝ હે, બજેર નિચતકે રોજ સહીહ નહીં, નિચત રોજેકી હર રાત કીયા કરે, વકત નિચતકા સારી રાત હે, સુખ્હોકી નમાજસે પેહલે સખ ઉલ્લાહે મજહબમેં હે, લેકીન ઇમામે આઝમકે નજદીક જસને નિચત રોજેકી રાતમેં નકી, દીનમેં દો પહેરસે પેહલે કરલે, અગર કુછ ખાયા પીયા નહો. ઓર દો પહેરસે પીછે નિચત કીસીકે મજહબમેં સહીહ નહીં. અગર કીસીને ચાંદ રમઝાનકા અપની આંખોસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકી બાત પર એતેબાર ન કીયા, ઓર શેહર વાલોંકો રોજેકા હુકમ નકીયા ઉસ ચાંદ દેખનેવાલેપર રોજ રખના વાજેખ હુવા. ઓર જો ઇફકા ચાંદ અપની આંખોસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકે કેહનેસે ઇદ ન કી, ઉસ શખ્સકો રોજ ઇફતાર કરના જાયેજ નહીં. બલકે સખ મુસ લમાનોં કે સાથ ઇદ કરે. ઓર જો દોનોં સુરતમેં ઉસને રોજ ન રખ્ખા, યા એકમેં ન રખ્ખા કઝા ઉસ રોજેકી ઉસપર વાજેખહે; પર કફારા વાજેખ નહીં. જસને રમઝાનકે રોજેમેં કર્દ

કરકે ખાયા યા પીયા, ગીળ યા દવા યા જીભાચ કીયા, કરદન
 ઉસકા રોળ દુટા. ઓર ઉસપર કઝા ઉસ રોળેકી વાળેખ હુધ.
 ઓર કફારા યાને ગુનાહગારીબી વાળેખ હુધ. એક બરદા આંખદ
 કરે, ઓર જો બરદા મોયસસર ન હોવે, તે દો મહીનેકે ખીલા
 ફસલ યાને એક લખત રોળ રખે. અગર કોઈ રોળ દો મહીનેકે
 અંદર ઉજરસે યા ગેર ઉજરસે દુટ ગયા, ફેરકે નંચે સીરસે દો
 મહીનેકે રોળ રખે, પર જો અવરત હયેઝ ઓર નિહાસકે ઉજ
 રસે દો મહીનેકે અંદર કોઈ રોળ ખાયા મુળયેકા નહીં. ઓર જો
 રોળ રખેકી તાકત નહો, સાઠ ફકીરોંકા ખાંના દેવે. એક એક
 કો ધતના દે જીતના સદકયે શીતરમેં દેતા હે. ઓર જો રમઝાન
 કે સીવા ઓર કોઈ રોળ રખે ઓર તોડદે, કફારત નહીં હોતી,
 બલકે કઝા વાળેખ હે. ઓર રમઝાનકા રોળ ખતાસે તોડા, જયસે
 કુલ્લી કરતે હુયે બેકસદ હલકમેં પાની ઉતર ગયા, યા કીસીને ઉસે
 પછાડકે જોરસે હલકમેં પાની યા ઓર કુછ ડાલ દીયા, યા કાનમેં
 યા નાકમેં દાર ડાલદી, યા જો ચીજ દવા ગીળ નહીં, જયસે
 કંકર મીટી લકડી ખાયા કરદ કરકે, યા મુંહ બરકે કય કી યા રાત
 ખ્યાલ કરકે ખાના સહરીકા ખાયા, પીછે માઝુમ હુવા કે રાત નથી
 બલકે સુખહો સાદીક હોગધથી; યા ઉસને ખ્યાલ કીયાકે દીન આ
 ખેર હો ગયા, ઓર રોળેકા વક્ત હો ગયા, ગ્રેહ ખાત ખ્યાલ કરકે.
 રોળ ખોલા પીછે દીન નીકલ આયા, યા સોતે આદમીકે હલકમેં
 પાની જ પડા, ધન સખ સુરતોમેં રોળ દુટા, ઓર કઝા ઉસકી
 વાળેખ હુધ પર કફારા વાળેખ નહીં, ઓર જો રોળેકો ભુલ
 ગયા, ઓર ભુલકર ખાયા યા પાની પીયા યા જીભાચ કીયા, યા
 ગુસલકી હાજત હુધ, યા બદનપર તેલ મલા યા આંખોમેં સુરમા

ગાલા, તોભી રોજ નહીં દુટા. રોજમેં ગીખત કરના યાને ગીલાં
 કીસીકા કરના, ઓર કીસીકો ગાલી દેના, ઓર પુરા કેહના ની
 હાયત બદ હે, સવાળ રોજકો જતા રેહતાહે. બલકે રોજદાર
 કો લાયકે હેકે, રોજકો પાક સાફ રખે, ઓર હલાલ ચીજોસે
 ઇફતાર કરે, ઓર ઇખાદતમેં મરાયુલ રહે. જુઠ દગાખાજી મવકુ
 ફ કરે. ઇસ મહીને મુઆરકો ગનીમત સમજે, એક ઇખાદત ઇસ
 મહીનેકી સત્તર મહીનેકે બરાબર હે, ફકીર ગરીબકી ખીદમત
 ખનીમત જાને, ઓર સદકા શીતરકા ઇદકે દીન નીહાયત પુશીસે
 અદા કરે, તો રોજે ઊસકે મકયુલ હોં. મરીઝ ઓર મુસાફરકો
 રોજે રમઝાનકે ખાના જાયેજ હે, ઓર જો રોજ રખે તોભી
 જાયેજ હે. પર જો રોજ રખનેસે મરનેકા અદેશા હો, રોજ
 રખના યુનાહ હે, જીસ મરીઝ મુસાફરને રોજે રમઝાનકે ખાયે
 થે, ઓર વોહ ઉસી મઝમેં મર ગયા, યા સફરમેં મરગયા જુન,
 હગાર નહીં, ઓર ખીમાર ચંગાહોકે મરા, યા મુસાફર મુકીમ હોકે
 જતા રહા, ઉતને દીનોંકી કઝા વાજેબ હુધ. જયસે દસ રોજેખી
 મારી યા સફરમેં ખાયે, શીર અછછા હોકે યા મુકીમ હોકે પાંચ દીન
 જયા, અબ્બ ઊસપર પાંચ રોજોંકી કઝા વાજેબ હે. અગર કઝા
 નકી, વારીસ પર વાજેબ હે, કે હર રોજકે બદલે દો સેર ગ
 દુમ યા ચાર સેર જવ ફકીરોંકો દે, પર દેના વારીસ પર જબ
 લાજીમ હે, કે મુરદા કેહ મરા હો, ઓર બગેર કહે વાજેબ
 નહીં. પર બગેર કહે વારીસને દીયા તોભી સહીહ હે, કઝા રમ
 ઝાનકી ચાહે એક લખ્ત રખે, ચાહે ફર્ફસે રખે, લેકીન કફ
 રત એક લખ્ત વાજેબ હે. જો અપ્પસ નીહાયત પુરહા

હો, ઓર તાકત રોજેકી ન રહે, રોજ ન રખખે,
 ઓર એવજ હર રોજેકે બાબર સદકયે શીતરકે ફકીરોંકો દે,
 શીર અગરં તાકત રોજેકી અખખે, ઉન રોજોંકો કઝા કરે, જો
 અવરત હમલસે હો, યા દુધ પીલાતી હો, અગર રોજ રખનેસે
 ઉસકે બચ્ચેકો ધગ્ગહો, રોજ ખાવે, ઓર કઝા રોજેકી ઉસપર વા
 જોખ હે, અવરત હયેઝો નફાસવાલી રોજ ખાવે, જોખ પાક હે,
 ગિસકી કઝા કરે, જો કોઇ ધદુદહોહોકે અરકેકે દીન રોજ રખખે,
 એક બરસ અગલે ઓર એક બરસ પીછલેકે ગુનાહાં બખશે જાવેં.
 ઓર જો રોજ આશુરેકા રખખે, એક બરસકે ગુનાહાં બખશે
 જાવેં. જયસે નમાજ સીવા ખુદાકે કીસીકે વાસ્તે પરહની જાવેજ
 નહી, રોજની કીસી ઓરકા રખના જાવેજ નહીં, ગુનાંચે શી જ
 માનના બાઝ જાહેલ અવરતેં પીરોંકે રોજે રખતી હેં. બહોત પુરા
 હે. બરસમેં પાંચ રોજે રખના હરામહે. ધદુલશીતર, ઓર ધદુદ
 દોહા, ઓર જલહજની ગ્યારવીં. ગ્યારવીં ઓર ત્રેરવીં તારીખકો
 રોજ નહીં રખખેં.

— ❦ ❦ ❦ —

❦ ઇસલામકા પાંચવાં રૂકુન હજ.

— ❦ ❦ ❦ —

પાંચવાં રૂકુન ઇસલામકા હજ હે, જસે ખુદાપેતાજા બરચે
 રાહ ઓર સવારી દે, ઓર રાહમેં અમનહો, હજ ઉસપર ફર્જ
 હે, જો કોઇ હજકો ફર્જ નજને, પોહ કાફેર હે ઓર જસપર

❦ હજકે બયાનમેં એક રિસાલા “તોહફતુલ બરકાત ફી
 સફરુલ હજજે વજીહ્યારાત” શીદવીને છપવાયા હે. જસકો
 ખાહેશ હો મંગવાકે દેખે. કીમત ચાર આને.

ફર્જ હો. ઝોર અદા ન કરે વોહ ફાસેક માને બડા ગુનાહગાર હે. હજ સારી ઉમરમેં એક બાર ફર્જ હે, જગ્ય ખુદા અસખાન મોયસ્સર કરે ઉસવડત, મસાયેલ માલુમ કરયે, ઇસવાસ્તે બાકી મસાયેલ બયાન ન કીયે.

બયાન અકીકેકા,

હદીસે શરીફમેં આયા હે. કે અકીકેકા પેહ લક હે, કે જગ્ય લડકા પયદા હોવે, તખ દો બકરે જગ્ગહ કરે, ઝોર લડકી પયદા હોવે તો એક બકરા જગ્ગહ કરે. ઝોર હજરત સલ લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ ને અપના અકીકા ચાલીસવેં બરસ બાદ નુખુ વ્યતકે કીયાહે, ઝોર જો શરાયત ઝોર એહકામ કુરબાનીકે હેં વો શરાયત ઝેર એહકામ અકીકેકેલી હેં, ઝોર પયદા હોનેકે બાદ લડકેકે સીયે કાનમેં અઝનન કે ઝોર દાહને કાનમેં અકામત કહે, ઝોર થોડીસી ખજુર ચાકર મીઠી ચીજ ચાખકે લડકેકે તાલુપર લગાવે, ઝોર મુસ્તહા... કે જગ્ય બચ્ચા બોલને લગે તખ ઉસકો કલમયે તૈયબ સાક્ષીમ કરે, કે પેહલે ઉસકી બાત કલમયે શરીફ હોવે. જગ્ગહ કરનેવાલા વડત જગ્ગહકે પેહ પરહે—
;અલ્લા હુમ્મા હાજેહીલ અકી કતો લે ઇબની પુલાને દમોહા બે દમીહી વ લહમોહા બે લહમીહી વ અઝમોહા બે અઝમીહા વ જીવદોહા બે જીવદીહી વ શારોહા બે શાઅરીહી મુખખોહા બે મુખખેહી અલ્લા હુમ મજ અલ હા ફીનાઅન લે ઇબની મીનન નાર. બીસમીલ્લાહે અ

હલાહો અકબર, ઓર દુલાનેકી જગેપર હાડકો નામ લેવે,
 ઓર મળખુહરે હાડકો ન તોડે, ઓર સંધ સંધ જુદા કરે, યા
 પકાડે પુરે પુરે અજુ નીકાલે, ઓર એક રાત દાઢકો દેવે, ઓર
 ગોસ્ત તસદુક કરે. ઓર માં બાપ હસકો ખાવે. અબર ન ખાવે
 તો મુઝાયેકા નહીં. અકીકા સાતવે રોજ કરે, અગર સાતવે રોજ
 ન કીયા તો અવધમે રોજ યા એકીસવે રોજ, ઇસતરેહ હફતે
 મેંકા ખ્યાલ કરલેવે. ઓર હાડકો સર મુંડાવે, ઓર બાલ ચાંદી
 સે તોલકર ફકીરોંકો તકસીમ કરે, ઓર બાલકો કીસી મકાનમે
 દફન કરે.

બયાન મુતફરરેકાત નિયતોંકા, ઓર ફાતેહા ઓર દુઆઓંકા.

રમઝાનકે રોજેકી નિયત.

• નવયતો અન અસુમો ગદન મીન અદાએ શહરે રમ
 દાન ફરદુહલાહે તઆલા.

રોજ ખોલનેકી નિયત,

અલ્લા હુમ્મા લકા સુમતો વખેકા આમનતો વ અ
 લયકા તવકકલતો વ અલા રીજકેક અફતરતો નવયતો
 સવમલ ગદે મીન શહરે રમદાન.

અવરતસે સોહખત કરતે વક્ત યેહ પરહે.

નવયતો અન અજ મઆ માઆલ મરાતીલ મનકુ
હતે લે ત લ ખીલ મવલુદે ઇલા જેહતીલ ઇખાદતે બે અ
મરીલા હીલ અઝીમ, ખીસમિલા હીર રહમા નીર રહીમ.
આંખોંમેં સુરમા લગાતે વક્ત યેહ દુઆ પરહે.

રખખના અતમીમ લના નુ રના વગદેર લના ઇન
નકા અલા કુલ્લે શેઇન કદીર.

આયનેમેં દેખતે વક્ત યેહ પરહે.

ફ તખા ર કલ્લાહો અહ સનુલ ખાલેકીન.

મુરદેકી ગુસલકી નિયત.

નવયતો અગ તસેલા હાજલ મૈયેતલ હાદેરા વાજે
ખલ ગુસલે ઇમતે સાલલ લે અમીરીલાહે તઆલા લે ઇસ
તેખા હતીસ સલાતે વ રફઇલ હદસ.

કુરખાનીકી નિયત.

નવયતો અન ઉદહીયતા લીલાહે તઆલા અલા
હુમ્મા હાખ મીનકા વ ઇલયકા ફ ત કખ ખલ મીનની
ખીસમીલાહે અલાહો અકબર.

જનવરકે જખ્ખ કરનેકી નિયત.

નવયતો જન અજ ખહા હાજલ*—હતતા ખયરોજો
મીનહો દમુમ મસકુ હુન હલા લન તૈયેજન, જીસ મીદલા
હે અદલાહો અકબર.

ફાતેહા હજરત રસુલુલ્લાહકે નામકી.

અલ્લફાતેહા ધલા જનામે હદરતે સૈયદેના, વ સ ન દેના, વ
નખી એના વ હખીએના વ શશીએના મોહમ મદીર રસુલીલ્લાહો, સલ
લલાહો અલ્લયહે વ અલા આલીલી વ અસહા ખીલી વ સલ્લમ. વ
અરવાહે અવલાહે રસુલીલ્લાહે, વ અજવાજે રસુલીલ્લાહે. વ અસ
હામે રસુલીલ્લાહે વ અનસારે રસુલીલ્લાહે, વ અસહારે રસુલીલ્લાહે
વ મન આ મના ખીલી વ અલીખ્યા ધલી વ ખુલ્લશ ધહી સલ્લ લ
લાહો અલ્લયહે વ સલ્લમ, વલ મોહાજેરીના વ ખમ સતીત તૈયે
ખીના વત તાહેરીના વત ખુલ્લશ ધર રાશેદીનલ મહદી ધના વ ધલા
અરવાહીત તાએધના વ ત ખ મત તાએધના વલ ઉલમાધલ મુજ

*જનવર જખ્ખ કરનેકી નિયતમે જહાં હાજલ લીખકર
જગા છોડદીહે, વહાં અગર ગાયેહોતો 'અ ક રે' ઓર અગર જાંટ
હોતો, 'જ મ લે' ઓર બેંસ હોતો 'જમુસા' અગર બકરી હો તો
ગ ન મા, ઓર મુરગી હો, તો દુગ્ગળ' ઓર હિરન હો, તો ઝ
ખ ય તા. ઓર કોઈ પરીંદા હોયે, તો 'તયરા' પરહે. ઓર વહાંસે
ખાપીકી નિયત તમામ પરહે. ઓર જખ્ખ કરે.

તહે દીના વસ સુલ હાએ વશ શોહદાએ વજ ગેહદાએ વલ
કુકરાએ વધ ગુરખાએ મીનલ અરએ વલ અજમ, મીન બિમતે
મોહમ મદીન સલ લલ્લાહો અલયહે વ સલ્લમ ફાતેહા.

ફાતેહા હજરત પીરકે નામકી.

અલ ફાતેહા ઇલા રહે હદરતે ગવસીસ સમદાની કુતંબે ર
ખ્યાની મહયુમે સુખહાની સુલતાનીલ આરેશીના સૈયેદેના વ મવલા
નશ શયખ મોહ ઇદદીન સૈયેદેના અબ્દીલ કાદેરીલ જુલ્હાની
કદ દ સલાહો સીર રહુલ અજીજ શયઉન લીલાહે અલ ફાતેહા.

કુલ અવલીયાકે નામકી ફાતેહા.

ઇલા અરવાહે કીદ વતીલ વાસેલીન, વ જુબ દતીલ આરે
શીન, જમીએ અવલીયા અલાહે રહમા હુમુલાહો નઆલા શયઉન
લીલાહે ફાતેહા.

તમામ હકદારોંકે નામકી ફાતેહા.

અલ ફાતેહા ઇલા અરવાહે વાલેદીના વ વાલેદીકુમ, વલે ઉસ
તાજના વલે ઉસતાજકુમ વલે આખાએના વલે આખાએકુમ વલે
અજદાદેના વલે અજદાદેકુમ, વલે ઉમ મહાતેના વલે ઉમ મહાતેકુમ
વલે અમવાતેના વ અમવાતેકુમ વ અમવાતે જમીઇલ મુસ્સેમીના

વલ મુસ્તેમાત વલ મોમેનીના વલ મોમેનાત અલ અહયામે
મીનહુમ વલ અમવાત શીલ ખરરે વલ ખહરે, વલે જમીએ ઉમમતે
મોહમમદીન સલ લલ્લાહો અલયહે વ સલ્લમ કુલ્લે કાફરતે અ
હલીલ ઇસલામે મીમ મશારેકીલ અરહે, વ મગારેખેહા ગફ રહા
હો લહોમુલ જનનાહ અલફાતેહા.

(ઉપર ફાતેહા લીખખેહેં, ઉનમેંસે કાઇબી ફાતેહા પરહે,
ખાદ સુરે અલહમ્દ એકખાર ઓર કુલહોવલ્લાહ તીનખાર પરહકે
પેહ દુઆ પરહે,) અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ મદીવં વ
અલા આલે મોહમ મદીવં વખારેક વસલ્લોમ, સુખહાના રખ્ખેકા
રખ્ખીલ ઇજ જતે અમ્મા યસેક્રુન, વ સલામુન અલલ મુરસલીના
વલ હમ્દો લીલ્લાહે રખ્ખીલ આ લ મીન. ખે રહ મતેકા યા
અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.

યેહ દુઆ હર ફરજ નમાઝકે ખાદ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા અન તસ સલામ, વ મીન કસ સલામ, વ ઇ
લયકા યરજે ઉસ સલામ, હૈયેના રખ્ખના ખીસસલામ વ અદ ખેલના
દારસ સલામ, તખા રકતા રખ્ખના વ તઆલયતા યા જલ
જલાલે વલ ઇકરામ. ખે રહ મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.

અલ્લા હુમ્મા રખ્ખના આતેના ફીદ દુનયા હસ નતવ વ

શીલ આખેરતે હસ નતંવ વકેના અળખન નાર, વકેના અળખલ
કપરે વકેના અળખલ હશરે, વકેના અળખલ કકરે વકેના અળ
ખદ દેન, ખેહુર મતે જદ દીલ હસને વલ હુસેન. વકેના અળ
ખલ આખેરતે વહ શોરના માઆલ અખરાર ખે રહ મતેકા યા
અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ના નસ અલોકા હુઆ દતન, શીલ ધર્મ
વ ખર કતન શીર રીજકે વ તવ ખતન કમલ મૈત, વ
શહા દતન ધનદલ મૈત, વ મગફે રતન ખાદલ મૈત, વ નગતન
શીલ કપરે વ ખલાસન ધનદલ હીસાખ. વ મગફે રતમ મિનન
નાર યા અજીજે, યા ગફાર, ઇલાહન દાયેમન સર મદન શી યવ
મીલ ક્રિયામા. ખે રહ મતેકા યા અર હમર રાહેમીન,

દુઆ.

યા ઇલાહી કયા કહુંમેં હાન્ને જર;
હું ગુનાહોંસે નીહાયત શર્મસાર. ૧
કામ નેકીકા નહીં મુઝસે હુવા;
ગર્ક ઇસ્યાંમેં રહા મુજહો મસા. ૨
તેરે દર પર સીજદેમે રખ્યાહે સર;
છોડ ઇસ દરકો ભસા જાગે કાધર. ૩
કયું ન ખખશીશકા રહું ઉમ્મીદવાર,
મેં ગુનાહગાર ઓર તુમ આમુર્જગાર. ૪

તુને અપને ફજલસે અય કીરદેગાર;
 મુઝકો દુન્યામેં કીયાહે બા વીકાર. ૫
 ઇસલીયે યેહ હે દુઆ શામે પગાહ;
 રખ હમેશા ફજલકી મુઝપર નીગાહ, ૬
 જાનકે રોજે વાપસીકા હો બુફુર;
 સાથ ઇમાં કે મેં જહ અય ગપુર. ૭
 હશ્રમેં જળ ખલકહો અંદોહગીં;
 મુઝકો બખશાવેં શફીકલ મુજનખી. ૮

દુઆ.

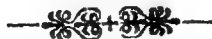
મોમીનો અજન્ને ઇલતીજકે સાથ;
 અજ દુઆકે લીયે ઉદાઓ હાથ. ૧
 અય ખુદા સદકા કીખીયાઇકા;
 સદકા ઉસ નુરે મુસતફાઇકા. ૨
 સીમે રસ્તે ચલાઇયો હમકો;
 પેચો ખમસે બચાઇઓ હમકો ૩
 મરતે દમ ગેબસે મદદ ફીજો;
 સાથ ઇમાનકે ઉદા લીજો ૪
 જળ દમેં વાપસીહો યા અલ્લાહ;
 લખપે હો લાઇલાહા ઇલિ લલ્લાહ. ૫
 કીના ધો મોમીનોંકે સીનેસે,
 સીના હોજાયે પાક ફીનેસે. ૬
 સખકો એક રાહે હક દીખા યા રખ,
 દુર હોં યે ઇખતીલાફે બેજ સખ. ૭

દીનહો દીને અહમદી કુલકા;
 હો તરીકા મોહમ મદી કુલકા. ૮
 અય ખુદા તુ સમીઓ મુજબ;
 બે મુરાદોંકી કર મુરાદ નસીય. ૯
 ન રહે કોઇ ખસ્તા દીલ મમગીન;
 સખકી પુરીહો મુરાદ આમીન. ૧૦

દુઆ

અહદા સામેકિલ મુના જાતી,
 સમદા કાશીઉલ મોહીમ માતી. ૧
 જેરો બાબા નમી તવાનમ અફત,
 ખાલેકુલ અરદે વસ સમાવતી, ૨
 હાજતો ખીશ અજતો મી ખાહમ;
 જાકે કાઝીએ જુમલે હાજતી. ૩
 હેય પોશીદા અજતો પીનહાં નેસ્ત;
 આલે મુસ સીરરે વલ ખુરીયાતી. ૪
 શુકે ફજલે તોકે તવાનમ અફત;
 હાફિજ શી જમીએ હાલાતી.

દુઆ.

ઇલાહી તલબ હમ કરેં સખ ગરીબ;
 કે રોજોંકી બરકતસે જન્મત નસીય, ૧

તુ દીખલાદે જનતમેં દીદારકો;
 હોવે તાજગી સખ દીલો જનકો ૨
 જ બરકત તરાવીહ બખશ સખ ગુનાહ;
 રખ ઉમ્મત મોહમદકો તેરી પનાહ. ૩
 કરમ કર હમોંપર અય સાહેબ કરમ;
 કે રોજોંકી બરકતસે કર દીલ નરમ. ૪
 દે તવશીક તુ હર મુસલમાનકો;
 કે ઇજ્જત દેવે માહે રમઝાનકો. ૫
 દેખો કયાહે બેહતર મહીના તમામ;
 કીયા જીરમેં નાજીલ ખુદાને કલામ. ૬

(ઉપર જે નઝમમેં દુઆએં લીખ્યા હુઈહેં, વોહ નમાજકે બાદ જે યાદહો પરહે; ઓર ઉસકે બાદ ચેહ પરહે.) વ સલ લલાહો તઆલા અત્તા ખયરે ખલકીલી વ નુરે અરશીલી મોહમ દીવં વઆલીલી વ અમ્મહામીલી અજ મઘનિ. જે રહ મતેકા યા અરહમર રાહેમીન.

અસનાદે અહદ નામા.

પેગંબર સલ, ને ફરમાયા હે, જે કોઇ ઇસ અહદ નામેકે! સારી ઉમરમેં એક મરતબે પરહે, અવખત્તા ખુદા ચાહે સાથ ઇમાનકે જાવે, ઓર ઉસકે બેહિસ્તી હોતેકા મેં ઝામીન હું, ઓર જાઅર રદી, કેહતે હુંકે, હજરતસે સુના હે, કે આદમીકે બદનમેં ત્રીન હજર ખીમારીયાં ખુદાયે તઆલાને પેદા કીહેં. એક હજર

ખીમારીયોંકો હકીમ જનનોં હેં, ઝોર દવા કરતેહેં, ઝોર દો હજાર
 ખીમારીયોંકો કોઇ નહીં જનતા. જો કોઇ ઇસ અહદ નામેકો અ
 પને પાસ રખ્ખે, ખુદાયે તઆલા ઉસકો ઉન તીન હજાર ખીમારી
 યોંસે નીગાહ રખ્ખે, ઝોર અખુબકર રહી, કેહતે હેંકે, મેંને
 હજરતસે સુનાહે, જો કોઇ ઇસ અહદ નામેકો અપને પાસ રખ્ખે
 સાંપોંસે ઝોર ખીછધુઓંસે અમનમેં રહે, ઝોર જાદુ ઉસપર
 કારગર નહોવે. ઝોર જામાન બદ ગોયોંકી બંદ હોજાવે, ઝોર
 અગર ઇસકો લીખકર. ઝોર પાનીમેં ઘોકર. કીસી દર્દમંદકો પી
 લાવે તો શિક્ષા પાવે. ઝોર હજરત ખાતુને જન્નત ફરમાતીહેં કે,
 મેંને હજરતસે સુનાહે, જો કોઇ ઇસ અહદ નામેકો શરી લાવે;
 હાજત કીસકી બર આવે. ઝોર ઇસકો મુસ્ક ઝોર જાફરાનસે
 લીખ્ખે, ઝોર મેંહકે પાનીમેં ઘોકર તીન દીન સુખોહકો કીસીકો
 પીલાવે ઉસે ફહમ ઝોર અકલ જ્યાદા હો, જો કુછ સુને યાદ
 રખ્ખે, ઝોર જોંકે યાદ હો વોહ ફરામોશ નહો, ઝોર અમીરલ
 મોમેનીન ફરમાતે હેંકે, મેંને હજરતસે સુનાહે, જો કોઇ ઇસકો
 પરહે ઝોર મુરદોંકો બખ્ષે, કબર ઉસકી મશરેકસે મગરેબ તક
 ફરરાખ ઝોર પુર નુર હોવે, ઝોર અગર ઇસકો મેં મુરદેકી કબરમેં
 સીરહાનેકી તરફ તાકમેં રખ્ખે, તો ઉસ મુરદેકો સાત પેગંબરોંકો
 સવાબ મીલે, ઝોર સવાબ મુનકીર નકીરકો ઉસપર આસાન હોવે;
 ઝોર હક તઆલા ઉસકે લાખ ગજ દાહનેસે, ઝોર ચાલીસ હજાર
 બાંયેસે, ઝોર ચાલીસ હજાર સરસે; ઝોર ચાલીસ હજાર પાંડેંસે
 અજાબ દુર કરે, ઝોર કબર ઉસકી કુશાદા હોવે, કે આંખ કામ
 કર નસકે. ઝોર ઇસ અહદ નામેકો હક તઆલાને એક સુરત બ
 નાઇ હે, કે કબરમેં પાસ રહે, ઝોર જબ મુરદા કયામતકો કબરસે

ઉઠે તો યે ફિરિસ્તા બનકર સામને આવે, ઓર હુલ્લા બેહિસ્તકા લાકર પેહનાદે, ઓર ખુરાકપર સવાર કરે. હક તઆલા ફરમાવે અય મોમીન નેજે સાથ અહદ નામા હે, તો ખુશ રહોકે તુને દુનિયામેં હરરોજ ઇસકો પરહા હે, આજ ઇસ અહદકો મે વફા કરતા હું, તાજ સરપર રખ, ઓર જામા બેહિસ્તકા પેહન, ઓર ખુરાક પર સવાર હો, ઓર બેહિસાખ ઓર બેઅગતખ બે હિસ્તમેં જા, ઓર જીસકી તુ શકાઅત કરે ઉસે બખશું, જખ્ખ ઉસ શખ્સકો ઇસતરેહસે ખલકત કયામતકી દેખે, કે મોંહ ઉસકા ચોધવીં રાતકે ચાંદકાસા હે, ઓર અયસા સામાન હે. ગુલ મચાવેં કે કોનસા પેગંબર હે, મા કોઇ સીદીક ખુશુર્ગવાર હે, કે અયસી ખુશુર્ગાસે આતાહે, ફિરિસ્તા નિગેહબાન બેહિસ્તકા કહેગા, કે યે પેગંબર નહીં હે, બંદા ખુદાકા ઓર ઉમ્મત મોહમ્મદ સલ, કા હે. દુનિયામેં અહદ નામા અપને સાથ રખતાયા, ઓર ઉસકા યે નુર ઓર બરકત હે, જખ્ખ ખલકત વહાંકી ફરીયાદ કરેગી ઓર કહેગી, કે ઇતની મુદત દુનિયામેં હમ રહે, ઓર અફસોસકે અહદ નામેસે ગાફિલ રહે, ઓર અખ પશોમાન હોતેહેં, વોહ અહદ નામયે મોઅઝઝમ યે હે.

અહદ નામા.

બિસ મિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ્લા હુમ્મા ફાતેરીસ સમાવાતે વલ્લ અરદે આલેમીલ ગયમેં
વશ શહાદતે હોવર રહમા નુર રહીમ. અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની આ હદો

ધલયકા શી હાજોડીલ હયાતીદ દુન્યા, બે અત્રા અશહદો અન લા
 ઇલાહા ઇલા અનતા વહ દકા લા શરીકા લકા વઅશહદો અત્રા
 મોહમ મદન અબદોકા વ રસુલોકા ફલા તકેલની ઇન તકેલની
 ઇલા નફસી તોકર રેખની ઇલશ શરરે વ તોબાએદોની ઇન દકા
 અહદન અહદા, વ ફયતહુ ઇલા યવમીલ કીયામા ઇન નકા લા
 તુખલેકુલ મીઆદ. સલ લલાહો તઆલા અત્રા ખયરે ખલકીહી
 મોહમ મદીવ વઆલીહી વ અસહાબીહી વસલ્લમ અજ મઇન, બે
 રહમતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

અસનાદે દુઆયે સુરયાની

ખુજુર્ગાને દીન ઇરશાદ ફરમાતે હેં, કે યે દુઆ નજદીક
 પાક રખ્ખુલ ઇન્જતકે બહોત મકયુલ હે, ઓર ઇસકો પરહનેકી
 બહોત તરકીબેં હેં, લેકીન કોઇબી મુશકીલ અમરકે લીયે આ
 લીસ રોજ તક બા વુજુ બાદ અજ નમાજે સુબોહકે યા બાદ
 અજ નમાજે ઇશાકે ઇસકા વીદ કરે, તો ઇનશા અલાહો
 તઆલા ઉસકી મુરાદ પુરી હોગી. ઓર ઇસ દુઆકા વીદ હમેશા
 રખનેસે કીસીકા મોહતાજ નહોગા. ઓર ઉસકે રોજગારમેં બર
 કત હોગી, ઓર અલ્લાહ તઆલાકી ખુશવુદી હાસીલ કરનેકા
 જરીઆ હોગા. યેહ દુઆ પરહનેકે અબ્વલ ઓર આખેર દુરદ
 શરીફ તીન, યા પાંચ, યા સાત સાત બાર પરહે; ખુદાવંદ કરીમ

નમામ દીનદાર ભાઈઓંકો નેક કામ કરનેકી હીદાયત નસીબ કરે
આમીન. સુમ્મા આમીન, વોહ દુઆયે મોઅઝઝમ યે હે.

દુઆયે સુરયાની.

ખિસ મિદલા હિર રહમા નિર રહીમ.

અનલ મવજુદો ફત હુખની તજેદની,
ફઇન તત હુખ સીવાઇ લમ તજેદની.
અનલ મકસુદો લા તકસુદ સીવાઇ,
કસીરલ ખલકે ફત હુખની તજેદની.
અનર રખખુલ લજી યખશા અગ્નખી,
જમીકલ ખલકે ફત હુખની તજેદની.
અનલ મલેકુલ મોહયમેનો જલ્લા કદરી,
અઝીમુલ મુલકે ફત હુખની તજેદની.
અનલ માખુદો લા તાખુદ સીવાઇ,
અનલ જખખારો ફત હુખની તજેદની.
અના લીલ અખદે અરહમો મીન અખીહો,
વમીન અખવયહે ફત હુખની તજેદની.
તજેદની વાહેદન સ મ દન અઝીમન,
કસીરલ ખીરરે ફત હુખની તજેદની.
તજેદની મુસતગાસન લી મુગીસન,
અનલ કહહારો ફત હુખની તજેદની.
વ અરહમો મીન ઇબ્રાદી મન અસાની,

બે જોહલીમ મીનહો ફત લુખની તજોદની,
 તજોદની શી સવાદીલ લયલે અખદી.
 ફરીખમ મીનકા ફત લુખની તજોદની.
 તજોદની રાહુમન ખર રર રઉફન,
 બે ફુલ્લીલ ખલકે ફત લુખની તજોદની.
 તજોદની વાસેઅન લીલ ખલકે ગયરી,
 અનલ મજકુરો ફત લુખની તજોદની
 તજોદની શી સુઘુદેકા હીના તદલ,
 વહીના તકુમો ફત લુખની તજોદની.
 ઇજલ લહફાનો નાજની કઝીમન.
 અકુલ લખખયકા ફત લુખની તજોદની.
 ઇજલ મુદ તતરો કાલા લા તરાની.
 નઝરતો ઇલયહે ફત લુખની તજોદની.
 અ તારેફે મય યગીસુલ ખલકે ગયરી,
 સરીઉલ અખજો ફત લુખની તજોદની.
 અ તારેફે મુનકેજન ગયરી સરીઅન.
 મીનલ હલકાતે ફત લુખની તજોદની.
 આ તારેફે મય યકુલ લીશ શયયે ગયરી,
 યકુન ફ ય કુનો ફત લુખની તજોદની.
 આ તારેફે સાતેરલ લીલ ગયખે ગયરી,
 અનસ સતતારો ફત લુખની તજોદની.
 ફઇન તાખા તુખતો અલયહે અખદી,
 અનત તખ્વાખો ફત લુખની તજોદની.
 વ મય મીસલી ફ અયના યકુનો મીસલી.

વ લયલા યકુનો ફત લુખની તજેદની,
 હલુમ્મા ધલૈયા લા તકસુદ સીવાધ,
 અનલ મકસુદો ફત લુખની તજેદની.
 અ તજકોરો લય લતન નાદીતા સીર રન,
 અલમ અસમાકા ફત લુખની તજેદની.
 ફલા યુનજકા યા અખદી સીવાધ,
 મીનન નીરાને ફત લુખની તજેદની.
 વ લયસા યમલેકુલ શીરદવસા ગયરી,
 અનર રજ્જકો ફત લુખની તજેદની.
 અ હલ શીલ ખલકે મધ યોતી જજલન;
 સીવાધ લયસા ફત લુખની તજેદની,
 અ તારેફો સાતેરન લીજ જનમે ગયરી.
 અનલ ગફફારો ફત લુખની તજેદની.
 સઅગફેરો લીલ ધખાદે વ લા ઉખાલી,
 ગદાતલ હશરે ફત લુખની તજેદની.
 વ અકરેમ મય યુરીદો ખેલા હિસાખીન,
 અનલ વહહામો ફત લુખની તજેદની.
 ફ અજ જેજની વલમ ત રકતતો મીસલી,
 વ લસતો તરાહો ફત લુખની તજેદની.
 વ અકરેમો મધ યતુમો ધલૈયા ખવફત,
 લીયલ ધકરામો ફત લુખની તજેદની.
 લીયલ આઝાઓ વન નેમાઓ ધનદી,
 લીયલ ખયરાતો ફત લુખની તજેદની.
 લીયદ દુન્યા વમા શીહા જમીઅન,

લીયત્ર મલ કુતો ફત લુખની તજેદની.
 અ તારેફો મલ લહુ ઇસમુન ક ઇસમી.
 અનર રહમાનો ફત લુખની તજેદની.
 અ નદલા હુલ લજી લા શયયા મીસલી,
 અનદ દૈયાનો ફત લુખની તજેદની.
 અનલ મલેકુલ મુલુકો વ કુલ્લે મુલકીન.
 લીયત્ર મીરાસો ફત લુખની તજેદની.
 અના ઉફ્રીદ હુહુરા વ કખલા કખલીન,
 વ ખાદલ ખાદે ફત લુખની તજેદની.
 અનલ વહહાબો યા અખદી સરીઅન,
 વલીયુલ અહદે ફત લુખની તજેદની.
 અનલ ફરહુલ મુદખમેરો ફવકા અરશી,
 ખેલન તકત્રીફો ફત લુખની તજેદની.
 અનર રખખુલ લજી લા જુલમા ઇનદી,
 વ લસતો અખુરો ફત લુખની તજેદની,
 ખલકતો મોદર મદન તુરન કદીમન,
 લહુલ હુશના ફત લુખની તજેદની.
 વ યશ ફઝો શીલ ખાલાયેફે યવમા હશરીન,
 ઓશફફેઓ શીહે ફત લુખની તજેદની.

અયાન ગુનાહે સગીરા વ કખીરાકા.

મુસત્રમાનો અખ ગોશો દીલસે મુનના આદીયે, કે જયમે
 અરકાન ઇસલામકે ખખલાને ધરઝ હેં, ગુનાહોંસે દુર રેહનાખી ફરઝ

હે. યુનાહ બાહે કખીરા યાને બડે, ઉનકે કરનેસે અબળ્ય હોગા, અગર તોબા નકરે; ઓર બાહે સમીરા હેં, ઉસકે કરનેસેબી અબળ્ય હોગા, પર થોડા. અબ યુનાહે કખીરાકા બયાન કરતાહું, શીર્ફ ખુદાસે કરના, યતીમોંકા માલ ખાના, કીસી અવરતકો કુઠી તોહમત છનાકી કરની, દોચંદ કાફિરોંકે જંમસે ભાગના, શરાબ પીના, કુદમ નાહક કરના, કીસીકો પીછે બદીસે યાદ કરના, કીસી કે હકસેં યુમાન બદ કરના, અપને તર્ફ જેરોંસે અછછા જનના ખુદાસે ખોદ ન કરના, હમસાએકી જોર બેટીપર નઝરે બદ કરના, ખુદાકી રહમતસે નાજિમીદ હોના, કીસીસે વાગેદા કરકે વફા ન કરના, કીસીકી અમાનતમેં ખીયાન કરના, ખુદાકા ફરજ તરક કરના “કુરઆને શરીફ” પરહકે લુલ જના, શહાદત હકકી છુપાના, શહાદત કુઠી દેના, જુઠ બેલના, ખુસુસ કસમ કુઠી ખાના. જસસે કીસીકા માલ યા જન યા દુરમત જતી રહે. કસમ ખુદાકે નામકે સીવા ઓર કીસીકી ખાના, ઓર રીજદા કીસીકો સીવા ખુદાકે કરના. જુમઆકી નમાજ તરક કરના, હમેશા જમાઅત તરક કરના, મુસલમાનોંકો કાફિર ફેલના, કીસીકા બીલા સુનના, ચોરી કરના. સવદા લેતે દેને કમ તોલના, જાલીમોંકી, ખુશામદ કરના, ખ્યાજ ખાના, કઝીયા નાહક ફેસલ કરના, મોલ યુદકે પીછે જખરદરતીસે કમ દેના, લડકોંસે ખુરા કામ કરના, હવેજકી હાલતમેં અપની જોર યા બાંદીસે સોહાબત કરના, અના જહી ગીરાનીસે ખુશી હોના, કીસી જેર અવતરકે પાસ ખીલવત મેં બેહના, જનવરોંસે જમાઅત કરના, જુવા બેલના, કાફિરોંકી રસમેં પસંદ કરના, નુજુમીકી બાતોંકો સમ્યા જનના, દાવા અપની ઇબાદત યા તકવાકા કરના; મુરદેપર પીટના, પુકારકે રોના,

ખાનેકો ખુરા કેહના, નાચ દેખના, બાળેંસે સુનના, ઇબાદત
લોગોંકે દીખાનેકો કરના, કીસીકે ઘરમેં જો ઇબજત ચલેજના,
કીસીસે મસખરી કરકે બેહુરમત કરના. ગુનાહ ઉનકે સીવા ઝોર
બહોત હેં. ગરઝ સબ ગુનાહોંસે દુર રહે. ઝોર તોખા કરતા
રહે. હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે મુસલમાન વોહ શખ્સહે, કે
જીસકી જખાનસે ઝોર હાથસે કીસીકો ઇજા નહો. ઇનસાનકો
લાજમ હે ઝોર લાયેક યું હે, કે અપને તઈ લેહાઝ કરકે સબસે
ખુરા આપકો જાને; ઝોર કીસીકો ખુરા નજાને; ઝોર કીસીકો ઝેબ
તલાશ ન કરે. પર બગેર તલાશકે અપર ઝેબ કીસીકો માલુમ
હોજાયે, તો નરમીસે ઉસે નસીહત કરે, લેકીન ફઝીહત ન કરે,
ઝોર રસવા ન કરે, હકતઆલા સબકો નેક અમલકી તવશીક દે.
આમીન.

ગઝલે નાચત.

હમારે સરવરે આલમકો રત્યા કોઇ કયા જાને,
અગર હો ચક્મે હક ખાં એન જાતે કીશીયા જાને.
બશરકી આંખ ગર જીલવેકો ઉનકે દેખના જાને,
હરએક શયમેં ઝુહુરે મઝહરે જાતે ખુદા જાને.
અગર નુરે નખી નુરે ઇલાહીસે જીદા જાને,
યે કમ ફહમી સરાસર હે ખતા જાને ખતા જાને.
કલક હે રંજ હે હસરત હે બહરે સરવરે દીં મેં,
ગુજરતા હે જો સદમા દીલપે અપને કોઇ કયા જાને

જાપાંપર લા નહીં સકતેહેં હમ પાસે શરીઅત
 મોહંમદકો સમઝતે હેં જો કુછ દિલમેં ખુદા જાને.
 ઉમ્મીદે વસ્તે મહબુબે ખુદામેં સીફ્ત જીતે હેં,
 મગર દીલકા યે મફસદ કબ્જ ખરઆયેગા ખુદા જાને.
 જરો દૌલતસે દિલસે જાનસે ઓર દીનો ધમાંસે,
 મોહબ્બત સૈયદે આલમકી લાજીમ હે સીવા જાને.
 ઉન્હીકે વાસ્તે હકને કીયે દોનોં જહાં પયદા,
 ઉન્હીકી જાતે અફદ્સ ખાયેસે હર દો સરા જાને.
 ફીદાયાંને નખીમેં અય તજમ્મુલ અપની ધજ્જત હે,
 દોષ મુનઘમ હમારા મરતયા જાને તો કયા જાને.

કસીદયે નાઅત

અનકે ખુલ ખુલ હમને ખાગે દહેર દુંડા શાખ શાખ.
 પાયા ઉનપે નામે અહમદ સાફ લિખ્ખા શાખ શાખ.
 પત્તે પત્તે પર પતા પાયા નખીકે તુરકા,
 દેખા હમને જુલવાગર અહમદકા જુલવા શાખ શાખ.
 ખાગ જાને ખાગે આલમ કરદીયા હકને જીસે,
 ઉસકા ખુલ ખુલ ખોસ્તાને દીમેં જોલા શાખ શાખ.
 પુર સમર જીસસે હુવા નખ્તે મુરાદે અહલે દીં,
 ખાગે ઉમ્મીદે જહાં લાયા હે મેવા શાખ શાખ.
 જેરે સાયા આ ગયા જીસકે જમીં ઓર આસમાં,
 અયસા ખોસ્તાને મોહંમદ ખરહકે કુલા શાખ શાખ,

નુરે હકકે સાથ થા નુરે મોહમદ જુલવાગર.
 જો શજરપર તુરકે મુસાને દેખા શાખ શાખ.
 કયા અજબ બાગે જહાંમેં ગર રહે સરસજન તુ,
 અછછા યે મજમું હે સરવર તુને બાંધા શાખ શાખ.

ગઝલે નાઅત.

આસ્તાને સરવરે કોનો મકાં કુછ ઝોર હે,
 યે જર્મીં કુછ ઝોર હે યે આસમાં કુછ ઝોર હે.
 ઇશકે અહમદમેં ફના હોના બકા બિલ્લાહ હે,
 અય ખીઝર હુદ્દે હયાતે જાં કુછ ઝોર હે.
 તુરે સીના કયા હે મુસા ઝોર કયા ઉસકા સફર,
 અય કલીમુલ્લા સેરે લા મકાં કુછ ઝોર હે.
 યું તો યુસુફલી હે માઅશુકાંને આલમમેં મગર.
 નાજો અંદાજે હખીએ દો જહાં કુછ ઝોર હે,
 અહમદે બેમીમ વ અહમદમેં હે પરદા મીમકા,
 અસ્લમેં કુછ ઝોર હે સબકો ગુમાં કુછ ઝોર હે.
 મેં હું મદદાહે નખી જુલજુલ સનાખાને ચમન,
 રંગ અપના ઝોર હે ઉસકી જ્યાં કુછ ઝોર હે.
 ઝોરપર મખસુક આશોક તુઝપે ખાલેક શેફતા,
 તેરે જોબનમેં અદા અય જાનેજાં કુછ ઝોર હે.
 સબ પયંબર કેહતેહેં અલ્લાહસે રાજો નિયાજ,
 વાસ્તા તેરે ખુદાકે દરમીયાં કુછ ઝોર હે.
 હર મુશીબત સેહલ હે હર મૈત હે આસાન તર,

ચાહનેવાલોંકા તેરે ઇમતેહાં કુછ ઓર હે.
 ફરજે ઇમાં હે મયં ઇશકે મોહમદ મુસતફા,
 શરએવાલોંકા યે શરાબે અરગવાં કુછ ઓર હે.
 વાયેઝોંકે પંદમેં બિસમીલ અમર કયા ખાક હો.
 ખાહુશે દીલ કુછ ઓર હે તરજે બયાં કુછ ઓર હે.

મદહે પયંબર.

નકશે કદમ હબીબે ખુદાકા કાધર નહીં, ?
 વોહ સીમ્ત કોનસી હે કે કાઅબા બધર નહીં.
 દેખુમેં કીસતરેહસે નબીકા મુકામે ખાસ,
 વહમે ખ્યાલકાબી વહાંતક ગુજર નહીં.
 ગુજરાહે આસમાંસે પુરાકે રસુલે પાક,
 દોનોં નિશાંને સુમહેં યે શમ્સો કમર નહીં.
 અદલાહ રે લતાફતે પટકા નીગલ ગયા,
 એન્નજ હે રસુલે-ખુદાકી કમર નહીં.
 ચોંકું જો ખાબસે તો મદીના નઝર પડે,
 કીસમતમેં કયું ખુદા કોઇ અયસી સહર નહીં.
 મુનકર નકીરસે મેં કહુંગા દમે સવાલ,
 અહમદકા નામ યાદ હે ઓર કુછ ખબર નહીં.
 શીરહોસકો તમીઝ હમારા સલામ હે,
 કયા જાયે ઉધર કે મદીના બધર નહીં.

ગઝલે નાઅત.

હીદાયતકી હો આલમકો હીદાયત હોતો અયસીહો;
 રીસાલત હોતો અયસી હો નુખુવત હોતો અયસીહો.—૧
 ખુરાકે બર્ક જવલાં દમમેં પહોંચા અરશે આઝમ પર;
 જે તેઝી હોતો અયસીહો જે સુરઅત હોતો અયસીહો.—૨
 વતનસે મેં જે નીકલા રાહ સીધી લી મદીનેકી;
 જે સવદા હોતો અયસાહો જે વહશત હોતો અયસીહો.—૩
 અલીને એકહી હમલેમેં તોડા બાબે ખયબરકો,
 જે કુવત હોતો અયસીહો જે તાકત હોતો અયસીહો.—૪
 સદાથી અંશહુદો અનના મોહમમદ સંગરેજેંકી;
 સદાકત હોતો અયસીહો શહાદત હોતો અયસીહો.—૫
 જમાલે પાક દીખલાયા નીગાહે હુદ્સે દેખા;
 તવજ્જેહ હોતો અયસી હો ધનાયત હોતો અયસીહો.—૬
 જે તસવીર આપકી ખેંચી કહા નકકારે કુદરતને;
 જે નકશા હોતો અયસાહો જે સુરત હોતો અયસીહો.—૭
 શયે મેઅરાજ બખશા ઉમ્મતે આસીકો ખાલેકને;
 શકાઅત હોતો અયસીહો જે રહમત હોતો અયસીહો.—૮
 ‘કલીમે’ ખુશ બયાં કયા ખુશ કલામીહે જઝા કલ્લા;
 મઝામીં હોતો અયસેહોં તખીયત હો અયસીહો.—૯

મદદે પયંબર.

- નાઅતે અહમદમેં કહું કયા મેરા રત્યા કયાહે,
વસ્ત્ર ખાલેકહી જો ફરમાયે તો બંદા કયાહે. ૧
- આજે ખુરશીદે જહાંતાબકે જરરા કયાહે,
હુસ્ને યુસુફકો તેરે સામને રત્યા કયાહે. ૨
- બંદએ હકહું ગુલામે શહે લવલાક હુંમેં,
પુછોતો મુઝકો નકીરેનને સમજા કયાહે. ૩
- ઝાંક કર જાલીયોંકો પુછુંગા હંગામે સલામ,
અય દીલો દીદા કહો ઓર તમન્ના કયાહે. ૪
- શબે મેઅરાજમેં ખાલેકને ચેહ હજરતસે કહા,
આ મેરે સામને મહયુબસે પરદા કયાહે. ૫
- લખ ચીમટ જાતેહેં કેહતા હે જો મોહમદ કોઇ,
ઓર ઇસ નામસે બરહકર કોઇ મીઠા કયાહે. ૬
- જીસને ચકબાર મદીનેકી જીયારત કરલી,
શીર ઉસે રોઝયે રીઝવાંકી તમન્ના કયાહે. ૭
- તુરપર હજરતે મુસાજો ગીરે ગશ ખાકર,
જુલ વયે યાર પુકારા અબી દેખા કયાહે. ૮
- મેંતો ઉસ જજબએ ઉલ્લટકા અસર જબ જાનું,
ખુદ નખી મુજસે કહેં તેરી તમન્ના કયાહે. ૯
- જુલ વયે નુરે નખીસે મેરી સયરી હોજાયે,
મલેકલ મોતસે કેહદો કે તકાજા કયાહે, ૧૦
- અમને નાઅતમેં કુછ નગમે સરાઇ કરલો.
હમસરીરો દમે ફાનીકા બરોસા કયાહે. ૧૧

- શાક્યે રોજે જાગ્યા હું મેં મીસકીં મદદાહ,
 ગો ગુનાહ ગાર હું લેકીન મુઝે પરવા કયાહે. ૧૨
- હમકો વાઝેઝ નસુના છકરે ખેહીસ્તો દોજખ,
 હમ ગુલામાને નખીહેં હમેં કેહતા કયાહે. ૧૩
- ચેહી કેહતાહે દીલે ખસતયે “મીસકી” હરદમ,
 ઉઠ ચલ અપ્પ સુયે અરખ હીંદમેં બચકા કયાહે. ૧૪

કસીદયે નાઅત.

- જખ દીલસે નામે પાક મોહું મદ નીકલ ગયા,
 ધનસાન ગીરતે ગીરતે જમીં પર સંભલ ગયા. ૧
- બરકતસે નામે પાક હખીયુલ્લાહકે,
 આયા પહાડબી મેરે આગે તો ટલ ગયા, ૨
- રોજે જાગમેં નાજે શકાઅતસે દેખલો
 કોહે ગીરાં ગુનાહોંકા એક પલમેં જલ ગયા, ૩
- બુઝ સખરો શુક ઓર ન નીકલા ઝખાંસે હર્ફ,
 ખંજર ગલે હુસેનપે જુસ વક્ત ચલ ગયા, ૪
- રોયા તમામ શખજો મેં ખાલેકકે ખૌફસે,
 દફતર મેરે ગુનાહકા પાનીમેં ગલ ગયા, ૫
- કુછ હાલ અપની ઉમ્મતે આસીકા દેખીએ
 કયા હોગયા ઝમાનેસે કયા રંગ બદલ ગયા, ૬
- ચેહ ધર મુસાફરાનાહે ધસમેં નહીં કયામ.
 આયા જો કોઇ આજતો શીર કોઇ કલ ગયા, ૭
- પોંહચેગા વોહી મંઝીલે મકસદ પર અપ ‘કસીદ’
 રાહે ખુદામેં આનકે જો સરકે બલ ગયા,

કસીદયે નાચત,

ફકત તુઝપર તસદ્દુક કયા દીલે ધનસાન જાતા હે,
 તુઝીકો દેખકર જીખીલબી કુરખાન જાતા હે,
 જો દેખેહે મોહંમદકો ખુદાકો જાન જાતા હે,
 કોઈ ઇસમેં જરા શક લાયે તો ઇમાન જાતા હે,
 અહમમેં ઓર અહમદમેં ફકત હે મીમકા પરદા,
 જીસે પહેછાનના આતા હે વોહ પહેછાન જાતા હે,
 ઝીયારત હોગઈ જીસકો મોયસ્સર ઉસકે રોઝેકી,
 કહાં કબજેસે ઉસકે રોઝયે રીઝવાન જાતાહે,
 નહીં મહશ્મ શીરતા કોઈ ઉસકે આસતાનેસે,
 જો બેસામાન આતા હે વોહ બાસામાન જાતા હે,
 શકાયત હમ ગુનાહગારોંકી હોગી ઉસકે બીન કીસસે
 વોહી નઝરોંપે શીરતા હે ઉસી પર ધ્યાનજાતા હે,
 ફહેંગે અંબીયા મહશ્મમેં દેખો શાફયે ઉમ્મત,
 ગુનાહગારોંકો બખ્શાને સુયે રહમાન જાતા હે,
 ઝફર સલ્વેઅલા કયા નામ પ્યારા હે મોહંમદકા,
 યે દીલ ઉસ નામપર સોસો દક્કા કુરખાન જાતાહે,

— ❁ ❁ ❁ —
ગઝલે નાચત.

— ❁ ❁ ❁ —
 મોહબ્બત ગેરસે મેરી છુડાદો યા રસુલુલ્લાહ,
 મુઝે અપનાહી દીવાના બનાદો યા રસુલુલ્લાહ.
 લગા તઢીયે ગુનાહોંકે પગ દીન રાત સોતા હું,
 મુઝે ઇસ ખાખે ગફલતસે જગાદો યા રસુલુલ્લાહ,

પડાહું કેઅરે દરિયામેં ભંવરમેં ખાતાહું ચક્ર,
 કિનારે લુલ્હસે મુજકો લગાદો યા રસુલુલ્લાહ.
 અંધેરી કબ્રમેં મુજકો અકેલા છોડ જાવેજે,
 વહાં હો ફઝલસે તેરે ઉજલા યા રસુલુલ્લાહ.
 બડી કિસમત હમારી હે કે ઉમ્મતમેં તુમહારી હે,
 ભરોસા દીનો દુનીયામેં તુમહારા યા રસુલુલ્લાહ,
 ચેહી હે આરઝુ દીલમેં પરહું તુઝ નામકી તસખીહ,
 કરેં કુછ કામ દુનીયામેં તુમહારા યા રસુલુલ્લાહ.
 ખુદા મુજકો મદીનેમેં જો લેજાવે તો ખેહતર હે,
 કે રોઝા જાકે મેં દેખું તુમહારા યા રસુલુલ્લાહ,
 હુસેની પીર હે મેરા કે જીનકા મુલક હે બયતુલ્લા,
 મુસાશીર હું મેં કાઅખેકા દીખાદો યા રસુલુલ્લાહ.

— ❀ ❀ ❀ —
ગઝલે ચીસ્તી.

રકમ કઅહો સીફત તેરી મોઘતુદીન અજમેરી,
 વોહ આલી શાન હે તેરી મોઘદીન અજમેરી,
 ખયાં મેં કયા કરેં તેરા કહાં મકદુર હે મેરા,
 વોહ જાતે લા મકાં તેરી મોઘતુદીન અજમેરી,
 જમીં વ આસમાં તેરા મર્કીં વ લા મકાં તેરા,
 અરશ પર ધુમ હે તેરી મોઘતુદીન અજમેરી,
 તેરે દરીયાયે વહદતમેં સશીના કઅ મેરા અટકે,
 તુ કિસ્તી પાર કર મેરી મોઘતુદીન અજમેરી,
 તેરે દરખાર જો આવે મુરાદેં દીલકી વોહ પાવે,

સખી દરબાર હે તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 તુહી હે પીર પીરોંકા કુતુબ ઓર ગૌસ મીરોંકા,
 હુકુમત હીંદ હે તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 ખતે હામ હખીખુલા દીલા તુ ફેઝ હુખુસ સીર,
 લીખા પેશાનિપર તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 તુ કુતબુદીન ફરીદુદીન રશીદીન અલાઉદીન,
 યે શાને પંજતન તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 તુહી હાદી હીદાયતકા તુહી વાલી વિલાયતકા,
 ફકર મીરાસ હે તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 વસીલા તુ ગદાઓંકા શહેનશાહ બાદશાહોંકા,
 દુહાધ ધર બધર તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 દીલા તુ શમસ કે મકસુદ અલાઉદીન સાબર કુદ,
 હુઝુરીમેં રહુ તેરી મોઘનુદીન અજમેરી,

ગઝલે યાર.

તુરપર જલવા દીખાયા યારને, મુસાકો બે ખુદ બનાયા યારને,
 સરદીયા સર મસ્ત અપને ધક્કમેં, મજનુંકો બનબન શીરાયા યારને,
 ચેહ કહા જીખીલને લાકર ખુરાક, ચલીયે યા અહમદ ખુલાયા યારને,
 કયા બકા રત્ના મોહમદકો મીલા, રખર અપને ખુલાયા યારને,
 બેકલી હઝરત બિલાલકી કયા લીખું, સહરા બસહરા શીરાયા યારને,
 શબકી બેતાખી લીખું કયા દોસ્તો, ખાખમેં જલવા દીખાયા યારને,
 પુતલા કરકે ખાકકા પરબર-દિગાર, રોશની દિલમેં લગાયા યારને,
 કર કાઝી ખુલાકા રોબે શબ, ખાખકા બંદા બનાયા યારને,

ગઝલ.

અય મેરે ખાળ પ્યારે લે ખબર, દીન દુનીયાકે સહારે લે ખબર
અહમદે મુરસલકે પ્યારે લે ખબર, ખુરજે ઝોહરાકે સીતારે લે ખબર,
યા મોહૈયોદીન શાહે અવલીયા, અય મેરે હકકે દુલારે લે ખબર.
શરખતે દીદાર તેરા ચાહીયે, સાકીયે કવસરકે પ્યારે લે ખબર.
અય મેરે ફરયાદરસ મુશકીલ કુશા, દરપે તેરે આ પુકારા લે ખબર.
નાતવાં મહમુદશાહ બાસદ નીયાઝ, હરબડી તુજકો પુકારે લે ખબર.

ગઝલે તાલીખ.

હમારે પેશવા ખાળ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં,
હમારે રાહનુમા ખાળ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
રસુલુલ્લાહકી અવલાદમેં હેં વોહ વલીયે હક,
જહાંકે બાદશાહ ખાળ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં,
શરીઅત માઅરેફતસે ઝોર હકીકતસે તરીકતસે,
હુયે વાકેફ સદા ખાળ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
હસબમેં હેં વોહ લાસાની નસબમેં દુરરે યકતા,
અલીકે દીલરખા ખાળ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
શિક્ષા હાસીલ ઝમાનેકો મઝારે પાકસે ઉનકે,
મરીઝાંકી દવા ખાળ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
હરએક છોટા બડા કેહતાહે ઉનકો શાહે હિંદુસ્તાં,
વલીયે હિંદ કયા ખાળ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
કીયા હિંદુસ્તાનમેં કબજા શમશીરે કરામતસે.

શુભચે આસક્ષા ખાળ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
 ઝખાં લાઉ કહાંસે જો કહેં તવસીફ ઉનકીમેં,
 પયે મદહો સના ખાળ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.
 ખુદાકો પાયેગા તાલીખ મુકરર ઇશકસે ઉનકે,
 મુકરર રાહનુમા ખાળ મોઘનુદીન ચીસ્તી હેં.

ગઝલે રીયાઝ.

કહેં કયસ્મી સના ખાની મોહૈયોદીન જીલાની,
 તખીઅત હે ન જવલાની મોહૈદીન જીલાની.
 દહનમેં હે કહાં તાકત ઝખાંમેં હે કહાં જુરાત,
 જો લીખ્ખે વસ્ફે લાસાની મોહૈયોદીન જીલાની,
 નખીકે લાડલે તુમ હો અલીકે લખ્તે દીલ તુમહો,
 ખુદાકે દોસ્ત હો જાની મોહૈયોદીન જીલાની,
 મેરી કીસ્તી ભંવરમેં આગધ અખ નાખુદાઇ કર,
 દક્ષા કરદે યે તુગયાની મોહૈયોદીન જીલાની
 મેરે સખ કામ ખનજાવેં નઝર શફક્તકી ગર ડાલો,
 કર અખ મુશકીલકી આસાની મોહૈયોદીન જીલાની,
 ગુનાહ મેંને કીયે યહાંપર હયા રખના જરા મેરી,
 નહો શીર મુજકો હયરાની મોહૈયોદીન જીલાની,
 રીયાઝે ખસ્તા હે તીસ્ના બજુઝ ઇસકે નહીં જાંબર,
 શફાઅતકા પીલા પાની મોહૈયોદીન જીલાની,

કસીદા.

મરહુમા કયા ગૈસે આઝમ પીરહે, સખ વલી અલ્લાહકા વોહ ખીરહે.
હેં નવાસે વોહ રસુલ્લાહકે, સય કહો તુમ કીસકી ચે તવકીર હે.
અસને ખેંચાયા વોહી આશૈક હુવા, કયા મોહૈયોદીનકી તસવીર હે.
મારતેહી મુરદે ઝીંદા હો ગયે, ઉનકી ઠોકરમેં અજબ તાસીર હે.
કીમયાસે કોન રખતાહે ગરઝ, ખાક ઉસ દરકી મીલે અકસીર હે.
કાફરૌંકા કુફ્ર ગારત હો ગયા, ચમકી જબ મહબુબકી શમશીર હે.
ખુઝ જો દીલમેં રખા મહબુબસે, વોહ બડા મરદુદ ઓર બેપીર હે.
દુર હું અફસોસ અપને પીરસે, આહરે ઉલટી મેરી તકદીર હે.
ખૌફ કયા હે દોસ્ત તુજકો હશ્રકા, પીર તેરે ગૈસે આઝમ પીર હે.

કસીદા,

સરાપા મેહરે તાબાંકા હે યા માશુકે રખ્યાની,
કે આલમ તુરે યઝ્દાંકા હે યા માશુકે રખ્યાની.
જહાંમેં હે તુમ્હારા રત્થા કુત્બો ગૈસસે આલા,
અકીદા અહલે ઇરફાંકા હે યા માશુકે રખ્યાની.
રસુલુલ્લાહકી દરગાહમેં તેરી સારી રસાઇહે,
તુ મવરદ લુલ્લા એહસાંકા હે યા માશુકે રખ્યાની.
રીયાસે પાક તેરા ફક હે પાબંદે સુન્નતહે,
યે હુસ્નો વસ્ફ ઇમાંકા હે યા માશુકે રખ્યાની.
બચાયા તુમકો સતહો સુકસે ખલ્લાકે આલમને.

ਸਰਾਸਰ ਫੇਅਲ ਨੁਕਸਾਂਕਾ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਘੁਆਨੀ.
 ਘੀਲਾਫੇ ਸਰੇਅ ਧਾਰਾਂਨੇ ਨਘੀਨੇਕੀ ਨਕੋਘ ਘਾਤ,
 ਅਕੀਏ ਫਰ ਮੁਸਲਮਾਂਕਾ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਘੁਆਨੀ.
 ਤਸਵਵੁਕੇ ਸਰੀਅਤਫੇ ਅਯਯ ਪਥੇਯੇ ਧਰਾਧਰਫੇ.,
 ਮਯ ਫੇਨਾਂਮੇਂ ਮੀਯਾਂਕਾ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਘੁਆਨੀ.
 ਫ਼ਰੇਯੇ ਧੀਰਫੇ ਆਫਤ ਖੁਪ ਨਹੀਂ ਸਕਤਾ ਛੇ ਕਾਮੀਯਸੇ,
 ਮਕੋਯਾ ਯੇ ਫਰ ਧਨਸਾਂਕਾਂ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਘੁਆਨੀ.
 ਤੇਰਾ ਨਾਮੇ ਮੁਆਰਕੁ ਤੋ ਰੀਕਾਘ ਸੈਯਦ ਅਹੁਮਦ ਛੇ,
 ਲਕਯਲੀ ਪੀਰੇ ਪੀਰਾਂ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਘੁਆਨੀ.
 ਤੇਰੇ ਮਫਫਾਛ ਛੋਛੋਛਰ ਸੁਯਨਵਰ ਨਾਯ ਕਰਤੇਛੇ,
 ਕੇ ਤੁ ਮਕਯੁਲ ਸੁਯਲਾਂਕਾ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਘੁਆਨੀ.
 ਧਨਾਯਤ ਫੇਯੇ ਰਹਾਨੀ ਕਹੀਂ ਸਾਯਦਾ ਕੋ ਛੋ ਛਯਰਤ,
 ਤਕਾਯਾ ਉਸਫੇ ਅਰਮਾਂਕਾ ਛੇ ਯਾ ਮਾਥੁਕੇ ਰਘੁਆਨੀ.

ਗਯਲੇ ਨੁਰਰ ਰਿਕਾਘ

ਨਸਾਂ ਤੇਰਾ ਅਯ ਯੇਨਸਾਂ ਫੇਯਤੇ ਛੇ,
 ਫਮ ਅਪਨੇਮੇਂ ਤੁਯਕੋ ਅਯਾਂ ਫੇਯਤੇ ਛੇ.
 ਤੇਰੀ ਕੁਫਰਤੇ ਕਾਮੇਯਾਫੇ ਫਲਾਯੇਲ,
 ਤੁਫੇਲੇ ਸਫੇ ਧਨਸੋ ਯਾਂ ਫੇਯਤੇ ਛੇ.
 ਯੇਕੀ ਯਾਂਦ ਆਯੇਂ ਤੋ ਫਿਲਕੀ ਨਯਰਸੇ,
 ਤਯਫਲੀਯੇ ਨੁਰੇ ਯੁਫ ਫੇਯਤੇ ਛੇ.
 ਤਯਫਲੀ ਤੇਰੀ ਛੇ ਫਰਅੇਕ ਸਾਯਮੇਂ ਸੈਸ਼ਨ,
 ਮਗਰ ਅਫਲੇ ਗਫਲਤ ਕਲਾਂ ਫੇਯਤੇ ਛੇ.

੧

੨

੩

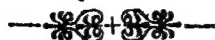
੪

સમા અરદો અર્શે ઉલા ઝોર કુરસી,	
હમ અપનેમેં સખ કુછ અયાં દેખતે હેં.	૫
હુવા હમકો ફ્રીઅન ફ્રીસેકુમસે ઝાહેર,	
નશાં બે નશાંકા યહાં દેખતે હેં.	૬
કભી નહુનો અકરણસે પાતેહેં તુઝકે ,	
કભી દિલમેં તેરા નશાં દેખતે હેં.	૭
ભરાહે તેરે 'નુર' હિસે દો આલમ,	
મંદાંસે જો તો લામકાં દેખતે હેં.	૮

મુનાઝત

હાથ ઉઠાપે હેં હમ ઈલતીબકે લીયે,	
હો કુયુવ અય ખુદા મુસતફાકે લીયે.	૧
બહરે હસનેન હાસિલહો ઉમ્મીદે દિલ.	
મુસ્કીલ આસાં હો મુસ્કીલ કુશાકે લીયે,	૨
કોઇ ગમગીન ન આલમમેં બાકી રહે,	
ખયર હો સબકી ખયરલવરાકે લીયે,	૩
હમપે રહમતકી રખ તુ હમેશા નઝર,	
અય ખુદા ચસ્મે શાહે હુદા કે લીયે,	૪
એક સહારા ફકત તેરી બખશિશકા હે,	
કુછ નહીં સાથ રોજે જઝાકે લીયે,	૫
બક્ષ દે શખ યુનાહેં તુ 'સૈયદ' કેબી,	
તેરે મહબુબ ખયરલવરાકે લીયે,	૬

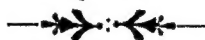
રૂપાઈ

મા સાહેબુલ જમાલે વયા સૈયેદુલ બશર;
 મીન વજહે કલ મુનીરો લકદ નવ વરલ કમર,
 લાયુમ કેનીસ સનાઓ કમા કાના હક કહુ,
 બાદ અજ ખુદા ખુબુર્ગે તુમ કીરસા મુખ્તેસર,

રૂપાઈ

મેં મોતેરીફ હું કામમેં મેરે હે સખ ખતા,
 માખુર હું કે સહો બશરસે હુવા રવા,
 ઇસલાહદે અગર તુ સમજતા હે એમકો;
 યા હાંપદે કે કોનહે બેએબ બુઝ ખુદા,

અલહમ્દો લીલાહ કે ચેહ રીસાલા 'હદિયતુલ મુસ્લે
 મીન યાને ઝુર્રીયાતે દિન તમામ હુવા ખુદાવંદ કશ્મ કુખુ
 લ કરે, મકમુલે રસુલ કરે, બે કોઈ ઇસકો પરહે, વોહ ઇસ આ
 સી પુર મઆસીકે હકમેં દુઆયે ખેર કરે, યા ઇલાહી તુફલસે
 તેરે હખીમકે, ઓર ઉસકી આલ ઓર અસહાબકે, તમામ મુસ
 લમાનોંકો નેક તવફીક અતાકર, બેહુરમતે સૈયદુલ મુરસલીન વ
 ખાતેમુન નખીઈન સલ લલ્લાહો અલયહે વ સલ્લમ, આમીન,
 આમીન. યા રખ્મુલ આલમીન.

તમામ શુદ.

એમ. એસ, અલી. કાદરી.

મુસતમાન બાઈઓને ખુશ ખબર !!

તબકેરતુલ અબીયા ઉફે કસસુલ અબીયા-એમાં
કુરઆને પાકમાં વજીબેલા મશહૂર પેગંબરો અને હજરતોમાં
અસહાબો, તથા હમામો અને હમલામનાં રીવાજો અને કામોનું
ખ્યાન છે. કીમત રૂ. ૦-૬-૦

અકકૂશ શહાદતેન-એમાં હમામ હસન, તથા હમામ
હુસેનની શહાદત, અને પરખસાની લકામનો એલવાત તથા મર
સીયા, માતમ, નાલા, મલામ, રીવાયતો વીગેરે છે. કી. ૦-૫-૦

તોહફતુલ અસ્કાત-એમાં હજરતો અસ્કાત તથા અહમદ
અને મકા, મદીના નાબેક વીગેરેની જ્યારેતો અને મુસાદરીનો એલ
વાત વીગેરે છે. એ કિતાબ એક મોમાયા તરીકે છે. કી. ૦-૪-૦

તોહફતુલ મુશતાફ-એમાં હુઆને મંતુલ અશે ફરદ
અકબર, તથા બીજી હુઆઓ, અને વકાફા તેના ફાયદા સાથે
છે. કીમત રૂ. ૦-૩-૦

મનબેઉલ અહમન-વકાત નામું હજરત મોહમદ,
મલનું તજમમાં કીમત રૂ. ૦-૨-૦.

કીતાબો મળવાનું ઠેકાણું

સૈયદ ખનુમીયાં ખીન સૈયદ અમીરમીયાં

કાદરીની કું.

માન ખીલીમોરા.

અહલો, મુરત.

